

○ คำพิพากษา  
(อุทธรณ์)



(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๔๗/๒๕๕๘  
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๘/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางวลียา คำมูลเอ้ย ผู้ฟ้องคดี  
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย  
(คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา  
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ (เดิม)) ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย  
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๑/๒๕๕๖  
หมายเลขแดงที่ ๓๓๑/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙  
เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐  
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓  
เมษายน ๒๕๖๐ ทำให้มีการโอนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและ

/บุคลากร...

บุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี ในคดีนี้ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย จึงให้เปลี่ยนชื่อผู้ถูกฟ้องคดี จากเดิมคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ เป็นคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย และให้ถือว่า บรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ เป็นการระบุหรืออ้างถึง คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครู ตำแหน่งครูชำนาญการ สังกัดโรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานเพื่อเสนอขอรับ การประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/ว ๓๘๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี พร้อมแนบข้อสังเกตบางประการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้อสังเกตบางข้อไม่เหมาะสมและ ไม่เป็นธรรม จึงติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ที่รับผิดชอบเรื่องดังกล่าว เพื่อขอความชัดเจนและส่งผลงาน ที่ปรับปรุงแก้ไข แต่ได้รับคำตอบว่าไม่สามารถส่งได้ ต้องทำผลงานใหม่ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายปีการศึกษา ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อกับคณะกรรมการ ตรวจสอบผลงานด้านที่ ๓ คนหนึ่งทางโทรศัพท์เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับข้อสังเกตและเชิญไปตรวจเยี่ยม

/โรงเรียน...

โรงเรียนของผู้ฟ้องคดีเพื่อประเมินผลงานเชิงประจักษ์แต่ได้รับการบ้ายเบี่ยง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขอตรวจดูผลการประเมินของคณะกรรมการประเมิน ชุดที่ ๒ และได้รับทราบข้อมูลโดยวิธีจดบันทึกจากสำเนาเอกสาร ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/๘๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี พร้อมแนบข้อสังเกตบางประการอีกครั้งหนึ่ง และแจ้งด้วยวาจาจากผู้ฟ้องคดีว่าได้ยกเลิกหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/ว ๓๘๘ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ และให้ผู้ฟ้องคดียึดถือผลจากหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/๘๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แทน โดยมีได้มีหนังสือยกเลิกหนังสือฉบับแรกแต่อย่างไร ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ และได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากประธานของผู้ถูกฟ้องคดีว่าให้เตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อเข้าประชุมชี้แจงกับคณะกรรมการประเมิน ชุดที่ ๒ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์สอบถามความคืบหน้าโดยได้รับแจ้งว่าผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ได้เรียกคณะกรรมการประเมิน ชุดที่ ๒ ประชุมแล้ว และจะนำเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไปพิจารณาใหม่อีกครั้ง โดยผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสแถลงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์แต่อย่างไร ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ขอทราบความคืบหน้ากรณีร้องทุกข์เกี่ยวกับการแต่งตั้งให้มีและเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ผ่านประธานของผู้ถูกฟ้องคดี และทำหนังสืออีกฉบับหนึ่งไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ แต่ไม่ได้รับพยานเอกสารหรือความกระจ่าง จึงสอบถามทางโทรศัพท์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดี และได้รับแจ้งว่าจะมีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และนำเรื่องเสนอต่อที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ โดยไม่ได้รับทราบความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/๒๕๓๕

/ลงวันที่ ๑๗...

ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งว่าคณะกรรมการประเมินชุดที่ ๒ มีมติยืนยันไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี และชี้แจงเพิ่มเติมกรณีเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีหลายประการ เช่น ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีเหมือนไปคัดลอกของบุคคลอื่นมาแล้วแก้ไขไม่หมด จำนวนประชากรในแผนการสอนไม่สอดคล้องกับประชากรในปีการศึกษา ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากหากเปรียบเทียบผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีกับผลงานทางวิชาการของนางเทียน ต๊ะต่องใจ ซึ่งเป็นผู้ส่งผลงานอีกรายหนึ่งแล้วจะเห็นได้ว่า ผลกระทบที่เกิดกับคุณภาพของผลงานทางวิชาการร้ายแรงยิ่งกว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี แต่บุคคลดังกล่าวกลับได้รับโอกาสให้ปรับปรุงแก้ไขผลงาน อีกทั้งไม่มีการตรวจสอบหรือสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีข้อสงสัยว่าผู้ฟ้องคดีคัดลอกแผนการสอนของบุคคลอื่น หรือไม่มีการตรวจดูผลงานเชิงประจักษ์ที่สถานศึกษาของผู้ฟ้องคดี และไม่ได้เรียกเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้คะแนน แต่คณะกรรมการประเมินผลงานกลับมีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ส่วนการทบทวนผลการร้องทุกข์ของคณะกรรมการประเมินชุดที่ ๒ ยังไม่ได้ให้ความกระจ่างในประเด็นการร้องทุกข์ ไม่พิจารณาประเด็นเรื่องการคัดลอกผลงานอย่างชัดเจน และไม่มีการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามกฎหมาย รวมทั้งไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีชี้แจงด้วยวาจา ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินผลงาน จึงมีผลเสียต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ฟ้องคดี เช่น สิทธิในการได้เลื่อนวิทยฐานะ การได้รับการปรับอัตราเงินเดือน สิทธิในการปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีในวิชาชีพกรณีที่ได้รับการตัดสินว่าคัดลอกแผนการสอนของบุคคลอื่น ทำให้ได้รับความเสื่อมเสียเกียรติยศชื่อเสียงและศักดิ์ศรีความเป็นครูตลอดจนชื่อเสียงวงศ์ตระกูล จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ขึ้นเพื่อตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยมีใช้บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในคณะกรรมการประเมินชุดที่ ๒ ที่เคยตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี

๓. เบียดเบียนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ศาลเห็นสมควร เช่น สิทธิในการเลื่อนวิทยฐานะ การได้รับการปรับอัตราเงินเดือน สิทธิในการปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีในวิชาชีพครุฑตลอดจนชื่อเสียงวงศ์ตระกูลกรณีถูกกล่าวหาว่าคัดลอกแผนการสอนของบุคคลอื่นมาแล้วแก้ไขไม่หมด

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานเพื่อขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ โดยผลงานของผู้ฟ้องคดี ประกอบด้วย รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบาง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบาง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบาง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการประเมินด้านผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ ๓) ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยผู้ถูกฟ้องคดีได้อ่านผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีและพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ โดยให้ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนในส่วนที่ ๑ ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ๕๗.๕๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน ส่วนที่ ๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ ๒๔ คะแนน จาก ๔๐ คะแนน จึงไม่ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงานของผู้ฟ้องคดีโดยสรุปว่า รูปแบบการพิมพ์ไม่ถูกต้อง ข้อมูลที่นำเสนอไม่สอดคล้องกับกลุ่มประชากร ข้อมูลที่รายงานไม่ควรเกินสองปี เอกสารที่ใช้อ้างอิงไม่ควรเกินสิบปี ข้อมูลที่นำเสนอกลุ่มประชากรไม่คงที่ สับสน ผลงานนักเรียนที่นำมาอ้างอิงไม่สอดคล้องกับกลุ่มประชากรที่รายงาน กิจกรรมที่ใช้ในแผนการเรียนรู้ไม่หลากหลาย แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนไม่ควรซ้ำกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการสอนเหมือนทำการคัดลอกของบุคคลอื่นมา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีขอตรวจสอบผลการประเมิน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/๘๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

/พร้อมข้อสังเกต...

พร้อมข้อสังเกตของคณะกรรมการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งตามหนังสือดังกล่าวตีความได้ว่าเป็นการขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทบทวนผลการประเมินทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ประเมินผลงานชุดเดิมเพื่อพิจารณาทบทวนใหม่ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และมีมติยืนยันว่าผลงาน ทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม อีกหลายประการ เช่น ข้อผิดพลาดเรื่องจำนวนประชากร การนำผลงานของนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มประชากรมาประกอบ และคำกล่าวที่ว่าเป็นการคัดลอกแผนมานั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผนเหมือนกันหรือซ้ำกันโดยเปลี่ยนเฉพาะเรื่องที่สอน และประเด็นอื่นๆ เช่น การออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ซ้ำกับแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะ การเขียนรายงานทางวิชาการบทที่ ๑ ไม่กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนแบบคณะชั้น และนำตัวอย่างผลงานของนักเรียนชั้นอื่น ปีการศึกษาอื่น มารายงานประกอบ ซึ่งตามหลัก การทำผลงานทางวิชาการ ผู้ฟ้องคดีต้องตรวจสอบอย่างรอบคอบก่อนส่งผลงาน การที่ ผู้ฟ้องคดียอมรับข้อผิดพลาดและขอโอกาสปรับเปลี่ยนผลงานนั้น คณะกรรมการไม่สามารถ ดำเนินการตามข้อเสนอได้ ส่วนที่คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่าแผนการสอนของผู้ฟ้องคดี เหมือนคัดลอกของบุคคลอื่นมานั้น เนื่องจากหากผู้ฟ้องคดีเขียนแผนเองจะต้องใช้ จำนวนประชากรในปีที่ส่งผลงาน จำนวน ๕ คน เท่านั้น กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน จึงไม่สอดคล้องสัมพันธ์กับผู้เรียน เนื่องจากมีการแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ ๓ ถึง ๔ คน หรือกลุ่มละ ๕ ถึง ๖ คน จึงไม่อาจดำเนินกิจกรรมตามแผนที่สอนกับกลุ่มนักเรียน ๕ คน ได้ เพราะครูต้องเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าก่อนสอนและส่งให้ผู้บริหารตรวจสอบก่อน หนึ่งสัปดาห์ ซึ่งต้องเป็นแผนการสอนที่เป็นปัจจุบัน สามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามแผน หากผู้ฟ้องคดีเขียนและเตรียมแผนการสอนล่วงหน้าจริงจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับ จำนวนนักเรียน แต่แผนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้ฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินตาม กิจกรรมการเรียนรู้ได้ จึงเกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของแผน อย่างเห็นได้ชัด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสามารถปรับปรุงผลงานทางวิชาการของตนได้นั้น หมายถึงจะต้องเขียนแผนใหม่ทั้งหมดโดยเฉพาะขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ ของแผน จะแก้ไขเฉพาะจำนวนนักเรียนไม่ได้ และการที่กล่าวว่าเป็นแผนที่คัดลอกมานั้น เนื่องจากแผนที่ ๒ ถึงที่ ๑๙ มีกิจกรรมไม่หลากหลาย ทุกแผนมีกิจกรรมเหมือนกันหมด โดยเปลี่ยนเฉพาะเรื่องที่สอน ไม่เป็นไปตามทฤษฎีกฎของการฝึกหัดของ ธอร์น ไตด์

/เนื่องจาก...

เนื่องจากผู้เรียนจะเบื่อและไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น การที่คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า แผนการสอนของผู้ฟ้องคดีเหมือนคัดลอกของใครมานั้น มิได้มีเจตนาดูหมิ่นหรือทำให้ผู้ฟ้องคดีเสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูลแต่อย่างใด สำหรับการให้คะแนนผู้ฟ้องคดีนั้น ผลการประเมินด้านที่ ๓ ประกอบด้วยคะแนน ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีคะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ ๕๗.๕ คะแนน และส่วนที่ ๒ คุณภาพของผลงานทางวิชาการ มีคะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เพียง ๒๔ คะแนน จึงไม่ถึงร้อยละ ๖๐ (ที่ถูกคือ ร้อยละ ๖๕) เนื่องจากผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีขาดความถูกต้องตามหลักวิชาการ (การวิจัยในชั้นเรียน) ขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหา และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาตามเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีเสนอโดยไม่มีเหตุโกรธเคือง มีส่วนได้เสีย หรือมีอคติใดๆ กับผู้ฟ้องคดี ส่วนรางวัลต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับนั้น เป็นผลงานด้านการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งคณะกรรมการได้นำไปพิจารณาให้คะแนนในส่วนที่ ๑ แล้ว ส่วนการเทียบเคียงกับผลงานทางวิชาการของนางเทียน ต๊ะต่องใจ นั้น ผลงานทางวิชาการของบุคคลดังกล่าวไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านที่ ๓ และคณะกรรมการเห็นว่าอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้ โดยเป็นการหาค่า E ๒ ผิดพลาดด้านการคำนวณเท่านั้น แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีมีความผิดพลาดตั้งแต่กระบวนการจัดการเรียนรู้ในเรื่องกลุ่มประชากรอันเป็นสาระสำคัญของเนื้อหาของงานจึงไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ แต่จะต้องทำการวิจัยหรือทำผลงานทางวิชาการโดยกำหนดกลุ่มประชากรใหม่ของปีการศึกษาถัดไปเท่านั้น ซึ่งในการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยคณะกรรมการที่อ่านผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีได้ประชุมพิจารณาเป็นองค์คณะโดยปราศจากอคติ ไม่มีส่วนได้เสีย และไม่เป็นบุคคลที่อาจทำให้เสียความเป็นกลาง มีการพิจารณาตามหลักวิชาการแล้วเห็นว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ โดยไม่มีเจตนาถ่วงถ่วงผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า คณะกรรมการตรวจผลงานได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ แต่ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการขัดแย้งกัน และเมื่อผู้ฟ้องคดีนำหนังสือดังกล่าวไปยืนยันเพื่อขอปรึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงผลงาน

/ก็ได้รับแจ้ง...

ก็ได้รับแจ้งว่ามีการยกเลิกหนังสือดังกล่าวด้วยวาจาซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขผลงานทางวิชาการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการไปบางส่วนแล้ว ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มั่นใจว่าการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมีความโปร่งใส ยุติธรรมหรือไม่ และตามบันทึกการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ มีผู้ส่งผลงานทางวิชาการในกลุ่มวิชาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน ๙ คน แต่ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มีการพิจารณาผู้ส่งผลงานจำนวน ๘ คน จึงไม่สอดคล้องกัน สำหรับหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามกระบวนการร้องทุกข์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีควรตีความตามเจตนารมณ์ของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด หากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าไม่เป็นธรรมควรมีการตั้งกรรมการชุดใหม่เพื่อประเมินหรือดำเนินการอื่นใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับส่งผลงานให้คณะกรรมการชุดเดิมประเมินโดยไม่พิจารณาเอกสารหลักฐานให้ชัดเจน หรือให้โอกาสผู้ร้องทุกข์ได้ชี้แจงด้วยวาจาหรือเสนอเอกสารเพิ่มเติมตามระเบียบการประเมินผลงานทางวิชาการ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนผลการประเมินครั้งที่ ๒ เท่าเดิม การปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม ส่วนกรณีที่คณะกรรมการประเมินกล่าวถึงผลงานของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับจำนวนประชากรที่คลาดเคลื่อนนั้น เนื่องจากมีการนำไปใช้ซ้ำๆ กับกลุ่มนักเรียนหลายกลุ่มเพื่อพัฒนาแผนการสอนและนวัตกรรมสำหรับกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาว่าไปคัดลอกแผนการสอนของผู้อื่น โดยไม่ได้ยืนยันว่าคัดลอกผลงานของใคร จึงถือว่าคณะกรรมการยังไม่ได้ใช้ความพยายามหาข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ แต่กลับลงความเห็นที่ร้ายแรงต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งข้อสังเกตของคณะกรรมการที่ว่า “เป็นแผนที่ copy มา” นั้น มีความหมายว่าผู้ฟ้องคดีไปคัดลอกแผนการสอนของผู้อื่นมาอย่างชัดเจน มิได้หมายความว่าผู้ฟ้องคดีคัดลอกแผนการสอนของตนเอง ส่วนข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำตัวอย่างผลงานของนักเรียนชั้นอื่น ปีการศึกษาอื่น มารายงานประกอบนั้น ผลงานดังกล่าวเป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่ผู้ฟ้องคดีได้สอนจริง แต่เป็นปีการศึกษาอื่นโดยเจตนาชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของผลงานทางวิชาการที่ได้ผ่านการทดลองหรือทำซ้ำตามหลักทางวิชาการอย่างแท้จริง มิได้เจตนาเพื่อนำมาใช้ในเชิงสถิติของแผนการสอน คณะกรรมการจึงไม่ควรนำมาเป็นข้อผิดพลาดในการทำผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ส่วนประเด็นที่คณะกรรมการกล่าวว่าการทำผลงานทางวิชาการต้องตรวจสอบให้รอบคอบก่อนส่งผลงาน เมื่อผลงานมาถึงคณะกรรมการแล้วไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้นั้น

/การประเมิน...



การประเมินผลงานเชิงประจักษ์ไม่ควรเน้นหรือมองแต่เอกสาร ซึ่งผู้ทำผลงานไม่มีความชำนาญ เพราะไม่ได้ศึกษามาโดยตรง จึงมีข้อผิดพลาดบ้าง ควรพิจารณาว่าข้อผิดพลาดดังกล่าว สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตามหลักการหรือเจตนารมณ์ของการประเมินผลงานเชิงประจักษ์ เพื่อประโยชน์แก่วงการศึกษานี้ของชาติ ทั้งนี้ การขอแก้ไขผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ก็เนื่องจากได้รับคำสั่งตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขตที่ ๓ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/ว๓๘๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ ต่อมา กลับได้รับการบอกกล่าวว่า คำสั่งดังกล่าวถูกยกเลิกไปแล้ว ส่วนกรณีที่คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่าหากผู้ฟ้องคดีเขียน แผนการสอนเองจะต้องใช้จำนวนประชากรในปีที่ส่งผลงานนั้น ผู้ฟ้องคดีเขียนและพิมพ์ แผนการสอนด้วยตนเองควบคู่ไปกับการใช้นวัตกรรมซึ่งเป็นคนละส่วนกับแผนต้นฉบับ ที่ใช้สอนแต่ละกลุ่ม โดยในการสอนแต่ละครั้งใช้กลุ่มประชากรที่ต่างกัน ซึ่งผู้ฟ้องคดี เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าและส่งให้ผู้บริหารตรวจตามกลุ่มประชากรจริง ผู้ฟ้องคดีจึงมีแผนต้นฉบับหลายชุดที่มีกลุ่มประชากรต่างกัน แผนที่บันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมส่งผลงานทางวิชาการจึงเป็นข้อมูลประชากรเดิมของปีการศึกษา ๒๕๕๑ ถึงปีการศึกษา ๒๕๕๔ ซึ่งอาจเกิดการผิดพลาดเนื่องจากการแก้ไขข้อมูลได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ไม่ได้แก้แผนของผู้อื่นแต่อย่างใด โดยมีหลักฐานการขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้แนบไปกับคำร้องทุกข์แล้ว สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คณะกรรมการมองว่า เป็นกิจกรรมที่ซ้ำๆ กันนั้น การสอนทักษะการเขียนต้องย้ำคิด ย้ำทำ คล้ายกับการสอนทักษะ ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้คิดค้นนวัตกรรมขึ้นมาใช้โดยอาศัยประสบการณ์การสอน และเขียนอธิบายเป็นภาพรวม มีรูปแบบกิจกรรมจากง่ายไปหายาก โดยฝึกจากการเขียนคำ เขียนประโยค ไปสู่การเขียนเรื่อง ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ชุด ทำให้ดูเหมือนเป็นกิจกรรมที่ซ้ำๆ กันและไม่หลากหลาย ซึ่งหากพิจารณาโดยแยกสายแล้วจะเห็นว่าเป็นนวัตกรรมที่ทดลองใช้ จนได้ผลเชิงประจักษ์แก่วงการศึกษานี้อย่างดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ากิจกรรมไม่หลากหลาย ทุกกิจกรรมมีแผนเหมือนกันหมดซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อและไม่สนใจกิจกรรมนั้น เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีต้องการดึงความสนใจของผู้เรียนให้เป็นหนึ่งเดียวโดยสร้างบรรยากาศเดิม เพราะผู้ฟ้องคดีพบว่าผู้เรียนไม่ได้เบื่อดีที่คณะกรรมการเข้าใจ สำหรับการให้คะแนน ในส่วนคุณภาพของผลงานทางวิชาการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน โดยคณะกรรมการ ให้เหตุผลว่าขาดความถูกต้องตามหลักวิชาการ ขาดความถูกต้องของเนื้อหา และขาด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นั้น การทำผลงานทางวิชาการย่อมเกิดความผิดพลาดบ้าง หากคณะกรรมการยึดรูปแบบอย่างเคร่งครัดจะเป็นการปิดกั้นโอกาสของครูผู้มุ่งมั่นตั้งใจ

พัฒนาผู้เรียน สำหรับรางวัลต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ ซึ่งคณะกรรมการนำไปพิจารณาในส่วนที่ ๑ ด้านการพัฒนาผู้เรียนเพียงด้านเดียวนั้นอาจไม่ถูกต้องเหมาะสม ผู้ฟ้องคดีมีข้อกังขาว่า เมื่อได้รับคะแนนผลงานทางวิชาการที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ถึงร้อยละ ๙๕.๘๓ แต่เหตุใดจึงไม่เปิดโอกาสให้ได้รับการปรับปรุงแก้ไขผลงานทางวิชาการเลย ทั้งๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้พัฒนาตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาผู้เรียนจนมีผลงานเชิงประจักษ์และได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย ซึ่งหากผลการประเมินในส่วนที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนในระดับดีมากแล้ว ผลคะแนนในส่วนที่ ๒ ก็ต้องมีมากพอสมควร ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนในส่วนที่สองเพียง ๑๒ คะแนน (ที่ถูกคือ ๒๔ คะแนน) จึงไม่สมเหตุสมผลหากเทียบเคียงผลงานของผู้ฟ้องคดีกับนางเทียน ต๊ะต่องใจ แล้วจะเห็นได้ว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีอยู่ในวิสัยที่ปรับปรุงได้และผลกระทบที่เกิดกับคุณภาพของผลงานทางวิชาการก็ไม่ร้ายแรงเท่ากับผลงานของบุคคลดังกล่าว แต่ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีกลับไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าคณะกรรมการได้อ่านผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีโดยปราศจากอคติและไม่มีส่วนได้เสียหรือมีเจตนาถ่วงถ่วงผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมดังที่กล่าวมาในคำฟ้องจริง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมโดยมีเนื้อหาในทำนองเดียวกับคำให้การและให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี จึงยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยไม่ได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ค.ศ. หรือเลขาธิการ ก.ค.ศ. ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎดังกล่าว เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๕/๘๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แจ้งมติผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยไม่ได้แจ้งสิทธิและระยะเวลาในการร้องทุกข์ ระยะเวลาในการร้องทุกข์จึงขยายเป็นหนึ่งปีตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งขณะนี้ล่วงเลยมากกว่าหนึ่งปีแล้ว ผู้ฟ้องคดีมิได้ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. หรือเลขาธิการ ก.ค.ศ. แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ผู้ประเมินได้ใช้ดุลพินิจไปตามหลักวิชาการโดยมิได้มีลักษณะใดที่จะเป็น

/การถ่วงถ่วง...

การกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี อยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้ แต่กลับไม่ได้รับโอกาสให้แก้ไขปรับปรุงผลงานนั้น เห็นว่าการพิจารณาว่าผลงานทางวิชาการของผู้ส่งผลงานรายใดอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้หรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจและเป็นความเห็นทางวิชาการที่เป็นอิสระของคณะกรรมการผู้ประเมินผลงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การที่ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด และคณะกรรมการมีความเห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่อนุญาติให้ผู้ฟ้องคดีมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ โดยอาศัยผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินดังกล่าว จึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่คณะกรรมการประเมินผลงานตั้งข้อสังเกตว่าผู้ฟ้องคดีคัดลอกผลงานของบุคคลอื่นมาทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายนั้น เห็นว่า ข้อสังเกตดังกล่าวเป็นเพียงเหตุผลประการหนึ่งที่กรรมการคนหนึ่งเห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดียังไม่มีคุณภาพเพียงพอที่จะขอประเมินเพื่อมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษเท่านั้น ทั้งยังไม่ปรากฏว่ามีการเผยแพร่ข้อความดังกล่าวให้บุคคลอื่นทราบแต่อย่างใด ส่วนคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ขึ้นเพื่อตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยมีใช้บุคคลที่เคยตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาแล้วนั้น เห็นว่า การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจและดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งศาลมีอาจเข้าไปก้าวล่วงได้ จึงเป็นกรณีที่ศาลไม่สามารถกำหนดคำสั่งบังคับให้ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

#### ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า มติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ไม่อนุญาติให้ผู้ฟ้องคดีมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ นั้น เกิดขึ้นหลังจากกระบวนการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การนำผลจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมมาเป็นมติ จึงทำให้มติไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำวินิจฉัยในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ขึ้นเพื่อตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยมีใช้บุคคลที่เคยตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาแล้ว โดยศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เป็นอำนาจและดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณา

/ดำเนินการ...

ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ไม่ใช่เรื่องที่ศาลจะก้าวล่วงไปใช้อำนาจแทนได้ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำขอ ข้อที่ ๑ กับ ข้อที่ ๒ มีความเกี่ยวโยงกัน เมื่อศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมดังที่กล่าวมาในคำฟ้องจริงปรากฏตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น หน้าที่ ๑๐ บรรทัดที่ ๖ ดังนั้น ศาลปกครองจึงสามารถกำกับผู้ถูกฟ้องคดีให้ปฏิบัติเพื่อความเป็นธรรมได้ เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ที่มีใช้ชุดเดิมและอื่นๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรตามการปฏิบัติในกระบวนการร้องทุกข์ อนึ่ง ผู้ฟ้องคดีร้องขอเพียงแต่สั่งให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ แต่ไม่ได้ขอให้ศาลมีคำสั่งแต่งตั้งใครบ้าง ศาลปกครองชั้นต้นจึงสามารถมีคำสั่งเพื่อเป็นแนวปฏิบัติได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้พิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า กรณีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/ว ๓๘๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ ไม่ว่าจะมีความผิดพลาดหรือไม่ จะยกเลิกด้วยวาจาหรือหนังสือก็ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงผลการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีคำร้องทุกข์ เมื่อเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา จึงจะต้องร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ตามข้อ ๗ (๑) ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อนุโลมตามเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้นำคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีมาพิจารณาทบทวน จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้แก้ไขข้อบกพร่องใจของผู้ฟ้องคดีแล้ว ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยื่นคำร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนข้อโต้เถียงของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการในขั้นตอนต่างๆ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดในชั้นเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการอ่านประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายถึงขนาดที่ศาลจะต้องมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดี จะต้องได้ความว่า เจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการอ่านประเมินผลงานทางวิชาการกระทำการใดๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีเจตนาถ่วงถ่วงผู้ฟ้องคดี ไม่ใช่ความดีในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นที่พอใจผู้ฟ้องคดีแล้ว ศาลจะต้องมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติในที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น

/เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี...

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยประเมินไปตามหลักวิชาการแล้วมีความเห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยมีได้มีลักษณะใดที่จะเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี มติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ไม่อนุมัติ ให้ผู้ฟ้องคดีมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ จึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดและชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการ เจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครู ตำแหน่งครูชำนาญการ สังกัดโรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานเพื่อเสนอขอรับการประเมิน เพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือ สำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ผลงานของผู้ฟ้องคดีประกอบด้วย รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะ การเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/ว ๓๘๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีพร้อมแนบข้อสังเกต และต่อมา คณะกรรมการประเมินด้านผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ ๓) ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยผู้ถูกฟ้องคดี ได้พิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙

/มกราคม...

มกราคม ๒๕๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนการประเมินในด้านที่ ๓ ส่วนที่ ๑ ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ๕๗.๕ คะแนน จาก ๖๐ คะแนน ส่วนที่ ๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ ๒๔ คะแนน จาก ๔๐ คะแนน ทำให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยคณะกรรมการมีข้อสังเกตผลงานของผู้ฟ้องคดีสรุปได้ว่า รูปแบบการพิมพ์ไม่ถูกต้อง ข้อมูลที่นำเสนอไม่สอดคล้องกับกลุ่มประชากร ข้อมูลที่รายงานไม่ควรเกินสองปี เอกสารที่ใช้อ้างอิงไม่ควรเกินสิบปี ข้อมูลที่นำเสนอกลุ่มประชากรไม่คงที่ สับสน ผลงานนักเรียนที่นำมาอ้างอิงไม่สอดคล้องกับกลุ่มประชากรที่รายงาน กิจกรรมที่ใช้ในแผนการเรียนรู้ไม่หลากหลาย แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนไม่ควรซ้ำกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการสอนเหมือนทำการคัดลอกของบุคคลอื่นมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดี ขอตรวจสอบผลการประเมิน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ที่ ศร ๐๔๐๔๕/๘๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ พร้อมข้อสังเกตของคณะกรรมการที่ไม่อนุมัติผลงานของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงส่งเรื่องให้คณะกรรมการประเมินผลงานชุดเดิมเพื่อพิจารณาทบทวนใหม่ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และมีมติยืนยันว่า ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมอีกหลายประการ ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศร ๐๔๐๔๕/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนของผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งมติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีไม่พอใจจึงฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีให้มีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ เนื่องจากผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านที่ ๓ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า วิธีการประเมินด้านผลการปฏิบัติงาน (ด้านที่ ๓)

สำหรับการเลื่อนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ เป็นครูชำนาญการพิเศษ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใด และการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะ ตามมาตรา ๕๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสบการณ์ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยที่ ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งมีเนื้อหาโดยสรุปว่า ผู้ขอประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จะต้องมีความประพฤติตามที่กำหนดและจะต้องผ่านการประเมิน ๓ ด้าน ดังนี้ (๑) ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ต้องได้คะแนนจากกรรมการทั้งสามคน เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ (๒) ด้านความรู้ความสามารถ ต้องได้คะแนนจากกรรมการ ทั้งสามคน เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ (๓) ด้านผลการปฏิบัติงาน ผู้ที่ผ่านการประเมิน จะต้องได้คะแนนจากกรรมการแต่ละคน ดังนี้ ส่วนที่ ๑ ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๕ ส่วนที่ ๒ ผลงานทางวิชาการ ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๕ และคะแนนรวมเฉลี่ยส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ การตั้งคณะกรรมการประเมิน คณะกรรมการชุดที่ ๒ ประเมินด้านที่ ๓ คือ ด้านผลการปฏิบัติงาน ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาที่จะตรวจประเมิน จากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามความเหมาะสม เป็นคณะกรรมการประเมิน การประเมินผู้ขอหนึ่งรายให้มีกรรมการประเมินสามคน และผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จะต้องผ่านการพิจารณา ก่อนแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด กรณีผลการประเมินด้านที่ ๓ ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาไม่อนุญาติ และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งผลการพิจารณาและข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้สถานศึกษา เพื่อแจ้งผู้ขอรับการประเมินทราบ และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาผลการประเมินและมีมติเป็นประการใดแล้วให้ถือเป็นอันสิ้นสุด

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.ค.ศ. ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ โดยให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณา ในกรณีของผู้ฟ้องคดี มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานทางวิชาการสำหรับวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ (สายงานบริหารการศึกษา สายงานผู้บริหารสายงานการสอน) จากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒินอกสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือดังกล่าว โดยมอบหมายกรรมการจำนวน ๓ คน ให้ทำหน้าที่ตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ชื่อผลงานทางวิชาการ รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบาง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบาง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าบาง (หล้าราษฎร์วิทยา) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อสังเกตผลการประเมินผลงานทางวิชาการ สาระภาษาไทย ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๓ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๕/ว ๓๘๘ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ ความว่า รูปแบบการพิมพ์ไม่ถูกต้อง ข้อมูลที่นำเสนอไม่สอดคล้องกับกลุ่มประชากร ข้อมูลที่รายงานไม่ควรเกินสองปี เอกสารที่ใช้อ้างอิงไม่ควรเกินสิบปี ข้อมูลที่นำเสนอกลุ่มประชากรไม่คงที่ สับสน ผลงานนักเรียนที่นำมาอ้างอิงไม่สอดคล้องกับกลุ่มประชากรที่รายงาน กิจกรรมที่ใช้ในแผนการเรียนรู้ไม่หลากหลาย แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนไม่ควรซ้ำกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการสอนเหมือนทำการคัดลอกของบุคคลอื่นมา ประกอบกับเมื่อพิจารณาการให้คะแนนของคณะกรรมการงานการสอนสาระภาษาไทย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนการประเมินในด้านที่ ๓ ส่วนที่ ๑ ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ๕๗.๕ คะแนน จาก ๖๐ คะแนน จากกรรมการทั้งสามคน ส่วนที่ ๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ ๒๔ คะแนน จาก ๔๐ คะแนน จากกรรมการทั้งสามคน

/คณะกรรมการ...



คณะกรรมการมีมติให้ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด เห็นว่า การพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีเป็นไปในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยกรรมการทั้งหมดได้พิจารณาให้คะแนนไปในทิศทางเดียวกัน และการให้ข้อสังเกตของกรรมการแต่ละบุคคลก็เป็นอิสระ อีกทั้ง เป็นความเห็นในทางวิชาการจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชา กลุ่มสาระภาษาไทย ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว นอกจากนี้ ยังไม่ปรากฏว่ามีคณะกรรมการคนใดมีอคติต่อผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีเองก็ยอมรับว่า ผลงานทางวิชาการของตนมีความผิดพลาดเนื่องจากไม่มีความชำนาญในการทำผลงาน ทางวิชาการ เพียงแต่ควรได้รับโอกาสในการปรับปรุงแก้ไขผลงาน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า ในการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ผู้ประเมินได้ใช้ดุลพินิจไปตามหลักวิชาการ โดยมีได้มีลักษณะใดที่จะเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผลงาน ทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้ แต่กลับไม่ได้รับโอกาสให้แก้ไข ปรับปรุงผลงานนั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าผลงานทางวิชาการของผู้ส่งผลงานรายใด อยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงได้หรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจและเป็นความเห็นทางวิชาการ ที่เป็นอิสระของคณะกรรมการผู้ประเมินผลงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การที่ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด และคณะกรรมการมีความเห็นว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในวิสัยที่สามารถ ปรับปรุงได้ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีมีวิทยฐานะหรือ เลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ โดยอาศัยผลการประเมินของคณะกรรมการประเมิน ดังกล่าวจึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ขึ้นเพื่อตรวจผลงานทางวิชาการ ของผู้ฟ้องคดี โดยมีใช้บุคคลที่เคยตรวจผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาแล้วนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีนี้ไม่ปรากฏความไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเหตุคณะกรรมการไม่เป็นกลาง มีส่วนได้เสียหรือมีอคติต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อีกทั้ง เรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจและดุลพินิจ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ไม่ใช่เรื่องที่ศาลจะก้าวล่วง เข้าไปใช้อำนาจแทนได้ จึงเป็นกรณีที่ศาลไม่สามารถกำหนดค่าบังคับให้ตามคำขอของ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมดังที่กล่าวมาในคำฟ้องจริง ปรากฏตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น หน้าที่ ๑๐ บรรทัดที่ ๖ นั้น เห็นว่า ข้อความที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น หน้าที่ ๑๐ บรรทัดที่ ๖ ความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมดังที่กล่าวมาในคำฟ้องจริง เป็นเพียงการสรุปคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ข้อความดังกล่าวไม่ใช่การวินิจฉัยคดีของศาลปกครองชั้นต้นดังที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย

พิพากษายืน

นายชิ่งทอง โอภาสศิริวิทย์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ  
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ  
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นางรดาพรรณ วานิช  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

วันที่อ่าน ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

จิราวัลย์ : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา  
(อุทธรณ์)



(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๒๖/๒๕๕๙  
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๔/๒๕๖๒

### ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

### ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายธนาคาร หรือสมชาย จันทร์พลงาม ผู้ฟ้องคดี  
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ  
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๗๒/๒๕๕๙  
หมายเลขแดงที่ บ. ๒๐๕/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ  
โรงเรียนบ้านนาศรีนวล ตำบลบุโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เข้ารับราชการครู  
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่那儿ได้ทราบจากผู้ปกครองว่า ผู้ฟ้องคดี  
เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ แต่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรว่าเกิดวัน เดือนใด  
บัตรประจำตัวประชาชนระบุเพียงเกิดปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อใบสุทธิระดับชั้นประกาศนียบัตร  
วิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘  
ผู้ฟ้องคดีจึงลงทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ว่าเกิดเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘  
ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้ฟ้องคดีแจ้งย้ายที่อยู่จากอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มาอยู่ที่

/อำเภอลำปลายมาศ...

อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จึงพบหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ระบุว่าผู้ฟ้องคดี เกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีค้นหาทะเบียนบ้านฉบับพี่น้องร่วมบิดา มารดาเพื่อใช้เป็นหลักฐานเพิ่มเติม พบทะเบียนบ้านเลขที่ ๙๖ (ที่ถูกคือ เลขที่ ๕๖) หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับที่ ๗ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ที่สำนักทะเบียนอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และเจ้าหน้าที่ดำเนินการ แก้ไขให้เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ พร้อมกันนี้ผู้ฟ้องคดีได้ขอหนังสือรับรองการเกิด จากสำนักทะเบียนอำเภอลำปลายมาศ และสำนักทะเบียนอำเภอลำปลายมาศได้ออกหนังสือรับรอง การเกิด เลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ และหนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ระบุให้ใช้ทะเบียนคนไทยและทะเบียนบ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เทียบเคียงกับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้จริง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีผ่านผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ อนุมัติให้แก้ไขและดำเนินการตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาแล้วมีมติให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป โดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๘๒/๔๔๗๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบผล การพิจารณาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ (ที่ถูกคือ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘) ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยระเบียบที่กำหนด ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เนื่องจากต้องเกษียณอายุราชการเร็วขึ้น ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้ฟ้องคดี จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ เพื่อให้ถูกต้องตรงกับความจริง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาจัดระบบ ทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และควบคุมการเกษียณอายุ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๑๙ (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติ

/ระเบียบข้าราชการครู...

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามข้อ ๑๓ (๑) ของระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยระบบทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้การแก้ไขรายการในทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ขออนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องดำเนินการพิจารณาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับกรณีนี้เป็นกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามข้อ ๑๒ ของระเบียบดังกล่าว จึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามคำขอ ผู้ฟ้องคดีย่อมใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงต้องดำเนินการตามวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติเดียวกัน ก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับในการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้ฟ้องคดี อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ (กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง ตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗) ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ตามนัยข้อ ๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยต้องยื่นคำขอภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณที่จะเกษียณอายุราชการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มายังผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ โดยมี

/เอกสาร...

เอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้ (๑) ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสารจัดทำเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (๒) ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๓ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ (๓) ทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านเมืองแก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร ระบุว่า เกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (แก้ไขตาม ทร. ๑๕ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓) (๔) ใบสุทธิระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านเมืองแก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร จัดทำเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (๕) ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร จัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๖ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (๖) ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๑๘ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (๗) ใบสุทธิระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๘ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (๘) ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยมศึกษา กรมการฝึกหัดครู ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๐ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ (๙) ใบรายงานผลการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๓๐ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ (๑๐) ทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) บ้านเลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ (๑๑) ทะเบียนบ้าน (ฉบับปัจจุบัน) บ้านเลขที่ ๖๘/๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลบุโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร จัดทำเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ (๑๒) หนังสือรับรองการเกิด เลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ (๑๓) บัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร จัดทำเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ และ (๑๔) หนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๓

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่รับรองว่าทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงได้กับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ ตามที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และจะพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙) แต่หากผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ตามที่ขอแก้ไขจะมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และจะพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐) ที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำการแทน ผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้ (๑) ผู้ฟ้องคดีไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดประกอบการพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด (๒) หลักฐานที่ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ จำนวน ๗ ฉบับ ได้แก่ ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุขบุรี เขต ๑ ทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ใบสุทธิระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ใบสุทธิระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (๓) หลักฐานที่ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ จำนวน ๗ ฉบับ ได้แก่ ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ใบรายงานผลการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) ทะเบียนบ้าน (ฉบับปัจจุบัน) หนังสือรับรองการเกิด บัตรประจำตัวประชาชน และหนังสือรับรองว่าทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงได้กับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด (๔) ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเหตุผลที่กรอกข้อมูล วัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ผิดพลาดว่า เนื่องจากสำเนาทะเบียนบ้าน สูญหายจึงไม่ได้นำไปตรวจสอบความถูกต้องกับหลักฐานทางการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และระดับชั้นประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (๕) ที่ว่าการอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือรับรองว่า “เด็กชายสมชาย จันทร์พลงาม เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙” ตามหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ออกให้ ณ อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ และเอกสารทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) บ้านเลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

เป็นเอกสารหลักฐานที่สามารถใช้เทียบเคียงกับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้จริง ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสูติบัตร มีแต่ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ใบรายงานผลการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) ทะเบียนบ้าน (ฉบับปัจจุบัน) หนังสือรับรองการเกิด บัตรประจำตัวประชาชน และหนังสือรับรองจากที่ว่าการอำเภอ ลำปาง มาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ว่าทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงได้กับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด ซึ่งเป็นเอกสารจัดทำขึ้นใหม่ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ไม่สอดคล้องกับหลักฐานทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ใบสุทธิระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ใบสุทธิระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม ที่ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จึงไม่อาจเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีเกิดในวันที่ตามที่ขอแก้ไข จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้ส่งเอกสารประกอบคำขอครบถ้วนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้ว นั้น เห็นว่า แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะส่งเอกสารประกอบคำขอครบถ้วน แต่ตามระเบียบดังกล่าว ไม่ได้บังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องอนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดตามคำขอเสมอไป ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจพิจารณาถึงความถูกต้องแท้จริงและความน่าเชื่อถือจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีโดยเร็ว และส่งผลการพิจารณาให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยพลัน ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๕๕๖.๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ และได้ระบุเหตุผลที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๑๑ ของระเบียบดังกล่าว การพิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการที่เป็นธรรม ละเอียด รอบคอบ และชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘

/เมื่อวันที่...



เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาโดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก เป็นเอกสารเกี่ยวกับการศึกษา ระบุวันเกิดของผู้ฟ้องคดี ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ กลุ่มที่สอง เอกสารทางทะเบียนราษฎร ระบุวันเกิดของผู้ฟ้องคดี ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งที่มาของวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในกลุ่มที่หนึ่ง ปกติแล้วจะอาศัยข้อมูลทางทะเบียนราษฎรที่ปรากฏในขณะนั้น ส่วนกลุ่มที่สอง อาศัยข้อมูลจากพยานบุคคล ผู้แจ้ง ประกอบกับหลักฐานการแจ้งเกิด โดยแจ้งกับนายทะเบียนผู้รับแจ้ง ตามข้อ ๕๐ ของระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกรณีผู้แจ้งไม่มีหลักฐานหรือไม่สามารถแสดงพยานหลักฐานประกอบการแจ้งได้ ให้นายทะเบียนบันทึกไว้และอาจสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อให้ได้รายละเอียดหรือข้อเท็จจริงประกอบการออกหนังสือรับรองการเกิดหรือสูติบัตร ตามข้อ ๕๑ ของระเบียบดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ที่ ๓๓๔๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้ง ที่ว่าการอำเภอลำปลายมาศ เพื่อให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี จากเดิมวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และข้อเท็จจริงปรากฏในหนังสือรับรองการเกิด เลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ของสำนักทะเบียนอำเภอลำปลายมาศ ออกให้เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ นายทะเบียนตรวจพิจารณาหลักฐาน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และพยานบุคคล ได้แก่ นายอาคม ดีต่อ สารวัตรกำนัน และนางเปี่ยม มุงคุณ พี่สาวของผู้ฟ้องคดี จึงได้ออกหนังสือรับรองการเกิดดังกล่าวให้กับผู้ฟ้องคดี เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต่อมา ได้ออกหนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตามหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) และเอกสารทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ สามารถใช้เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้จริง หากพิจารณาถึงรายละเอียดเอกสารเกี่ยวกับการศึกษาในกลุ่มที่หนึ่ง ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๖ โดยนายสุเทพ เหมทานนท์ นายทะเบียนโรงเรียนสตึกเป็นผู้รับรอง ซึ่งเป็นเอกสารที่ออกมานานที่สุดในกลุ่มนี้ ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ในขณะที่เอกสารทางทะเบียนราษฎรในกลุ่มที่สอง หนังสือรับรอง เลขที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รับรองวันเกิดของผู้ฟ้องคดี คือ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อ้างอิงจากทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นเอกสารที่ออกมาก่อน ทำให้มีเหตุอันควรสงสัยว่าใบสุทธิดังกล่าวใช้ข้อมูลจากเอกสารใดมาทำการ

/รับรอง...

รับรอง เมื่อพิเคราะห์หลักฐานทั้งสองกลุ่ม แม้การยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ผู้ฟ้องคดีจะไม่มีหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนประวัติคนเกิดเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีก็ตาม แต่การรับรองโดยนายทะเบียนผู้มีอำนาจจัดแจ้งการเกิดโดยผ่านการสอบสวนการเกิดของผู้ฟ้องคดีก่อนมีการออกหนังสือรับรองย่อมเป็นหลักฐานที่น่าเชื่อถือมากกว่าเอกสารเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งมีข้ออันควรสงสัยดังกล่าว จึงมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ดังนั้น มติของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดี และให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีในอันที่จะได้ใช้วัน เดือน และปีเกิดของตนอย่างถูกต้อง โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขเดือนเกิดของผู้ฟ้องคดีในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่คำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เอกสารที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีใช้ในการพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของข้าราชการครูทุกรายรวมถึงผู้ฟ้องคดีนั้น จะพิจารณาตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเห็นได้ว่า สูติบัตรที่สมบูรณ์

ถูกต้อง ไม่มีร่องรอยแก้ไขใดๆ เป็นเอกสารที่น่าเชื่อถือที่สุดเป็นอันดับแรก หากผู้ขอแก้ไขในวัน เดือน ปีเกิด ไม่มีสูติบัตร จึงจะพิจารณาจากเอกสารทางการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญา ตามลำดับเวลาการจัดทำเอกสาร เอกสารที่จัดทำขึ้นจากเอกสารการเกิดของบุคคลในช่วงเวลาการเข้าเรียนในแต่ละระดับชั้น จะมีความถูกต้องตรงกับความเป็นจริงและน่าเชื่อถือมากกว่าเอกสารในกลุ่มทะเบียนราษฎร หรือหนังสือรับรองการเกิดหรือทะเบียนคนไทย ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นในช่วงเวลา ภายหลังการเข้าศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ในการจัดทำเอกสาร ทางทะเบียนราษฎรหรือหนังสือรับรองการเกิดหรือทะเบียนคนไทย เจ้าพนักงานปกครอง จะทำการสอบปากคำบุคคลที่ผู้ขอออกเอกสารนำมาให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงาน อาทิเช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ทำคลอด ญาติสนิท ซึ่งโดยปกติย่อมให้ถ้อยคำที่เอื้อประโยชน์ ต่อผู้ยื่นคำขอ ความน่าเชื่อถือในการรับฟังเป็นพยานหลักฐานจึงมีน้อยกว่าทะเบียนนักเรียน โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งหากพิจารณาเอกสารหลักฐานที่ศาลปกครองชั้นต้น แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง เอกสารเกี่ยวกับการศึกษา เรียงตามลำดับวันที่จัดทำ เอกสาร ได้แก่ (๑) ทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านเมืองแก จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร มีนายชาติรี เขยรัมย์ ผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านเมืองแก เป็นผู้รับรอง จัดทำช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๙ (มีการแก้ไขเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ตาม ทร. ๑๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๓ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๙) (๒) ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร มีนายสุเทพ เหมทานนท์ นายทะเบียนโรงเรียนสตึก เป็นผู้รับรอง จัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๖ (๓) ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นต้นฉบับจริงจัดทำเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๑๘ (๔) ใบสุทธิระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๘ (๕) ประกาศนียบัตรประโยคครู พิเศษมัธยม กรมการฝึกหัดครู ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๐ (๖) ใบแทนใบสุทธิ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านเมืองแก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร โดยนายชาติรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองแก เป็นผู้รับรอง จัดทำเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗ โดยเอกสารทั้ง ๖ รายการ ดังกล่าว

/ระบุว่า...

ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ ซึ่งตรงกับวัน เดือน ปีเกิดที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เขียนเองในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ ซึ่งเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร มีนางดาวนภา ศุภจิตเมตตา นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ เป็นผู้รับรอง จัดทำเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ส่วนเอกสารกลุ่มที่ ๒ ซึ่งเป็นเอกสารทางทะเบียนราษฎร เรียงตามลำดับวันที่จัดทำเอกสาร ได้แก่ (๑) เอกสารทะเบียนบ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) บ้านเลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร มีนางสาวสุดใจ ธาระหมัด ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ) เป็นผู้รับรอง (๒) ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๓ (๓) ใบรายงานผลการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นเอกสารต้นฉบับ จัดทำเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๓๐ (๔) บัตรประจำตัวประชาชน เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับรอง จัดทำเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ (๕) ทะเบียนบ้าน (ฉบับปัจจุบัน) บ้านเลขที่ ๖๘/๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลบุโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร มีนางสาวสุดใจ ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ) เป็นผู้รับรอง จัดทำเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ (๖) หนังสือรับรองการเกิด เลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ของสำนักทะเบียนอำเภอลำปลายมาศ เป็นเอกสารต้นฉบับ จัดทำเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ (๗) หนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รับรองว่าทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงได้กับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด ซึ่งเป็นต้นฉบับจริง จัดทำเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยเอกสารทั้ง ๗ รายการ ดังกล่าว ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ซึ่งสำเนาภาพถ่ายทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ น่าจะจัดทำขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และแม้ว่าเอกสารดังกล่าวจะมีการแก้ไขเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ตามทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ในภายหลัง และถูกแก้ไขตามทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ก็ตาม ก็ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบทางราชการใดให้อำนาจบุคคลใดแก้ไขเอกสารในลักษณะนี้ได้ การแก้ไขดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงต้องยึดถือตามทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นเอกสาร

/ทางราชการ...

ทางราชการที่ออกมาหนานที่สุดใบรรดาเอกสารทั้งสองกลุ่ม และยังสอดคล้องกับเอกสารกลุ่มที่ ๑ ซึ่งเป็นเอกสารการศึกษาดั้งเดิมที่จัดทำขึ้นก่อนเอกสารทางทะเบียนราษฎรที่ศาลปกครองชั้นต้นนำมาพิจารณาเป็นหลัก อีกทั้ง ในการสอบสวนพยานบุคคลในการรับรองการเกิดของผู้ฟ้องคดี ได้แก่ นายอาคม ดีต่อ สารวัตรกำนัน และนางเปี่ยม มุงคุณ พี่สาวของผู้ฟ้องคดี เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้ฟ้องคดี ย่อมต้องให้ถ้อยคำที่เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อผู้ฟ้องคดี การรับฟังพยานบุคคลเพียงสองคนจึงไม่น่าเชื่อถือและไม่อาจนำมารับฟังเป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยได้ ประกอบกับหนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ก็รับรองเพียงว่าทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงกับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้เท่านั้น จึงมีเหตุอันควรสงสัยในเอกสารทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่ไม่สอดคล้องกับเอกสารดั้งเดิมอื่นๆ เมื่อมีการยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ผู้ฟ้องคดีไม่มีหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดี และเอกสารในกลุ่มทะเบียนราษฎรที่มีการรับรองโดยนายทะเบียนผู้มีอำนาจจัดแจ้งการเกิดผ่านการสอบสวนการเกิดของผู้ฟ้องคดีก่อนมีการออกหนังสือรับรอง ยังไม่อาจใช้เป็นหลักฐานที่รับฟังได้มากกว่าเอกสารเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งเป็นเอกสารดั้งเดิมที่ไม่มีข้ออันควรสงสัยใดๆ จึงมีเหตุอันเชื่อได้โดยชัดแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ดังนั้น มติของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งกระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี ในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป จึงสอดคล้องกับพยานหลักฐานและชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า หลักฐานจากเอกสารทางการศึกษาเป็นเอกสารที่น่าเชื่อถือที่สุด เนื่องจากจัดทำขึ้นจากเอกสารการเกิดของบุคคลนั้นๆ ในช่วงเวลาการเข้าเรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งจะมีความถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

/น่าเชื่อถือ...

น่าเชื่อถือมากกว่าเอกสารในกลุ่มทะเบียนราษฎรหรือหนังสือรับรองการเกิดหรือทะเบียนคนไทย ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นในช่วงเวลาภายหลังการเข้าศึกษาและทะเบียนราษฎรหรือหนังสือรับรองการเกิดหรือทะเบียนคนไทย โดยทั่วไปเจ้าพนักงานปกครองในสำนักทะเบียนอาทิ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ทำคลอด ญาติสนิท ซึ่งโดยปกติทั่วไปย่อมให้ถ้อยคำที่เอื้อประโยชน์ในประเด็นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐเอื้อประโยชน์ให้ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ว่ากันมาแล้วในศาลปกครองชั้นต้น จึงไม่สามารถยกขึ้นว่ากล่าวในศาลปกครองสูงสุดได้ ทั้งไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ เอกสารที่ผู้ฟ้องคดีใช้ในการยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบด้วย (๑) เอกสารทะเบียนบ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) บ้านเลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ (๒) ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ซึ่งเป็นต้นฉบับ (๓) ใบรายงานผลการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (๔) บัตรประจำตัวประชาชน (๕) ทะเบียนบ้าน (ฉบับปัจจุบัน) บ้านเลขที่ ๖๘/๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลบุโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ (๖) หนังสือรับรองการเกิด เลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ของสำนักทะเบียนอำเภอลำปลายมาศ ซึ่งเป็นต้นฉบับ (๗) หนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเอกสารดังกล่าวมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นนายทะเบียนรับรองถูกต้อง ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เป็นเอกสารทางราชการที่ออกนานที่สุด นั้น เห็นว่า การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการพิสูจน์ความถูกต้องของวัน เดือน ปีเกิด และเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างล้วนต้องอาศัยข้อมูลจากพนักงานฝ่ายปกครองที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นไปตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย ดังนั้น มติของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งกระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ  
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย  
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่  
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาศรีนวล  
ตำบลบุโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เข้ารับราชการครูตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๑๘  
โดยในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ระบุว่าเกิดเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘  
ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่  
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของ  
ผู้ฟ้องคดีที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘  
เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ หลังจากนั้น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและ  
ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุม  
ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘  
พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสูติบัตร มีแต่ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ใบรายงานผล  
การศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) ทะเบียนบ้าน (ฉบับปัจจุบัน)  
หนังสือรับรองการเกิด บัตรประจำตัวประชาชน และหนังสือรับรองจากที่ว่าการอำเภอลำปลายมาศ  
จังหวัดบุรีรัมย์ ที่รับรองว่าทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงได้กับสูติบัตร  
หรือทะเบียนคนเกิด ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ  
หลักฐานทางการศึกษาในระดับต้น ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘  
จึงไม่อาจเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดตามวัน เดือน ปีที่ขอแก้ไขจริง จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไข  
วัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๘  
และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)  
เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา  
บุรีรัมย์ เขต ๑ มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑

ที่ ศธ ๐๔๐๘๒/๔๔๗๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาศรีนวลทราบ และผู้ฟ้องคดีได้ทราบผลการพิจารณาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยระบบทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการต้องเกษียณอายุราชการเร็วขึ้น ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อให้ถูกต้องตรงกับความจริง ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนมติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทบการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดี และให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีในอันที่จะได้ใช้วัน เดือน และปีเกิดของตนอย่างถูกต้อง โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขเดือนเกิดของผู้ฟ้องคดีในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่คำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ว่า การที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี ในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่



พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๑๗) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิด และควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา... ประกอบกับข้อ ๑๓ ของระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยระบบทะเบียนประวัติข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า การแก้ไขรายการในทะเบียนประวัติ ให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) การแก้ไขประวัติเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา ให้ขออนุมัติ ก.ค.ศ. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการ แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ... และข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดว่า ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ ให้ยื่น คำขอแก้ไขพร้อมหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพื่อประกอบการพิจารณา ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยยื่นคำขอแก้ไขเมื่อใดก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่า กำหนดเวลาตามข้อ ๘ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่เป็นการพ้นวิสัยที่จะหาหลักฐาน ตามวรรคหนึ่งได้ ให้ส่งหนังสือรับรองจากส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เก็บรักษา สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด ซึ่งแจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่อาจหาสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้ พร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (๑) ทะเบียนสำมะโนครัวหรือสำเนาทะเบียนบ้าน (๒) หลักฐานการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งที่แสดงวัน เดือน ปีเกิดจากสถานศึกษาทุกแห่ง ที่ผู้นั้นเคยศึกษา (๓) หลักฐานทางทหารในกรณีที่ผู้นั้นคำขอเป็นข้าราชการชาย ได้แก่ ใบสำคัญทหารกองเกิน (แบบ สด. ๙) หรือใบสำคัญทหารกองหนุน (แบบ สด. ๘) หรือ ทะเบียนทหารกองประจำการ (แบบ สด. ๓) หรือสมุดประจำตัวทหารกองหนุน (๔) หลักฐาน ทางราชการแสดงวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องร่วมมารดา ในกรณีที่มีพี่น้องร่วมมารดา (๕) หลักฐานอื่นของทางราชการที่ระบุวัน เดือน ปีเกิด โดยชัดแจ้ง (ถ้ามี) วรรคสาม กำหนดว่า หลักฐานตามวรรคสองให้ใช้ต้นฉบับ หากไม่สามารถส่งต้นฉบับได้ให้ใช้สำเนาซึ่งผู้มีอำนาจ หน้าที่รับรองความถูกต้องแทน วรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานตามวรรคสอง (๒) หรือ (๓) ได้ ให้ส่งหนังสือรับรองจากส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เก็บรักษา แจ้งเหตุขัดข้อง ที่ไม่อาจหาหลักฐานดังกล่าวได้

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ โดยผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกชี้แจงเหตุผลที่ระบุเดือนเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอแก้ไขเดือนเกิดจากเดือนพฤษภาคมเป็นเดือนพฤศจิกายน นั้น เนื่องจากเดือนเกิดตามหลักฐานการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม ระบุว่าเป็นเดือนพฤษภาคม เพราะก่อนจบการศึกษาไม่ได้นำหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านไปตรวจสอบความถูกต้อง เนื่องจากสำเนาทะเบียนบ้านสูญหาย ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการครู ในตำแหน่งครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ โดยผู้ฟ้องคดีทราบจากผู้ปกครองว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดเดือนพฤศจิกายน และได้ค้นหาสำเนาทะเบียนบ้านเพื่อเป็นหลักฐานในการลงทะเบียนประวัติข้าราชการแต่ไม่พบ จึงได้ลงเดือนเกิดตามข้อมูลวุฒิการศึกษา (ใบสุทธิ) ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ซึ่งเจ้าหน้าที่แจ้งว่าถ้าผิดพลาดสามารถขอแก้ไขได้ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ฟ้องคดีได้พยายามติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ แต่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถค้นหาทะเบียนบ้านให้ได้เพราะเกิดเพลิงไหม้ที่ว่าการอำเภอสตึก หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้ฟ้องคดีขอแจ้งย้ายที่อยู่จากอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มาที่อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และปรากฏหลักฐานในทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ซึ่งเป็นใบเกิดในสมัยนั้น (ตามที่ปลัดอำเภอชี้แจง) ว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงสืบค้นหาทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) เพื่อยืนยันเดือนเกิด และได้พบว่าทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) มีเดือนเกิดตรงกับกับทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) โดยไม่มีหลักฐานต้นฉบับสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพื่อประกอบการพิจารณาต่อผู้บังคับบัญชาตามนัยข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องพิจารณาหลักฐานต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดียื่นมาตามนัยข้อ ๘ วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว และในการใช้ดุลพินิจพิจารณาถึงความสำคัญของ

/พยานหลักฐาน...

พยานหลักฐานต่างๆ นั้น ย่อมไม่ใช่ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการจัดทำพยานหลักฐานเพียงอย่างเดียว หากแต่จะต้องพิจารณาถึงเนื้อหาของการจัดทำพยานหลักฐานต่างๆ ประกอบด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามพยานหลักฐานที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ใช้ประกอบการพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ว่า พยานหลักฐานต่างๆ แบ่งออกได้เป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่หนึ่ง เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการศึกษา ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ และกลุ่มที่สอง เอกสารหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ซึ่งตามปกติที่มาของวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในเอกสารหลักฐานกลุ่มที่หนึ่ง ย่อมจะอาศัยข้อมูลทางทะเบียนราษฎรที่ปรากฏในขณะนั้น ส่วนเอกสารหลักฐานกลุ่มที่สอง ย่อมจะอาศัยข้อมูลจากพยานบุคคล ผู้แจ้ง และหลักฐานการแจ้งเกิด ซึ่งเมื่อพิจารณาเอกสารหลักฐานในกลุ่มที่หนึ่งแล้วเห็นได้ว่า ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งจัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๖ โดยมีนายสุเทพ เหมทานนท์ นายทะเบียนโรงเรียนสตรีกเป็นผู้รับรอง เป็นเอกสารที่ออกมาก่อนนานที่สุดในกลุ่มนี้ ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ แต่เอกสารหลักฐานในกลุ่มที่สอง คือ หนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่รับรองว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ อ้างอิงจากทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) และทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นเอกสารที่ออกมาก่อน ใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กรณีจึงมีเหตุอันควรสงสัยว่าใบสุทธิระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งจัดทำเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๖ ได้ใช้ข้อมูลจากเอกสารใด มาทำการรับรองว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ ประกอบกับกรณี หนังสือรับรองการเกิดที่มาจากกรณีที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ที่ ๓๓๔๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้ง ณ ที่ว่าการอำเภอลำปลายมาศ เพื่อให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี จากเดิมวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๔๙๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายทะเบียนได้มีการตรวจพิจารณาหลักฐาน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และพยานบุคคล ได้แก่ นายอาคม ดีต่อ สารวัตรกำนัน และนางเปี่ยม มุงคุณ พี่สาวของผู้ฟ้องคดี แล้ว จึงได้ออกหนังสือรับรองการเกิด เลขที่ ๒๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ให้กับผู้ฟ้องคดีว่า

/วันเกิดของ...

วันเกิดของผู้ฟ้องคดีเป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๙๙ และต่อมาได้ออกหนังสือรับรองที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๙๙ ตามหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) และเอกสารทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งสามารถใช้เป็นเอกสารที่ใช้เทียบเคียงสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดได้จริง กรณีจึงเห็นว่า หนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเอกสารหลักฐานในกลุ่มที่สอง มีความน่าเชื่อถือมากกว่าเอกสารหลักฐานในกลุ่มที่หนึ่ง ซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการศึกษาที่มีเหตุอันควรสงสัยดังกล่าว

นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังรับฟังได้ว่า ทะเบียนบ้านฉบับที่อยู่กับมารดาของผู้ฟ้องคดีได้สูญหายไปก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้ารับราชการในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบได้ถึงวัน เดือน ปีเกิดที่แท้จริง มีเพียงแต่คำบอกกล่าวของผู้ปกครองเท่านั้นที่แสดงว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๙๙ ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีขอแจ้งย้ายที่อยู่จากอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มาที่อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้ฟ้องคดีจึงพบว่าหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) ที่จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๓ ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๙๙ ตรงกับวัน เดือน ปีเกิดที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าทะเบียนบ้านสูญหายไปก่อนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาทำให้ไม่อาจทราบวัน เดือน ปีเกิดที่แท้จริงได้ นั้น หากเป็นจริงย่อมแสดงว่า ในการรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารทะเบียนบ้านหรือใบสูติบัตรแต่อย่างใด ซึ่งประเด็นนี้ไม่ปรากฏว่าในการรับสมัครเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาได้มีการระบุวัน เดือน ปีเกิดของนักเรียนตามเอกสารใบสูติบัตรหรือทะเบียนบ้านเท่านั้น อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้กล่าวอ้างโดยชัดแจ้งว่า วัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีที่ปรากฏในทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านเมืองแก จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยอ้างอิงมาจากสูติบัตรหรือทะเบียนบ้านของผู้ฟ้องคดี เพียงแต่กล่าวอ้างว่าทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาดังกล่าวระบุว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๙๙ ซึ่งน่าจะจัดทำขึ้นระหว่างปี พ.ศ.๒๕๑๐ ถึงปี พ.ศ.๒๕๑๒ อันเป็นเพียงการคาดคะเนถึงปี พ.ศ. ที่จัดทำขึ้นเท่านั้น กรณีจึงยังไม่อาจเชื่อได้ว่า วัน เดือน ปีเกิดที่ระบุไว้ในทะเบียนนักเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้มาจากใบสูติบัตรหรือทะเบียนบ้านของผู้ฟ้องคดีโดยตรง และยังแสดงให้เห็นว่าเอกสารที่จัดทำขึ้นก่อนอาจมีความคลาดเคลื่อน

/ต่อความเป็นจริงได้...

ต่อความเป็นจริงได้ ประกอบกับตามสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลเมืองแก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นสำเนาทะเบียนบ้านแบบเดิม ได้ระบุว่า บุคคลลำดับที่ ๗ ชื่อเด็กชายสมชาย จันทรพลงาม เกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ เป็นบุตรของนายดี จันทรพลงาม และนางลุน จันทรพลงาม และในสำเนาทะเบียนบ้าน (ฉบับพี่น้องร่วมมารดา) ยังระบุว่าบุคคลลำดับที่ ๕ ชื่อ เด็กหญิงเปี่ยม จันทรพลงาม และบุคคลลำดับที่ ๓ ชื่อ เด็กหญิงเต็ม จันทรพลงาม ย้ายออกเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๓ และวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๒๓ ตามลำดับ รวมทั้งบุคคลลำดับที่ ๘ ชื่อ เด็กหญิงบุญหลาย จันทรพลงาม ย้ายออกเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ โดยสำเนาทะเบียนบ้านฉบับนี้มีนางสาวสุดใจ เราะหมัด ปลัดอำเภอ รับรองว่าเป็นรายการจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร การที่นายอำเภอลำปลายมาศ มีหนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รับรองว่าผู้ฟ้องคดี เกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ โดยอ้างอิงจากหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) และ เอกสารทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นเอกสารราชการ อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้คัดค้าน ถึงความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร เพียงแต่อ้างว่าเอกสารดังกล่าวจัดทำขึ้นภายหลัง การจัดทำทะเบียนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของโรงเรียนบ้านเมืองแกเท่านั้น กรณีจึงฟังได้ว่า ทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) และทะเบียนบ้านปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นเอกสารราชการ มีความถูกต้องตรงตามที่ได้แสดงไว้ในเอกสารนั้น ดังนั้น หนังสือรับรอง ที่ ๑๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ของอำเภอลำปลายมาศ ที่รับรองว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ จึงเป็นหนังสือรับรองที่ออกโดยส่วนราชการซึ่งเป็นอำเภอในสังกัด กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ในการครอบครองข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนราษฎรของผู้ฟ้องคดีตามนัยข้อ ๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้ว รวมทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีนำหนังสือรับรอง การเกิด ที่ออกโดยอำเภอลำปลายมาศ สำเนาทะเบียนบ้าน และหลักฐานทะเบียนคนไทย (ทร. ๑๕) มายื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ ข้าราชการ (ก.พ. ๗) ก็เป็นการใช้สิทธิของผู้ฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนดให้ สามารถกระทำเมื่อใดก็ได้ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยอีกว่าการสอบสวนพยานบุคคลในการรับรอง การเกิดของผู้ฟ้องคดี คือ นายอาคม สารวัตรกำนัน และนางเปี่ยม พี่สาวของผู้ฟ้องคดี มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะไม่ทำให้ความน่าเชื่อถือของพยานเอกสารเปลี่ยนแปลงไป

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิบัตร แต่มีหนังสือรับรองการเกิดที่ไม่สอดคล้องกับหลักฐานทางการศึกษาในระดับต้นจึงไม่อาจเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตามที่ขอแก้ไข จึงเป็นการพิจารณาแต่เพียงหลักฐานทางการศึกษาและทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) แต่เพียงอย่างเดียว ไม่ได้พิจารณาถึงเนื้อหาข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเกี่ยวกับการขอแก้ไขทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) มาโดยตลอด ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๙ ซึ่งหากว่าทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นเอกสารที่ถูกต้องแล้ว คงไม่มีความจำเป็นที่กฎหมายจะต้องเปิดโอกาสให้มีการร้องขอแก้ไขอีกแต่อย่างใด และเมื่อพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดียื่นประกอบคำขอแก้ไขดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ จึงอยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินการแก้ไขทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้ฟ้องคดี จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดี ในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ดังกล่าว จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ดังนั้น การที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และให้ยึดถือวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้ฟ้องคดีในหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ที่ลงไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) เป็นวันเกิดของผู้ฟ้องคดี และให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีในอันที่จะได้ใช้วัน เดือน และปีเกิดของตนอย่างถูกต้อง

/โดยให้...

โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขเดือนเกิดของผู้ฟ้องคดีในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๙๙ เป็นวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๙๙ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่คำพิพากษาถึงที่สุด นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายจิรศักดิ์ จิรวดี  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เอ็มโอช  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤดี  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

วันที่อ่าน ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒

นาฬิกา : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา  
(อุทธรณ์)



(จ. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๖๒/๒๕๖๐  
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๘๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายวินัย ทองมัน ผู้ฟ้องคดี  
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ที่ ๑  
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู  
และบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย  
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ.๓/๒๕๕๙  
หมายเลขแดงที่ บ.๗/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครสวรรค์)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา  
วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่  
การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ได้เสนอผลงานเพื่อเข้ารับการประเมินเลื่อนเป็นวิทยฐานะ  
ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ตามหนังสือ  
สำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์  
และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จ

/เป็นที่ประจักษ์...



เป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ  
 ทุกตำแหน่ง ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ประกาศรายชื่อ  
 ผู้ได้รับการคัดเลือกผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อน  
 เป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖  
 โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศดังกล่าว และมีหนังสือ ที่ ศร ๐๔๒๗๒/๒๑๐๕  
 ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ส่งรายชื่อและผลงานของผู้ได้รับการคัดเลือกให้เลขาธิการ  
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา  
 ขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ที่ ศร ๐๔๐๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งสำนักงาน  
 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า  
 ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑  
 กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศร ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน  
 ๒๕๕๕ โดยเห็นว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕ เรื่อง คือ (๑) โรงเรียนประชาธิปไตย  
 ตัวอย่าง ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ (๒) เหรียญทองเทควันโด ประเภทเยาวชนหญิง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕  
 รุ่นน้ำหนักไม่เกิน ๕๕ กิโลกรัม ระดับนานาชาติ (๓) โรงเรียนต้นแบบลูกเสือ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕  
 (๔) เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (๕) ต้นแบบ  
 โรงเรียนในฝัน รุ่นที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้น ในส่วนของผลงานเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๓ และเรื่องที่ ๔  
 เป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ โดยเรื่องที่ ๔  
 ไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรอง  
 หลังจากนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศร  
 ๔๐๒๗๒/๑๓๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ  
 ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผลงานเรื่องที่ ๔ เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒  
 ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติไม่รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ โดยให้  
 เหตุผลว่า ไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑  
 รับรองนั้น เป็นการพิจารณาที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์  
 โรงเรียน ชั้นที่ ๒ กับเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เป็นรางวัลเดียวกัน  
 เพียงแต่มีศักดิ์ของรางวัลสูงกว่า อีกทั้ง ในการพิจารณาให้คะแนนตามการประเมิน  
 สถานศึกษาที่ดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช  
 อันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ใช้

/หลักเกณฑ์...

หลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันในการประเมินเพื่อมอบเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ และเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ต่างกันตรงที่เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ กำหนดเกณฑ์การประเมินว่า ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ แต่เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่รับรองผลงานของผู้ฟ้องคดี เรื่อง เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๐๑/๐๐๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนมติดังกล่าว และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒/๕๒๔๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่งเรื่องดังกล่าวให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไป และเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในครั้งที่มีมติที่พิพาท แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาและรายงานการประชุมดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในการพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดี เรื่อง เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่มีความถูกต้อง รอบคอบ และไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

๒. คืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมิน และเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งเวียนหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทุกตำแหน่ง ซึ่งข้อ ๒ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว กำหนดว่า ผู้ขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

/และวิทยฐานะ...

และวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ ... (๒.๔) มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ โดยต้องเป็นผลงานตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ ๒.๔.๑ ผลงานดีเด่นที่ผู้ขอรับการประเมินได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๒ รางวัล สำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ไม่น้อยกว่า ๓ รางวัล สำหรับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ภายใน ๓ ปี นับถึงวันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. กำหนด โดยผลงานดีเด่นต้องตรงหรือสอดคล้องกับสาขา/สาขาวิชา/กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ขอรับการประเมิน กรณีผลงานดีเด่นที่ผู้ขอรับการประเมินได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปเกิน ๓ ปี ต้องมีหลักฐานแสดงผลงานและใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง ๒.๔.๒ ผลงานดีเด่นที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ผลงานดีเด่นของผู้ขอรับการประเมินที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานดีเด่นที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๒ รายการ สำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และไม่น้อยกว่า ๓ รายการ สำหรับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ภายใน ๓ ปี นับถึงวันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. กำหนด โดยผลงานดีเด่นต้องตรงหรือสอดคล้องกับสาขา/สาขาวิชา/กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่ขอรับการประเมิน กรณีผลงานดีเด่นของผู้ขอรับการประเมินที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่า เป็นผลงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานดีเด่นที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปเกิน ๓ ปี ผู้ขอรับการประเมินต้องมีหลักฐานแสดงผลงานและใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง และข้อ ๑๒ กำหนดว่า รางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ต้องเป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับรอง โดยมีองค์ประกอบครบ ๔ ข้อ ดังนี้ ๑๒.๑ ส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปเป็นผู้ให้รางวัล หรือมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์ในการให้รางวัลหรือมีส่วนร่วมในการประเมิน หรือเป็นรางวัลที่หน่วยงานอื่นที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศเป็นผู้ให้รางวัล ๑๒.๒ ส่วนราชการ/หน่วยงานที่ให้รางวัลมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ๑๒.๓ มีหลักเกณฑ์การให้รางวัล กระบวนการประเมิน วิธีการและตัวชี้วัด ที่ชัดเจน ๑๒.๔ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานจนเป็นที่ประจักษ์และมีหลักฐานชัดเจน ซึ่งต่อมา ส่วนราชการต่างๆ ได้เสนอรางวัลเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการขอรับการประเมินเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวน ๑๔๖ รางวัล และได้มีหนังสือ

/แจ้งเวียนให้...

แจ้งเวียนให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป จำนวน ๔๘ รางวัล หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป (เพิ่มเติม) จำนวน ๗ รางวัล หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป (เพิ่มเติม) จำนวน ๑๑ รางวัล และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๐๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวน ๘๐ รางวัล โดยผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาประกอบการขอรับการประเมินเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่ (๑) โรงเรียนประชาธิปไตยตัวอย่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (๒) เหรียญทองเทควันโด ประเภทเยาวชนหญิง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ รุ่นน้ำหนักไม่เกิน ๕๕ กิโลกรัม ระดับนานาชาติ (๓) โรงเรียนต้นแบบลูกเสือ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (๔) เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (๕) ต้นแบบโรงเรียนในฝัน รุ่นที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผลงานเรื่องที่ ๑ และเรื่องที่ ๕ เป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ ส่วนผลงานเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๓ และเรื่องที่ ๔ ไม่ใช่รางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ ซึ่งทำให้ผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ครบ ๓ รางวัล ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด และเห็นว่า ผลงานเรื่องที่ ๔ เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ผู้ฟ้องคดีเสนอประกอบการพิจารณาเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป จำนวน ๑๔๖ รางวัลตามหนังสือแจ้งเวียนดังกล่าว อีกทั้งส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้เสนอผลงานดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติแต่อย่างใด รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงไม่สามารถนำมาพิจารณาประกอบการประเมินได้ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนมติที่ไม่รับรองผลงานของผู้ฟ้องคดีให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๗/๒/๕๒๔๒ ลงวันที่ ๒๔

พฤตจิกายน ๒๕๕๘ ส่งเรื่องดังกล่าวให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๔๐๐๗/๕๕๗๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ดำเนินการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิมว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ และมีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๘๙๔ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งมติดังกล่าวให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไปแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้กำหนดระยะเวลาเพื่อให้โต้แย้งมติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิถยฐานะหรือเลื่อน เป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทุกตำแหน่ง ข้อ ๙ กำหนดว่า เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี พิจารณาผลการประเมิน และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ถือเป็นที่ยุติ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นที่ยุติ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่สามารถโต้แย้งได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอรายงานการประชุม ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในครั้งพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับ หนังสือดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การเสนอผลงานเรื่องเกียรติบัตรงาน สอนพหุภาษาศตวรรษที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารับรอง ให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับหน่วยงาน ดันสังกัดของผู้ฟ้องคดีที่จะต้องดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีหน้าที่ต้องเสนอผลงานดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้รวบรวมผลงานและจัดทำเอกสาร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด เสนอต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๔๒ พิจารณาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ และรับรองรางวัลเพิ่มเติมตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๐๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การรับรอง

รางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป (เพิ่มเติม) โดยมีบัญชีรายละเอียดรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคุณสมบัติของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาขอมีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ (เพิ่มเติม) โดยมีรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ อยู่ในลำดับที่ ๗ และมีหมายเหตุท้ายบัญชี ในข้อ ๑ ว่า ทุกรางวัลให้การรับรองเฉพาะรางวัลชนะเลิศหรือรางวัลสูงสุดเท่านั้น แต่ในคู่มือ การพิจารณาให้คะแนนตามการประเมินสถานศึกษาที่ดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์ โรงเรียน โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้กำหนดให้ใช้แบบประเมินชุดเดียวกันในการ ประเมินผลรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เกียรติบัตร งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนว่า เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์ โรงเรียน ชั้นที่ ๓ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ แสดงให้เห็นว่า รางวัลเกียรติ บัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนทุกชั้นเป็นเรื่องและรางวัลเดียวกัน เพียงแต่เกียรติบัตร งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ จะมีรางวัลสูงกว่ารางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เท่านั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติรับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ดังนั้น รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนชั้นที่ ๓ ซึ่งเป็นรางวัลที่สูงกว่า ย่อมต้องเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปเช่นกัน ซึ่งวิญญูชนทั่วไปพิจารณาก็ต้อง มีความเห็นและแปลความหมายได้เช่นเดียวกันนี้ อีกทั้ง ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทุกตำแหน่ง ได้กำหนดบัญชีรายชื่อรางวัลสูงสุด ระดับชาติขึ้นไปของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับรอง จำนวน ๒๐๓ รางวัล โดยรางวัล เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ อยู่ในลำดับที่ ๔๓ แต่กลับไม่มี

/การรับรอง...

การรับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ และรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ แต่อย่างไร ทั้งที่ก่อนประกาศรับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ ยังไม่มีสถานศึกษาหรือหน่วยงานใดได้รับรางวัลเลย หรืออาจเป็นเพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รู้จักรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนดีพอ การรับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ จึงเป็นการกระทำที่ผิดเจตนารมณ์ของการรับรองรางวัลให้กับผู้ที่มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ และเห็นว่า รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ เป็นรางวัลสูงสุดแล้วที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มอบให้ ซึ่งก็มีเหตุผลเพียงพอที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะรับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติได้ ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นที่สุด นั้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ซึ่งต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน รวมทั้งมีสิทธิอุทธรณ์มติดังกล่าวได้ ตามนัยมาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และหากมติดังกล่าวเป็นที่สุด ก็เฉพาะแต่ในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น และหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนมติที่พิพาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและมีมติยืนยันตามมติเดิมว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด และได้แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไป นั้น ซึ่งจนถึงวันฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างไร ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในกระบวนการพิจารณาทางปกครองและการแจ้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบมติดังกล่าวตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ฉบับที่ ศธ ๐๔๒๗๒/๙๕ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ภายหลังจากที่ได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้ว อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยส่งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/กำหนด...

กำหนด และครั้งที่ได้ทบทวนมติดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าไม่ได้รับหนังสือของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ซึ่งเป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุผลและไม่อาจรับฟังได้ โดยเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือของผู้ฟ้องคดีแล้วก็ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะต้องมีการจัดทำรายงานการประชุม และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสองครั้งมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ฟ้องคดีในฐานะคู่กรณี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะขอสำเนาหรือตรวจดูเอกสารได้ตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าไม่ได้รับหนังสือของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการปิดกั้นหรือปกปิดผู้ฟ้องคดีในอันที่จะได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติม โดยขอยืนยันตามคำให้การเดิม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งพยานหลักฐานว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดี เรื่อง เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผลงานที่ได้รับรางวัลโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นรางวัลในระดับเดียวกันกับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองว่าเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ กับทั้งรางวัลที่ผู้ฟ้องคดีได้รับก็เป็นรางวัลที่มีศักดิ์สูงกว่ารางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เนื่องจากมีคะแนนประเมินสูงกว่าก็ตาม แต่เนื่องจากรางวัลที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากผลงานดังกล่าว เป็นรางวัลคนละประเภทกับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรอง กรณีจึงไม่อาจนำรางวัลที่ผู้ฟ้องคดีได้รับดังกล่าวมาเทียบเคียงกับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ซึ่งเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติได้ ประกอบกับตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ประกอบการพิจารณาคุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการขอรับการประเมินเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นหนังสือที่แจ้งล่วงหน้าไปยังผู้สมัคร

/เข้ารับ...



เข้ารับการประเมินทุกคนให้ทราบถึงผลงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองว่า เป็นผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ก็ไม่ปรากฏรายชื่อผลงานของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับการประเมินแล้ว สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๐๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ส่งบัญชีรายละเอียดรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับรองอีก จำนวน ๘๐ รางวัล ซึ่งก็ไม่ปรากฏว่ารางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ เป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองว่าเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผลงานเรื่องเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ผู้ฟ้องคดีใช้เป็นผลงานในการเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ มิได้เป็นผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป อีกทั้ง ผลงานดังกล่าวก็มิได้เป็นผลงานที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่า มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปด้วยเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้พิจารณาผลงานของผู้สมัครเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะตามนัยมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว มีมติว่า ผลงานเรื่องเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติเนื่องจากไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรอง จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ส่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๐๒๙๓ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผลงานที่ผู้ฟ้องคดีเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อใช้ในการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ จำนวน ๕ เรื่อง ผ่านการประเมิน ๒ เรื่อง และไม่ผ่านการประเมิน ๓ เรื่อง ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินจึงเป็นมติที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ในส่วนของผู้ฟ้องคดีเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ศาลไม่เห็นพ้องด้วย ข้อต่อสู้ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังขึ้น

/ศาลปกครองชั้นต้น...

### ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ กับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เป็นรางวัลเดียวกัน จึงไม่จำเป็นต้องประกาศให้รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ ด้วยเหตุผลดังนี้ (๑) ในคู่มือการพิจารณาให้คะแนนตามการประเมินสถานศึกษาที่ดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้กำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์ วิธีการและแบบประเมินชุดเดียวกัน สำหรับประเมินเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ โดยรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ ต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ อันแสดงว่า เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนทุกชั้นเป็นเรื่อง และรางวัลเดียวกัน (๒) คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองรางวัลทั้งระดับสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ และคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็เข้าใจเช่นเดียวกับกับผู้ฟ้องคดีว่า รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ และรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ เป็นรางวัลเดียวกัน ทั้งนี้ เพราะคณะกรรมการทั้งสองคณะได้พิจารณา รางวัลของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ทักท้วงหรือตัดรางวัลดังกล่าวออกแต่อย่างใด และได้ส่งเรื่อง ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป เมื่อรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติแล้ว รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาสถานศึกษามีคะแนน ประเมินสูงกว่ารางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ จะต้องเป็น ระดับชาติเช่นเดียวกันหรือสูงกว่า นอกจากนี้ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติ ขึ้นไป จำนวน ๒๐๓ รางวัล โดยได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

ชั้นที่ ๓ เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ จึงเห็นได้ว่า รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์  
 โรงเรียน ชั้นที่ ๑ รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และรางวัล  
 เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ เป็นรางวัลประเภทเดียวกัน เนื่องจาก  
 ในประกาศดังกล่าวไม่รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑  
 แต่ได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ เพียงรางวัลเดียว  
 ซึ่งหากเป็นรางวัลคนละประเภทแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะตัดการรับรองรางวัลเกียรติบัตร  
 งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนชั้นที่ ๑ ทำไม่ การมอบรางวัลให้แก่สถานศึกษา ทั้งรางวัล  
 เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์  
 โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓  
 ของโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ  
 สยามบรมราชกุมารีได้ดำเนินการมาเป็นเวลาไม่น้อยต่ำกว่า ๒๐ ปี แต่ยังไม่ผู้สมควร  
 ได้รับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑  
 รับรองรางวัลดังกล่าวเป็นรางวัลระดับชาติเพียงรางวัลเดียว จึงผิดเจตนารมณ์การรับรอง  
 รางวัลเพื่อขอรับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ  
 ศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ  
 เชี่ยวชาญ และเป็นการตัดสิทธิของผู้ที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์  
 โรงเรียนทั้งประเทศ ถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่เป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย ซึ่งรางวัล  
 เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ เป็นรางวัลสูงสุดที่มีผู้ได้รับรางวัล  
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องให้การรับรองรางวัลนี้ จึงจะตรงตามเจตนารมณ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑  
 กำหนดขึ้น และตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร  
 ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติว่า การให้ข้าราชการครู  
 และบุคลากรทางการศึกษา มีวิทยฐานะใดและการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใดต้องเป็นไปตาม  
 มาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา ๔๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติ  
 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพ ประสิทธิภาพ คุณภาพการปฏิบัติงาน  
 ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน  
 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ดังนั้น ในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับ  
 การประเมินในคราวเดียวกัน ควรเป็นอย่างเดียวกัน เช่น หากนาย ก (นามสมมุติ) ส่งผลงาน

/เข้ารับ...

เข้ารับการพิจารณาสามรางวัล คือ ๑. รางวัลโรงเรียนประชาธิปไตยตัวอย่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒. รางวัลต้นแบบโรงเรียนในพื้นที่ รุ่น ๑ พ.ศ. ๒๕๔๘ รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดีซึ่งส่งผลงานเข้ารับการพิจารณาสามรางวัลเช่นกัน คือ ๑. รางวัลประชาธิปไตยตัวอย่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒. รางวัลโรงเรียนในพื้นที่ รุ่น ๑ พ.ศ. ๒๕๔๘ และ ๓. รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ (มีคุณภาพสูงกว่าชั้นที่ ๑) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติรับรองคุณสมบัติฯ ของนาย ก. แต่มีมติไม่รับรองคุณสมบัติฯ ของผู้ฟ้องคดี ดุลพินิจในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่น่าจะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาด้วยข้อเท็จจริงและเหตุผลดังกล่าว หากศาลเห็นว่า รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ และรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ เป็นรางวัลเดียวกันหรือเทียบเคียงกันได้ ก็จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการรับรองสามรางวัลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญต่อไป และจะเป็นการสร้างบรรทัดฐานและความเป็นธรรมให้เกิดแก่ผู้ที่ได้รับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ โดยถือว่าเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. (ลับ) ที่ ศร ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เฉพาะรายผู้ฟ้องคดี และให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเยียวยาสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นพ้องด้วยกับความเห็น เหตุผล ข้อกฎหมายและข้อวินิจฉัยตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นทุกประการ และเมื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ในประเด็นเดิม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ให้การต่อศาลปกครองชั้นต้นโดยละเอียดแล้ว ไม่มีประเด็นซึ่งเป็นข้ออ้างข้อเถียงขึ้นมาใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงขอถือเอาคำให้การฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ และคำให้การเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นคำแก้อุทธรณ์

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการครู ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานเพื่อเข้ารับการประเมินเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทุกตำแหน่ง แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานจำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้ (๑) โรงเรียนประชาธิปไตยตัวอย่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (๒) เจริญทองเทควันโด ประเภทเยาวชนหญิง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ รุ่นน้ำหนักไม่เกิน ๕๕ กิโลกรัม ระดับนานาชาติ (๓) โรงเรียนต้นแบบลูกเสือ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (๔) เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (๕) ต้นแบบโรงเรียนในฝัน รุ่นที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อมา ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกตามประกาศดังกล่าว และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒/๒๑๐๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ส่งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการ ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด โดยเห็นว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๓ และเรื่องที่ ๔ ไม่ใช่รางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ โดยเรื่องที่ ๔ ไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรอง หลังจากนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๔๐๒๗๒/๑๓๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับรองผลงานของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีผลงานไม่ครบจำนวนสามเรื่อง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการขอเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะผลงานเรื่องที่ ๔ รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เหตุผลว่า ไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรอง นั้น เป็นการพิจารณาที่ไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ กับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนชั้นที่ ๑ เป็นรางวัลเดียวกัน เพียงแต่มีศักดิ์ของรางวัลสูงกว่า ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนมติดังกล่าว และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒/๕๒๔๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่งเรื่องให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติยืนยันตามมติเดิมว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ และสำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งมติดังกล่าวให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไป ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๗๙๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ทราบ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนมติ

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด และให้คืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมิน และเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ เฉพาะในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับรองให้ผลงานเรื่องที่ ๔ เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะและมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นบรรทัดฐานทุกตำแหน่ง ทุกวิทยฐานะเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิการศึกษา การอบรม ประสบการณ์ ระยะเวลา การปฏิบัติงาน คุณภาพการปฏิบัติงาน หรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการจัดทำมาตรฐานตำแหน่งทุกตำแหน่ง ให้จำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทและสายงานที่มีลักษณะงานอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันให้อยู่ในตำแหน่งประเภทหรือสายงานเดียวกัน หรือโดยประมาณเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยแสดงชื่อตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใดและการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใด ต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา ๔๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสบการณ์ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ

ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๐๒๙๓ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ส่วนราชการต้นสังกัดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ ว่า สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ เพื่อรักษาสิทธิของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ จึงให้ส่วนราชการต้นสังกัดและหน่วยงานการศึกษาดำเนินการ ดังนี้ ๑. ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับการประเมิน ให้นำรางวัลที่ ก.ค.ศ. ให้การรับรองเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ มาใช้ประกอบการพิจารณา

๒. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ และเพื่อให้การพิจารณาเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงกำหนดแนวทางการพิจารณา ดังนี้

๒.๑ ผู้ขอรับการประเมินต้องมีผลงานดีเด่นที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ๒ รางวัล สำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และ ๓ รางวัล สำหรับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยผู้ขอรับการประเมินจะต้องมีผลงานดีเด่นตรงกับวิชา/สาขาวิชา/และกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เสนอขอ ซึ่งจัดทำขึ้นเองร้อยละ ๑๐๐ จำนวน ๒ รางวัล หรือ ๒ เรื่อง สำหรับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ผลงานดีเด่นที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปและผลงานดีเด่นที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป จะต้องเป็นผลงานตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ๒.๕ การคัดเลือกผู้ขอรับการประเมิน... ๒) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรองในระดับเขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาคณะสมบัติผู้ขอรับ

/การประเมิน...



การประเมินแล้ว ให้เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาคัดเลือกผู้ขอรับการประเมิน และเสนอสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาคัดเลือกผู้ขอรับการประเมิน ก่อนเสนอบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกให้ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป ต่อมา สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ส่วนราชการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ แล้ว และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญ การพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทุกตำแหน่งใหม่ ตามหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ การใด ที่ได้ดำเนินการไปก่อน ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ สำหรับ ขั้นตอนที่ต้องดำเนินการต่อไป ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ ซึ่งหลักเกณฑ์ ข้อ ๒. กำหนดให้ผู้ขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ต้องมี คุณสมบัติ ดังนี้... ๒.๔ มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ โดยต้องเป็นผลงาน ตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ ๒.๔.๑ ผลงานดีเด่นที่ผู้ขอรับการประเมินได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๒ รางวัล สำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ไม่น้อยกว่า ๓ รางวัล สำหรับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ภายใน ๓ ปี นับถึงวันที่สำนักงาน ก.ค.ศ. กำหนด โดยผลงาน ดีเด่นต้องตรงหรือสอดคล้องกับสาขา/สาขาวิชา/กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ขอรับการประเมิน... ๒.๔.๒ ผลงานดีเด่นที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพ เทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป... ข้อ ๑๑ ผลงานดีเด่นที่ประสบ ผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ ต้องเป็นผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป หรือเป็นผลงาน ที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่ามีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุด ระดับชาติขึ้นไป และผลงานดีเด่นนั้นต้องส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน จนเป็นที่ประจักษ์ ข้อ ๑๒ รางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ต้องเป็นรางวัลที่ ก.ค.ศ. ให้การรับรอง...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานขอรับการประเมิน ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต ๔๒ โดยผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลงานจำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้ (๑) โรงเรียน  
 ประชาธิปไตยตัวอย่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (๒) เหยียดทองเทควันโต ประเภทเยาวชนหญิง  
 ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ รุ่นน้ำหนักไม่เกิน ๕๕ กิโลกรัม ระดับนานาชาติ (๓) โรงเรียนต้นแบบลูกเสือ  
 ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (๔) เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔  
 และ (๕) ต้นแบบโรงเรียนในฝัน รุ่นที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว  
 มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการ  
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด โดยเห็นว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๓ และเรื่องที่  
 ๔ ไม่ใช่รางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ โดยเรื่องที่ ๔  
 ไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑  
 รับรอง แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดี เรื่องที่ ๔ เป็นผลงานที่ได้รับรางวัล  
 โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา  
 สยามบรมราชกุมารี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นรางวัลระดับเดียวกันกับรางวัลเกียรติบัตร  
 งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองว่าเป็นรางวัลสูงสุด  
 ระดับชาติ อีกทั้ง เป็นรางวัลที่มีศักดิ์สูงกว่ารางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์ ชั้นที่ ๑  
 เห็นว่า เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา  
 ผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะ  
 ชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ทุกตำแหน่ง ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓  
 ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ การกำหนดรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไปจะต้องเป็นรางวัล  
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับรอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติ  
 ขึ้นไปเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา  
 ในการขอรับการประเมินเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและวิทยฐานะเชี่ยวชาญ  
 และได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว ตามหนังสือ  
 สำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การรับรอง  
 รางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป จำนวน ๔๘ รางวัล หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ  
 ๐๒๐๖.๓/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป  
 (เพิ่มเติม) จำนวน ๗ รางวัล หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๓๐  
 มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป (เพิ่มเติม) จำนวน ๑๑ รางวัล

/โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ แต่ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ และภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับการประเมินแล้ว สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศร ๐๒๐๖.๓/๐๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ส่งบัญชีรายละเอียดรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้การรับรองอีกจำนวน ๘๐ รางวัล ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ว่าเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาและมีมติว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดี เรื่องที่ ๔ เกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ เนื่องจากไม่ใช่รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรอง จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่า รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ มีศักดิ์สูงกว่ารางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ เนื่องจากมีคะแนนประเมินสูงกว่าก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ให้การรับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ ให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ อีกทั้ง มิได้เป็นผลงานที่ส่วนราชการต้นสังกัดพิจารณาเห็นว่า มีคุณภาพเทียบเคียงกับผลงานที่ได้รับรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป กรณีจึงไม่อาจนำรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ มาเทียบเคียงกับรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ และใช้เป็นผลงานเพื่อเสนอขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญได้ ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดให้รางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป จะต้องเป็นรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับรอง นั้น ก็เพื่อให้การพิจารณาคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการประเมินให้มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ มีมาตรฐานเดียวกัน ไม่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกัน และในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเสนอผลงานขอรับการประเมินให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น ผู้ฟ้องคดีก็ได้ทราบถึงหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นอย่างดี ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว หากผู้ฟ้องคดีและข้าราชการครูและบุคลากร

/ทางการศึกษา...

ทางการศึกษาที่เสนอผลงานขอรับการประเมินไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยต่างกล่าวอ้างว่า ผลงานของตนถือเป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ และยอมให้รางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติเทียบเคียงกับรางวัลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับรองให้เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติได้แล้ว ย่อมทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ทั้งยังไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษารายอื่นที่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์โดยถูกต้องอีกด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผลงานที่ผู้ฟ้องคดีเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อใช้ในการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการระดับเชี่ยวชาญ จำนวน ๕ เรื่อง ผ่านการประเมิน ๒ เรื่อง และไม่ผ่านการประเมิน ๓ เรื่อง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินเพื่อให้มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ มีวิทยฐานะหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๓/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติเข้ารับการประเมินแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศร ๐๒๐๖.๔/๒๓๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามหนังสือ ที่ ศร ๐๒๐๖.๓/ว ๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติรับรองรางวัลสูงสุดระดับชาติขึ้นไป จำนวน ๒๐๓ รางวัล โดยได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ เป็นรางวัลสูงสุดระดับชาติ ดังนั้น รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ รางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๒ และรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ เป็นรางวัลประเภทเดียวกัน เนื่องจากตามหนังสือดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๑ แต่รับรองรางวัลเกียรติบัตรงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ชั้นที่ ๓ เพียงรางวัลเดียว ซึ่งผิดเจตนารมณ์การรับรองรางวัลเพื่อขอรับการประเมิน ถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบตามระเบียบและกฎหมาย นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านอ้างดังกล่าว มิใช่ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีได้ยกขึ้นว่ากล่าวมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น ทั้งไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยกขึ้นกล่าวในคำอุทธรณ์ได้ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยให้ ทั้งนี้ ตามนัยข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วย

พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสุเมธ เตียววิศเรศ

วันที่อ่าน ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒

นวลจันทร์ : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา  
(อุทธรณ์)



(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๑๓๙/๒๕๕๗  
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙/๒๕๖๓

## ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

### ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางปรฤดี หรือเปรมฤดี วุฒิสารวัฒนา ผู้ฟ้องคดี  
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร  
(อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เดิม) ที่ ๑  
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เดิม) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ  
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๖/๒๕๕๔  
หมายเลขแดงที่ ๒๔๕/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙  
เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม  
๒๕๕๙ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๗/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา  
ในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ทำให้มีการโอน  
อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ในคดีนี้...

ในคดีนี้ ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร และโอนอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคดีนี้ เฉพาะงานที่เกี่ยวกับคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร จึงให้เปลี่ยนชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากเดิม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากเดิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เป็น คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร ตามลำดับ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชรและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกำแพงเพชร ตามลำดับ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ขณะผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งผลงานทางวิชาการชื่อ รายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โดยมีคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการสาขาวิชาคณิตศาสตร์เป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ในวันที่ส่งผลงานดังกล่าวนั้น เจ้าหน้าที่ผู้รับผลงานทางวิชาการได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ให้ส่งกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ไปก่อนแล้วเจ้าหน้าที่จะพิจารณาจัดส่งไปตามชื่อเรื่องที่คุณส่งได้ ลงลายมือชื่อเขียนไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงลงลายมือชื่อส่งผลงานทางวิชาการในกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์สอบถามผลการประเมิน เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งว่าได้ส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีในกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนการจัดส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการสาขาวิชาการศึกษาพิเศษเป็นผู้ประเมินอีกครั้ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อำนวยการโรงเรียนวัด

/ช่างเคี่ยนว่า...

ข้างเคียงว่า หากผู้ฟ้องคดีประสงค์ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษเป็นผู้ตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการจะต้องจัดส่งผลงานใหม่ ในสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งผลงานทางวิชาการ ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาศึกษาพิเศษเป็นผู้ประเมิน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ข้าราชการครูที่จะส่งผลงานทางวิชาการด้านที่ ๓ จัดทำรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่และผลงานทางวิชาการเสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตรวจสอบและรับรอง ใส่กล่องปิดผนึกให้มิดชิดแล้วนำส่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ โดยมี เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกจัดโต๊ะให้ผู้ส่งผลงานทางวิชาการแยกเป็นโต๊ะรายกลุ่มสาขาวิชา ต่าง ๆ ซึ่งมีผู้ส่งผลงานในกลุ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์ที่แจ้งความประสงค์ไว้ จำนวน ๑๓ ราย ส่งผลงานภายในกำหนด จำนวน ๑๐ ราย รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ส่วนกลุ่มสาขาวิชาการศึกษาศึกษา พิเศษไม่มีผู้ส่งผลงานแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบรายชื่อผลงานทางวิชาการ จำนวน กล่องผลงาน การผนึกกล่อง และจัดเก็บไว้เป็นอย่างดี เพื่อนำส่งให้คณะกรรมการประเมิน ด้านที่ ๓ โดยตรง ผู้ส่งผลงานมีหน้าที่ต้องส่งให้ตรงกับกลุ่มสาขาวิชาที่ผู้ส่งผลงานจัดทำ ผู้ฟ้องคดีทราบดีว่าต้องส่งในกลุ่มสาระใด โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อส่งผลงานในกลุ่ม สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ปรากฏตามรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงาน ด้านที่ ๓ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ รุ่นที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เจ้าหน้าที่ได้ส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ตามที่ผู้ฟ้องคดี ได้ลงลายมือชื่อไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) เนื้อหาในแผ่นซีดี สำเนาปกแผ่นซีดีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกคู่มือและคำชี้แจงการใช้งานบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกเอกสารประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกรายงานการพัฒนา ปกแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และหนังสือตอบรับการเผยแพร่สื่อนวัตกรรมบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้ฟ้องคดี ที่ระบุชัดเจนว่ากลุ่มสาระที่ขอรับการประเมิน คือ กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ เมื่อผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ตรวจและประเมิน

/ผลงาน...



ผลงานทางวิชาการใหม่โดยคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ จึงไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ได้ประเมินเรียบร้อยแล้ว หากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ เป็นผู้ตรวจประเมินต้องส่งผลงานใหม่ในสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ในวันที่ส่งผลงานทางวิชาการมีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกจัดโต๊ะยาวโต๊ะเดียวให้แก่ผู้ส่งผลงานทางวิชาการ และมีแบบฟอร์มรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานทางวิชาการด้านที่ ๓ วิद्यฐานะชำนาญการพิเศษ รุ่นที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ สาขาวิชาต่างๆ รวมทั้งสาขาวิชาคณิตศาสตร์ แต่ไม่มีแบบฟอร์มสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินด้านที่ ๑ ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านที่ ๒ ด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน และทราบว่าจะต้องส่งผลงานทางวิชาการ ด้านที่ ๓ ที่กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ จึงสอบถามเจ้าหน้าที่ว่าส่งผลงานทางวิชาการสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษที่ไหน เจ้าหน้าที่ได้แนะนำผู้ฟ้องคดีให้ลงลายมือชื่อส่งในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ไปก่อนแล้วเจ้าหน้าที่จะพิจารณาแยกส่งตามชื่อผลงานทางวิชาการ และแจ้งว่าถ้าเจ้าหน้าที่สงสัยจะโทรศัพท์ไปสอบถามว่าต้องการส่งผลงานทางวิชาการสาขาวิชาใด โดยให้ผู้ฟ้องคดีเขียนเบอร์โทรศัพท์ไว้ในแบบฟอร์มที่ลงลายมือชื่อไว้ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้พิมพ์รายชื่อของผู้ส่งผลงานทางวิชาการลงในแบบฟอร์มสาขาวิชาคณิตศาสตร์ไว้ล่วงหน้าแล้วเหมือนบังคับให้ผู้ฟ้องคดีต้องส่งผลงานในสาขาวิชาคณิตศาสตร์เพียงสาขาเดียว แต่เนื่องจากเป็นวันสุดท้ายของการส่งผลงานทางวิชาการและในขณะนั้นเวลาใกล้จะหมด ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองโต้แย้งว่าในวันส่งผลงานทางวิชาการมีแบบฟอร์มกลุ่มสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษนั้น เป็นแบบฟอร์มที่ทำขึ้นภายหลังการฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้ว แตกต่างจากแบบฟอร์มสาขาวิชาคณิตศาสตร์ เช่น ตัวหนังสือ ความกว้างของบรรทัดในช่องตาราง จำนวนบรรทัด การตั้งค้ำระยะขอบหน้ากระดาษ รอยเจาะหัวกระดาษ และสีของน้ำหมึก หากเป็นเอกสารที่ได้จัดเตรียมไว้จริง เอกสารทุกแผ่นย่อมเหมือนกันเพราะต้องจัดทำเอกสารครั้งเดียวกัน เวลาเดียวกัน และจะต้องมีชื่อผู้ฟ้องคดีในสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินทั้งสองด้าน และคณะกรรมการ

/ได้รายงาน...

ได้รายงานผลการประเมินไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็น การผ่านการประเมินของสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ เนื้อหาในแผ่นซีดีเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กพิเศษ และผู้ฟ้องคดีได้ระบุข้อไว้ชัดเจนที่สำเนาปกแผ่นซีดีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกคู่มือ และคำชี้แจงการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกเอกสารประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน ปกรายงานการพัฒนา ปกแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และหนังสือตอบรับ การเผยแพร่สื่อนวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้ฟ้องคดีก็ระบุชื่อว่า สารการเรี ยนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทาง การเรี ยนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำผลงาน ทางวิชาการขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรี ยนรู้ซึ่งเป็นเด็กพิการ ประเภทหนึ่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษยังไม่ได้พิจารณาผลงานทางวิชาการของ ผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องสูญเสียเวลา สิทธิและประโยชน์ที่ควรจะได้รับ ประกอบกับ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งที่จังหวัดเชียงใหม่ ต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อยห้าปี จึงจะมีสิทธิส่งผลงานทางวิชาการใหม่

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ได้มีการจัดทำแบบฟอร์มของสาขาวิชา ต่างๆ รวมทั้งสาขาวิชาคณิตศาสตร์เพื่อให้ผู้ส่งผลงานทางวิชาการลงลายมือชื่อส่งผลงานตาม เอกสารหลักฐานที่ผู้ส่งผลงานได้แจ้งความประสงค์ไว้ตั้งแต่เริ่มทำผลงานที่มีการประเมิน ด้านที่ ๑ ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านที่ ๒ ด้านคุณภาพ การปฏิบัติงาน และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกรวดเร็วในการประเมินด้านที่ ๓ ผลงาน ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่จึงได้จัดพิมพ์รายชื่อของผู้ที่ส่งผลงานทางวิชาการ ตามกลุ่มสาระทุกกลุ่ม ซึ่งเอกสารการประเมินด้านที่ ๑ และด้านที่ ๒ ของผู้ฟ้องคดีระบุไว้ ชัดเจนว่าเป็นสาระคณิตศาสตร์ เจ้าหน้าที่จึงพิมพ์ชื่อผู้ฟ้องคดีในแบบฟอร์มของสาระ คณิตศาสตร์เช่นเดียวกับผู้ส่งผลงานทางวิชาการรายชื่ออื่น และเนื่องจากไม่มีผู้ส่งผลงาน การประเมินด้านที่ ๑ และด้านที่ ๒ ในสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ เจ้าหน้าที่จึงไม่ได้จัดทำบัญชี รายชื่อไว้ แต่จะมีแบบฟอร์มเปล่าในคอมพิวเตอร์ซึ่งต้องปรับขนาดแบบฟอร์มเช่นเดียวกับ แบบฟอร์มของสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ขนาดของตารางอาจแตกต่างกันเพราะต้องปรับขนาด ให้สอดคล้องกับข้อมูลที่พิมพ์ลงไป การเขียนหมายเลขโทรศัพท์ไว้ในบัญชีรายชื่อนั้นเป็น ข้อพิจารณาของผู้ส่งผลงานซึ่งมีผู้ส่งผลงานทางวิชาการรายอื่นเขียนหมายเลขโทรศัพท์ไว้

/เช่นกัน...

เช่นกัน ในทางปฏิบัติผู้ส่งผลงานทางวิชาการจะบรรจุนามอะหิพห่อที่ผนี้กอย่างรัดกุม หนาแน่น ำหน้าทึไม่มีสิทธิในการเปิดภาชนะหิพห่อและจะนำส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินตาม สาระหรือสาขาวิชาที่ผู้ส่งผลงานทางวิชาการระบุไว้ หากผู้พ้องคดีต้องการส่งผลงานทางวิชาการ ในสาขาวิชาการศึกษาพิเศษก็น่าจะมีบันทึกหรือเอกสารหลักฐานหรือสามารถจัดทำ ในภายหลังเพื่อแสดงเจตนาในการจัดส่งเช่นเดียวกับนางลำดวน เสมอชุ่ม ที่เปลี่ยนสาระหรือ สาขาวิชาจากสังคมศึกษาเป็นภาษาไทย ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็ดำเนินการให้ การที่ผู้พ้องคดีต้องการ ให้ประเมินผลงานในสาขาวิชาการศึกษาพิเศษอีกครั้งหลังจากไม่ผ่านผลการประเมินในกลุ่ม สาขาวิชาคณิตศาสตร์จึงไม่ชอบ และเมื่อผู้พ้องคดีส่งผลงานทางวิชาการแล้วไม่ผ่าน การประเมิน ผู้พ้องคดีก็สามารถฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์แล้วนำผลงานเดิม ไปปรับปรุงแก้ไขและส่งใหม่โดยไม่ต้องทำผลงานใหม่ทั้งหมด

ผู้พ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะต้องเรียนให้ครบทั้งแปดกลุ่มสาระวิชา ได้แก่ กลุ่มสาระ วิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระวิชาสังคมและ วัฒนธรรม กลุ่มสาระวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระวิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ กลุ่มสาระวิชาการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระวิชาต่างประเทศ โดยไม่มีกลุ่ม สาระวิชาการศึกษาพิเศษ มีเพียงสาขาการศึกษาพิเศษ ผู้พ้องคดีจึงใช้ชื่อผลงานทางวิชาการว่า รายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตาราง การคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕ ผู้พ้องคดีได้แจ้งความประสงค์ไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่าส่งผลงานทางวิชาการกลุ่มสาขาวิชา การศึกษาพิเศษ โดยได้นำผลงานด้านที่ ๑ และด้านที่ ๒ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ และผ่านการประเมินทั้งสองด้าน โดยมีเอกสาร วฐ. ๒/๑ เป็นหลักฐาน ซึ่งมี เนื้อหาเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คำว่า กลุ่มสาระวิชาคณิตศาสตร์ กับ กลุ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์ นั้น แตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้ถูกพ้องคดีที่ ๑ มีมติไม่อนุมัติ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แต่ผู้ถูกพ้องคดีที่ ๒ แจ้งให้ผู้พ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และในรายละเอียดการรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่และผลงาน ทางวิชาการเพื่อมีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษที่ผู้พ้องคดีปิดไว้ด้านบนกล่อง ผลงานทางวิชาการของผู้พ้องคดีระบุไว้อย่างชัดเจนว่า สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ และหนังสือ

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ระบุให้ผู้ส่งผลงานจัดทำรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) โดยไม่ได้กล่าวถึงผลงานด้านที่ ๑ (วฐ. ๑) แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติอนุมัติเป็นหลักการไว้ว่าหากคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการมีมติให้ปรับปรุงผลงานทางวิชาการหรือมีมติไม่ผ่านการประเมิน ให้ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุมัติผลไปตามนั้น และแจ้งให้ผู้ขอรับการประเมินทราบโดยไม่ต้องนำเข้าไปประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกสำหรับการส่งผลงานทางวิชาการนั้น ผู้ส่งผลงานทางวิชาการจะกรอกชื่อเรื่องของผลงาน และลงลายมือชื่อด้วยตนเอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ส่งในกลุ่มสาระวิชาคณิตศาสตร์

ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการกระทำการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้คณะกรรมการดังกล่าวชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมไว้พิจารณาและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ และได้ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านคุณภาพการปฏิบัติงานแล้ว จึงได้จัดทำรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่และผลงานทางวิชาการ ชื่อ รายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ส่งเพื่อประเมินด้านผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตรงกับผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ก่อนและหลังใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ โดยมีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเป้าหมายหลัก ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นหลัก นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ส่งผลงานทางวิชาการ โดยนำใส่กล่องปิดผนึกและได้ทำการจัดพิมพ์รายละเอียดการส่งผลงานทางวิชาการปิดด้านบน ระบุว่า รายงานการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สาระคณิตศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ชื่อผลงานทางวิชาการ รายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้โต้แย้งหรือแสดงให้ศาลเห็นเป็นอย่างอื่น จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะส่งผลงานทางวิชาการสาขาการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาการศึกษาศึกษาพิเศษ เป็นผู้ประเมิน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เป็นผู้ประเมิน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อส่งผลงานทางวิชาการในรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานด้านที่ ๓ วิद्यฐานะชำนาญการพิเศษ รุ่นที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำบัญชีรายชื่อดังกล่าวโดยพิมพ์ชื่อผู้ส่งผลงานทางวิชาการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผลงานทางวิชาการสาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน ๑๓ คน รวมผู้ฟ้องคดีด้วย ไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยมีได้จัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานด้านที่ ๓ วิद्यฐานะชำนาญการพิเศษ รุ่นที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๖ ตุลาคม - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ไว้สำหรับผู้ส่งผลงานทางวิชาการสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้ฟ้องคดี จึงจำต้องส่งผลงานและลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำไว้ล่วงหน้าดังกล่าว ข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่อาจรับฟังได้ เมื่อการส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี

/ให้คณะกรรมการ...

ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เป็นผู้ประเมิน เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีตามผลการประเมินของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหน้าที่ต้องดำเนินการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีใหม่ ตั้งแต่การส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตรงกับผลงานของผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประเมิน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยกับ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากสำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ สำหรับวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ กำหนดไว้ ดังนี้ ๑.๑ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ประสงค์จะขอรับการประเมิน ยื่นคำขอ ได้ปีละ ๑ ครั้ง โดยส่งคำขอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อตรวจสอบและรับรองแล้วเสนอ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระหว่างวันที่ ๑-๓๐ เมษายน หรือระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ตุลาคม ๑.๒ การประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการประเมินด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน ให้ดำเนินการพร้อมกัน แล้วนำผลการประเมินเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา กรณีผ่านการประเมิน ทั้งสองด้านให้แจ้งผู้ขอรับการประเมินเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ อย่างละ ๔ ชุด ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภายในรอบปีที่เสนอขอ ซึ่งโดยปกติผู้ขอจะบรรจุ เอกสารรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการไว้ในหีบห่อ หรือกล่องที่ปิดผนึกไว้แน่นอนโดยผู้ขอเอง ๑.๓ จากหลักเกณฑ์และวิธีการได้กำหนด อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ในการตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ (ด้านที่ ๑) การประเมินด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน

/(ด้านที่ ๒)...

(ด้านที่ ๒) การตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) การส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ให้กรรมการ และการพิจารณาอนุมัติผลการประเมิน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ถือปฏิบัติ โดยครบถ้วนถูกต้องแล้ว ซึ่งมีได้กำหนดให้พิจารณาตรวจสอบรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการที่บรรจุไว้ในกล่องหีบห่อเพื่อวิเคราะห์ชื่อเรื่องของผลงาน หรือเนื้อหาสาระของผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดกลุ่มสาระ/สาขาวิชาของผลงานทางวิชาการของผู้เสนอแต่ละราย ดังนั้น การบรรจุหีบห่อและปิดผนึกกล่องเพื่อส่งรายงานผลงานจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการนั้น ผู้ขอรับการประเมินจะเป็นผู้ดำเนินการเอง ส่วนผู้เปิดกล่องออกได้มีเฉพาะผู้ขอรับการประเมิน และคณะกรรมการผู้ตรวจและประเมินเท่านั้น โดยสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๙๐๐ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีและเลื่อนวิทยฐานะ ได้แจ้งแนวปฏิบัติให้ผู้ที่มิสิทธิยื่นคำขอมิและเลื่อนวิทยฐานะในเดือน ตุลาคม ๒๕๕๑ สามารถยื่นคำขอได้ไปจนถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบเสนอขอรับการประเมินของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (วฐ. ๑) ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือโรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว ที่ ศธ ๐๔๐๒๓.๑๐๓/๔๕๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีและเลื่อนวิทยฐานะ และส่งบัญชีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีพร้อมกับแบบเสนอขอรับการประเมินของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (วฐ. ๑) ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ถือเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่สำคัญในการขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ เพราะต้องใช้ในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะทุกราย และในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ของผู้ฟ้องคดี ได้ระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เสนอขอรับการประเมินว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นแบบเสนอขอทุกราย สำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ตรวจสอบกลุ่มสาระ/สาขาวิชา ที่ผู้ยื่นแบบเสนอระบุไว้ แล้วจัดทำแบบฟอร์มการลงลายมือชื่อส่งผลงานทางวิชาการแยกบัญชีรายชื่อตามกลุ่มสาระ/สาขาวิชาที่มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ระบุไว้ในแบบเสนอขอรับ

/การประเมิน...

การประเมิน (วฐ. ๑) ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการรับและส่งผลงาน เจ้าหน้าที่ได้จัดทำเตรียมไว้ทุกกลุ่มสาระ/สาขาวิชาที่มีผู้ยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ตามแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) กรณีผู้ยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) รายที่มีได้ระบุกลุ่มสาระ/สาขาวิชาไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะโทรศัพท์ติดต่อเพื่อขอทราบกลุ่มสาระ/สาขาวิชา เพราะนอกจากจะนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบฟอร์มการลงลายมือชื่อส่งผลงานทางวิชาการแล้ว ยังต้องใช้เป็นข้อมูลในการรายงานเพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณค่าตรวจและประเมินจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำนวนมาก ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๖๔๔๒ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ จากแบบสรุปจำนวนผู้เสนอขอให้มีวิทยฐานะ รุ่นที่ ๔ กลุ่มสาระ/สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ลำดับที่ ๒ มีผู้ยื่นคำขอไว้ ๑๓ ราย ส่งผลงานด้านที่ ๓ จำนวน ๑๐ ราย รวมผู้ฟ้องคดีด้วย สำหรับกลุ่มสาระ/สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ลำดับที่ ๑๑ ไม่มีผู้ยื่นคำขอและผู้ส่งผลงานด้านที่ ๓ แต่อย่างใด และในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๑๘๓๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ให้แจ้งข้าราชการครูจำนวน ๒๗ ราย ผู้ผ่านการประเมินทั้งสองด้านให้จัดส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) โดยกำหนดให้ส่งถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำนวน ๔ ชุด ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมา ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๕๖๖๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งเปลี่ยนแปลงการจัดส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) โดยกำหนดให้ส่งถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำนวน ๓ ชุด และอีก ๑ ชุด ให้เก็บไว้ที่ผู้เสนอขอ จากนั้น โรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว ได้ส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือโรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว ที่ ศธ ๐๔๐๒๓.๑๐๓/๔๒๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ และวิทยฐานะเชี่ยวชาญ หนังสือฉบับดังกล่าว ได้นำส่งกล่องบรรจุรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ กล่อง ที่ปิดผนึกไว้ อย่างแน่นอน เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือและส่งและกล่องบรรจุรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาส่งด้วยตนเอง และลงชื่อ

/ส่งในแบบ...



ส่งในแบบบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานด้านที่ ๓ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนกรณีของผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีเจ้าหน้าที่แจ้งให้ลงชื่อในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ไปก่อนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้สืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ไม่ปรากฏหลักฐานตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างแต่อย่างใด ส่วนกรณีการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงกลุ่มสาระ/สาขาวิชาภายหลังจากการยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) สามารถกระทำได้ เช่น นางพิมพ์พรรณ จบศรี ขอเปลี่ยนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานประดิษฐ์) เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นายประจักษ์ ปิ่นจุไร ขอเปลี่ยนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และนายไพรัช งามประดับเลิศ ขอเปลี่ยนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ที่ผู้ฟ้องคดียื่นแบบเสนอขอรับการประเมินของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (วฐ. ๑) ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ผู้ฟ้องคดีส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาเกือบ ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงกลุ่มสาระ/สาขาวิชา แสดงว่าผู้ฟ้องคดียืนยันส่งผลงานในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามที่ยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ไว้ ส่วนกรณีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการให้คณะกรรมการประเมินผลงานพิจารณา นั้น การส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการดังกล่าว ต้องส่งไปตามกลุ่มสาระ/สาขาวิชา ที่ผู้ขอแสดงเจตนาไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ซึ่งสามารถขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ มิได้พิจารณาจากชื่อเรื่อง หรือเนื้อหาสาระในเล่มเอกสาร เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีอำนาจหน้าที่ในการเปิดกล่องผลงานทางวิชาการเพื่อตรวจสอบ ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำแบบฟอร์มการลงลายมือชื่อส่งผลงานทางวิชาการแยกบัญชีรายชื่อตามกลุ่มสาระ/สาขาวิชา ตามที่ได้ระบุไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ซึ่งผู้ขอทุกรายได้ยื่นไว้ก่อนการส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการที่กำหนดให้ส่งหลังจากการยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ภายในรอบปีที่เสนอขอ ซึ่งกลุ่มสาระ/สาขาวิชา ที่ระบุไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) นั้น ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ แต่ระยะเวลาเกือบ ๑ ปี หลังจากการยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ไว้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมิได้ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงกลุ่มสาระ/สาขาวิชาแต่อย่างใด สำหรับเอกสารรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ นั้น ผู้ขอทุกรายจะบรรจุลงในกล่องแล้วปิดผนึกแน่นหนาโดยผู้ขอเอง หลังจากได้รับกล่องที่บรรจุเอกสารรายงานผลงานดังกล่าวไว้แล้ว จะไม่มีการเปิดกล่องอีก และกล่องนั้นจะถูกส่งไปให้คณะกรรมการผู้ตรวจและประเมินในสภาพที่ปิดผนึกอยู่ สำหรับรายละเอียดของเอกสารรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการนั้น เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการไปขอคณะกรรมการผู้ตรวจและประเมิน ซึ่งก็พบว่าไม่มีเอกสารใดที่ระบุกลุ่มสาระ/สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ จึงสอดคล้องกับแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ของผู้ฟ้องคดีการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เน้นเอาเฉพาะคำว่า “กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์” จากเอกสารรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เพราะเอกสารดังกล่าวได้ไปขอคืนมาในภายหลัง การระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ฟ้องคดีนั้น ได้ระบุไว้ก่อนแล้วตั้งแต่การยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ระบุว่า รายละเอียดในเอกสาร (วฐ. ๒/๑) มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งสิ้น ประกอบกับผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ก่อนและหลังใช้บทเรียนดังกล่าว โดยมีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเป้าหมายหลักนั้น ซึ่งเอกสารผลงานทางวิชาการได้บรรจุอยู่ในกล่องรวมอยู่กับเอกสาร (วฐ. ๒/๑) ที่ปิดผนึกไว้แน่นหนาโดยผู้ฟ้องคดี ทั้งผู้ฟ้องคดีก็เป็นผู้เก็บรักษาผลงานทางวิชาการไว้เองอีก ๑ ชุด หากมีเจตนาจะจัดส่งในสาขาการศึกษาพิเศษก็ควรขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง มิใช่มาขอแก้ไขภายหลังจากทราบผลว่าไม่ผ่านการประเมินแล้ว และคณะกรรมการผู้ตรวจและประเมินก็ได้ทักท้วงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดส่งผลงานไปให้ตรวจผิดกลุ่มสาระ/สาขาวิชา ดังนั้น การส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ ทั้ง ๓ กล่อง ของผู้ฟ้องคดีไปให้คณะกรรมการผู้ตรวจและประเมินกลุ่มสาระ

/การเรียนรู้...

การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามเจตนาที่ผู้ฟ้องคดีได้แสดงตั้งแต่การยื่นแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) จึงมิได้เป็นการส่งไปผิดกลุ่มสาระ/สาขาวิชา เป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะแล้ว และการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้จัดทำรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการอย่างละจำนวน ๔ ชุด เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตรวจสอบและรับรองผลงานทางวิชาการ จากนั้นได้นำใส่กล่องปิดผนึกอย่างมิดชิด และได้ทำการจัดพิมพ์รายละเอียดการส่งผลงานทางวิชาการ ตามแบบฟอร์มที่ส่งมาให้ศาลดูเพื่อเป็นตัวอย่างนั้น ซึ่งฉบับจริงปิดผนึกอยู่บนกล่องผลงาน และผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลหมายเรียกเอกสารดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งปิดผนึกไว้ด้านบนของกล่อง ทั้ง ๔ ชุด แล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานทางวิชาการ โดยนำใส่กล่องปิดผนึก และได้ทำการจัดพิมพ์รายละเอียดการส่งผลงานทางวิชาการปิดด้านบน และระบุว่ารายงานการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ชื่อผลงานทางวิชาการ รายงานการพัฒนาคณิตศาสตร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมิได้โต้แย้งหรือแสดงให้ศาลเห็นเป็นอย่างอื่น จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะส่งผลงานทางวิชาการสาขาการศึกษาพิเศษ นั้น ผู้ฟ้องคดีจัดทำแบบฟอร์มตัวอย่างขึ้นมาเพื่อต้องการให้ศาลเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีจัดส่งผลงานทางวิชาการสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ แต่เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้โต้แย้งหรือแสดงให้ศาลเห็นเป็นอย่างอื่น เนื่องจากไม่มีกล่องที่บรรจุผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไว้เพื่อตรวจสอบ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้รับผลงานทางวิชาการไว้เพียง ๓ ชุด และส่งไปให้คณะกรรมการผู้ตรวจและประเมินแล้วทั้งหมด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ติดต่อสอบถามจากคณะกรรมการผู้ตรวจและประเมินแล้วไม่พบแบบฟอร์มดังกล่าว และการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ที่ส่งมาให้ศาลดูเพื่อเป็นตัวอย่างเท่านั้น ฉบับจริงปิดผนึกอยู่บนกล่องผลงานทางวิชาการ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เก็บรักษาผลงานทางวิชาการไว้เอง ๑ ชุด หากมีแบบฟอร์มจริงก็สามารถนำมาแสดงต่อศาล แต่กลับขอให้ศาลหมายเรียกแบบฟอร์มจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง แสดงว่าแบบฟอร์มที่อ้างนั้นไม่มีอยู่จริง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่ากรณีนี้ไม่เป็นสาระสำคัญในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง หากเป็นสาระสำคัญก็สามารถเรียกให้ผู้ฟ้องคดีนำแบบฟอร์มฉบับจริงที่ปิดผนึกอยู่บนกล่องที่ผู้ฟ้องคดีเก็บรักษาไว้มาแสดงต่อศาลได้เอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมิได้

/โต้แย้งหรือ...

โต้แย้งหรือแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น การที่ผู้ฟ้องคดีนำแบบฟอร์มปิดผนึกกล่องผลงานทางวิชาการมาอ้างต่อศาลซึ่งเป็นข้อเท็จจริง และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ตรวจสอบเอกสารแบบฟอร์มปิดผนึกกล่องผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีนำเชื่อได้ว่าเป็นเอกสารปลอมที่ทำขึ้นใหม่ทั้งฉบับ และในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ต่อผู้อำนวยการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า “ข้าฯ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการในสาขาการศึกษาพิเศษส่ง โดยมีชื่อผลงานทางวิชาการว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามแบบฟอร์มที่ปิดผนึกอยู่ด้านบนของกล่องผลงาน ซึ่งในช่องสาขาวิชา ข้าฯ ก็ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า เป็นสาขาการศึกษาพิเศษ..” โดยแนบบแบบฟอร์มปิดผนึกกล่องผลงานทางวิชาการที่เขียนกรอกข้อความด้วยลายมือประกอบการร้องเรียน ปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ในแบบ โดยมีข้อสังเกต คือเป็นแบบฟอร์มที่ไม่ได้จัดพิมพ์ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง ซึ่งเป็นแบบฟอร์มที่น่าเชื่อได้ว่าจัดทำขึ้นใหม่ โดยนำแบบฟอร์มเปล่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองส่งให้ศาลปกครองชั้นต้นนำมาลบข้อความสำเนาถูกต้อง ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองออกแต่ลบออกได้ไม่หมด แล้วเขียนกรอกข้อความลงในแบบ สังเกตได้จากมุมล่างด้านขวาของแบบฟอร์มจะปรากฏร่องรอย ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งต้นฉบับแบบฟอร์มปิดผนึกกล่องผลงานทางวิชาการที่ประกอบการร้องเรียนให้เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ให้ความร่วมมือ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ให้ความร่วมมือเช่นเดิม และวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องนายสมวุฒิ ศรีอำไพ ผู้อำนวยการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ ต่อศาลจังหวัดกำแพงเพชร โดยแนบบแบบฟอร์มปิดผนึกกล่องผลงานทางวิชาการที่กรอกข้อความแล้วประกอบการฟ้องคดี มีลายมือชื่อฉบับเดียวกันกับเอกสารประกอบการร้องเรียน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเสนอขอให้มีและเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สาระวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กพิเศษหรือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘

/ซึ่งกำหนด...

ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอใช้แบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) โดยมีได้บังคับให้ผู้ขอระบุสาระวิชา และสาขาไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ประกอบกับแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ดังกล่าว เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ขอที่ประสงค์จะขอเลื่อนวิทยฐานะแต่ละราย ว่ามีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์ที่จะเข้าเงื่อนไขในการทำวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือไม่ สำหรับผู้ขอแต่ละรายจะทำผลงานทางวิชาการสาระวิชาใด สาขาใด เพื่อใช้สำหรับเด็กปกติหรือเด็กพิเศษ (เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้) ก็แล้วแต่ความประสงค์ของผู้ขอ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำเอาแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) มาแก้ไขเพิ่มเติม โดยบังคับให้ผู้ขอระบุข้อมูลเพิ่มเติมว่า “กลุ่มสาระที่ขอรับการประเมิน” ลงไปในช่องว่างระหว่างบรรทัดข้อความว่า “รับเงินเดือนในอันดับ...” กับ “๒. การรับราชการ” ผู้ฟ้องคดีจึงระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และข้อมูลในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ซึ่งในรุ่นก่อนหน้าผู้ฟ้องคดี และในรุ่นรอบระยะเวลาเดียวกับผู้ฟ้องคดี ผู้ขอสาขาต่างๆ ได้ระบุกลุ่มสาระวิชาเพียงอย่างเดียว เพราะใช้แบบฟอร์มของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เหมือนกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะอ้างว่าเพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการรับส่งผลงานทางวิชาการ โดยนำข้อมูลประวัติสังเขปของผู้ขอตามแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ไปจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ส่งผลงาน (ด้านที่ ๓) สาขาต่างๆ ไว้ล่วงหน้าไม่ได้ ส่วนคำว่าสาระกับสาขานั้นต่างกัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เอาข้อมูลประวัติสังเขปของผู้ฟ้องคดีตาม วฐ. ๑ มาพิมพ์ชื่อผู้ฟ้องคดีใส่ไว้ในบัญชีรายชื่อสาขาคณิตศาสตร์เด็กปกติจึงไม่ถูกต้อง เพราะสาขาการศึกษาพิเศษจะมีคำว่า “สำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้” หรือ “IIP” หรือ “IEP” และหากว่าผู้ขอรายใดประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ก็จะทำคำร้องขอถึงผู้บังคับบัญชาขอเปลี่ยนแปลงสาขาได้ โดยระบุแต่เพียงกลุ่มสาระการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว โดยไม่จำเป็นต้องระบุสาขาแต่อย่างใด และจุดที่จะสามารถระบุสาขาได้ คือ ที่แบบฟอร์มใบปะหน้ากล่องผลงานทางวิชาการเท่านั้น ภายหลังมีการส่งผลงานทางวิชาการไปให้คณะกรรมการผู้ประเมินผิดสาขาบ่อยครั้ง เช่น นางลำดวน เสนอชุ่ม ทำผลงานสาระวิชาภาษาไทย สาขาภาษาไทย แต่ไม่ได้ระบุสาขาภาษาไทยไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดพิมพ์รายชื่อของนางลำดวนไว้ในบัญชีรายชื่อสาขาสังคมศึกษา นางลำดวนก็ต้องจ่ายอมลงชื่อส่งในบัญชีรายชื่อสาขาสังคมศึกษาตามที่ได้จัดพิมพ์ไว้รอผู้ส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) แต่เมื่อจัดส่งผลงานทางวิชาการไปให้กรรมการตรวจประเมิน กลับไม่ดูที่ใบปิดผนึกหน้ากล่องผลงาน กลับส่งตามบัญชีรายชื่อที่ตนเองทำขึ้น ซึ่งภายหลัง

/สำนักงาน...

สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ออกหลักเกณฑ์ใหม่ให้ผู้ขอระบุสาขาวิชา/กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามแบบฟอร์ม ก.ค.ศ. ๑/๑ แทนแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) โดยใช้กับรุ่นหลังจาก ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นหลักเกณฑ์คนละฉบับกัน โดยแบบฟอร์มระบุสาขาการศึกษาพิเศษ เป็นการจัดทำขึ้นมาตามแบบฟอร์ม ก.ค.ศ. ๑/๑ จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับแบบเสนอ ขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ที่ไม่ได้ระบุสาขาในรุ่นของผู้ฟ้องคดีได้ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มี หนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) โดยให้ส่งผลงานจำนวน ๔ ชุด นำใส่ กล่องจำนวน ๔ กล่อง กล่องละ ๑ ชุด โดยระบุให้ผู้ส่งผลงานกรอรายละเอียดการส่งผลงาน ทางวิชาการให้ชัดเจนแล้วปิดผนึกไว้ด้านบนของกล่องผลงานทั้ง ๔ ชุด พร้อมกับได้แนบ ตัวอย่างแบบฟอร์มใบปิดผนึกมาพร้อมกับหนังสือฉบับดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเขียนรายละเอียดว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และระบุสาขาว่า “สาขาการศึกษาพิเศษ” ชื่อผลงาน ทางวิชาการ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตาราง การคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕ ปิดผนึกไว้บนกล่องผลงานทั้ง ๔ กล่อง ส่งให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งแบบฟอร์มปิดผนึกนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ส่งไปพร้อมกับกล่องผลงานหมดแล้ว ไม่ได้เก็บไว้ ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแบบฟอร์มปิดผนึกมาจากศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งเป็นแบบฟอร์ม เดียวกับที่ได้ปิดผนึกไว้บนกล่องผลงานทางวิชาการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำมากรอกข้อมูล รายละเอียดว่าผู้ฟ้องคดีเขียนรายละเอียดอย่างไร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะอ้างว่าได้มีหนังสือ ที่ ศร ๐๔๐๒๓/๕๖๖๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ขอส่งผลงานทางวิชาการอย่างละ ๓ ชุด อีก ๑ ชุด ให้เก็บไว้ที่ผู้ขอ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบ และได้ส่งผลงานทางวิชาการ จำนวน ๔ กล่อง ตามหลักเกณฑ์ของสำนักงาน ก.ค.ศ. ทุกประการ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้รับกล่องผลงาน ทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีไปจำนวน ๔ กล่อง และแต่ละกล่องก็มีใบปะหน้าแสดงรายละเอียด ระบุสาขาการศึกษาพิเศษปิดผนึกไว้ทุกกล่อง หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้นำไปเก็บไว้ ในห้องเก็บผลงานทางวิชาการต่อไป ซึ่งเป็นไปตามคำให้การของนางศิริנדาว พิทยะพงษ์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับกล่องผลงาน และในวันที่ผู้ฟ้องคดีส่งผลงานนั้น เจ้าหน้าที่ ได้พิมพ์ชื่อของผู้ฟ้องคดีไว้ในบัญชีรายชื่อสาขาวิชาคณิตศาสตร์ โดยไม่ได้จัดเตรียม แบบฟอร์มเปล่าสาขาการศึกษาพิเศษไว้ เมื่อผู้ฟ้องคดีถามหาแบบฟอร์มบัญชีดังกล่าว เจ้าหน้าที่ได้ยืนยันให้ผู้ฟ้องคดีลงชื่อส่งสาขาคณิตศาสตร์ไปก่อนและจะจัดส่งผลงานไปให้

/ผู้ประเมิน...

ผู้ประเมินตามชื่อผลงาน ผู้ฟ้องคดีหลงเชื่อประกอบกับที่บนกล่องผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีก็มีใบปิดผนึกระบุไว้ว่าสาขาการศึกษาพิเศษแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ลงชื่อส่งผลงานและรายละเอียดของชื่อผลงานระบุไว้ว่า “สำหรับเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้” และได้เขียนหมายเลขโทรศัพท์กำกับไว้เพื่อหากว่าเจ้าหน้าที่สงสัยจะได้โทรสอบถามได้ หลังจากนั้นประมาณ ๑ เดือน จะมีหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ส่งมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขต เพื่อขอข้อมูลว่าในรอบปีนั้นๆ มีผู้ขอสาขาใดบ้าง สาขาละกี่คน เพื่อที่จะได้ตั้งคณะกรรมการประเมินและจัดงบประมาณให้ตรงตามที่ผู้ขอได้ขอรับการประเมินตามหนังสือสำนักงาน สพฐ. ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว ๘๐๐๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ระบุชื่อผู้ฟ้องคดีรวมไปกับผู้ส่งสาขาคณิตศาสตร์เด็กปกติ ประกอบกับในรอบระยะเวลาเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีได้มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสนอขอรับการประเมินให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ รุ่นที่ ๔ จำนวน ๘๗ ราย รุ่นที่ ๕ จำนวน ๓๐ ราย และรุ่นผ่านการพัฒนาโดยระบบ e-Training รุ่นที่ ๑ จำนวน ๑๐๒ ราย รวมทั้งสิ้น ๒๑๙ ราย โดยมีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสนอขอรับการประเมินและส่งผลงานทางวิชาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ด้านที่ ๓) จำนวน ๑๗ ราย ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ด้านที่ ๓) สำหรับวิทยฐานะชำนาญการพิเศษของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสนอขอรับการประเมินให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม – ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และในระหว่างวันที่ ๑ – ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ รวมทั้งคำขอเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กรณีกลุ่มที่ ๒ ซึ่งผ่านการพัฒนาโดยระบบ e - Training โดยมีผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ประเมินผลงานในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ได้แก่ (๑) นายชัยณรงค์ ชันผืน (๒) นายอดุลย์ จงรักษ์ (๓) นายประจักษ์ ศรีสาลี (๔) นางสาวพัฒนิตา ทิพย์ไชย (๕) นายอนุศักดิ์ ช่างบรรจง (๖) นางทิวาพร ชันผืน (๗) นางวรารัตน์ พันธุ์ปิ่น (๘) นางนพพร พจนการุณ และ (๙) นายเสรี พรหมแก้ว และในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูฯ ที่เสนอขอรับการประเมินให้มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทั้งสามรุ่นนั้น

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการได้พิจารณาผลการประเมินของสาขาวิชาภาษาไทย แน่แนว ภาษาอังกฤษ และสายงานบริหารสถานศึกษา แล้ว มีผู้ที่ผ่านการประเมิน จำนวน ๒๓ ราย ไม่ผ่านการประเมิน จำนวน ๒๓ ราย ปรับปรุงผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑๑ ราย และอยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน ๑๖๒ ราย ในการประชุมดังกล่าว เห็นได้ว่า สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะกรรมการ ยังไม่สามารถตรวจประเมินผู้ที่ส่งผลงานวิชาคณิตศาสตร์ ทั้ง ๑๗ ราย ดังนั้น รายชื่อของ ทั้ง ๑๗ ราย จะต้องอยู่ในจำนวนกลุ่มผู้อยู่ระหว่างดำเนินการจำนวน ๑๖๒ ราย แต่จากบัญชี รายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ระหว่างประเมินผลการปฏิบัติงาน และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) จำนวน ๑๖๒ ราย ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างต่อศาลปกครองชั้นต้น ไม่ปรากฏชื่อของนายดิเรก ด้วงน้อย นายธีรภัทร ชันรัมย์ และนางทัศนีย์ รักษ์ชนม์ แต่อย่างไร เห็นได้ว่า บัญชีรายชื่อจำนวน ๑๖๒ ราย นั้น เป็นเอกสารเท็จ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ยังได้ร่วมมือกับบุคคลภายนอกจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จขึ้นมาว่าจะมีการจัดการประชุมของ คณะกรรมการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เช่น จัดทำระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการกลุ่มสาระ คณิตศาสตร์ ว่า เป็นการประชุมคณะกรรมการเพื่อประเมินผลงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ แต่ระบุเป็นคณะกรรมการประเมินกลุ่มภาษาไทย การเข้าประชุมของ คณะกรรมการ กรรมการบางรายไม่ได้มีการเข้าประชุมจริง แต่กลับปรากฏรายชื่อเข้าประชุม และลงลายมือชื่อรับเงินเบี้ยประชุม และบางรายไม่ได้เข้าร่วมประชุม แต่กลับเป็น ผู้ลงลายมือชื่อตรวจผลงาน และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แต่งตั้งนายวิสิฐ ธัญญะวัน เป็นคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ด้านที่ ๓) แต่ นายวิสิฐ ได้ประเมินผลงานและลงลายมือชื่อรับเงินค่าตอบแทนในฐานะกรรมการ เป็นต้น ส่วนแบบ สรุปรูปผลการประเมินผลงานที่นายอนุศักดิ์และนางนพพรเป็นผู้ทำการประเมิน นั้น ให้คะแนนไม่ตรงกับแบบรายงานผลการประเมินวิทยฐานะชำนาญการพิเศษสำหรับ กรรมการประเมิน คณะที่ ๒ ซึ่งเป็นการจัดทำขึ้นมาใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการประชุม ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ นอกจากนี้ รายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ระบุสาขาที่คณะกรรมการได้ประเมินว่าเป็นคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ แน่แนว ดนตรี/นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์ และสายงานนิเทศการศึกษา และมีผล การประเมินแล้ว แต่ตารางผลการประเมินของผู้ขอรับการประเมินไม่มีผู้ใดส่งผลงาน



สาขาคอมพิวเตอร์ เห็นได้ว่า การประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เป็นการทำเอกสารเท็จขึ้นมาเพื่อรองรับการประชุมในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ อันเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และมีได้แจ้งผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบภายใน ๑ เดือน ตามระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) แต่ได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบผลการประเมินในภายหลัง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายสิทธิในการให้คณะกรรมการที่มีคุณสมบัติตรงตามสาขาของผลงานผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ตรวจและประเมิน และหากผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่าน ผู้ฟ้องคดีก็จะมีสิทธิในการเข้าอบรมเยี่ยวยาเพื่อให้ผ่านการประเมินในการเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องขอความเป็นธรรมให้ตรวจผลงานใหม่ให้ตรงกับสาขาที่ผู้ฟ้องคดีขอประเมิน แต่กลับถูกปฏิเสธ และเป็นความผิดของนางศิริินดาวเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องเรียนนางศิริินดาวต่อผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ และได้ส่งตัวอย่างใบปะหน้ากล่องผลงานทางวิชาการที่ปิดผนึกไว้บนกล่องผลงาน แต่ผู้อำนวยการอ้างว่าใบปิดผนึกดังกล่าวไม่เคยมีมาก่อนและให้ผู้ฟ้องคดีส่งเอกสารฉบับจริง ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งแล้วว่าที่ส่งมาเป็นเพียงตัวอย่าง เอกสารฉบับจริงได้ปิดผนึกไว้บนกล่องผลงานทางวิชาการและส่งไปให้นางศิริินดาวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และคณะกรรมการทั้ง ๓ คน ก็ได้รับสารภาพว่าบนกล่องผลงานของผู้ฟ้องคดีมีใบปะหน้าปิดผนึกอยู่

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้อ้างความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ขณะผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๑๘๓๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (เสนอขอระหว่างวันที่ ๑๖

ตุลาคม - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑) แจ้งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ (ด้านที่ ๑) และด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน (ด้านที่ ๒) ดำเนินการจัดส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) โดยจัดทำรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ อย่างละ ๔ ชุด เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตรวจสอบและรับรอง นำใส่กล่อง (กล่องละ ๑ ชุด) แล้วจัดพิมพ์รายละเอียดการส่งผลงานทางวิชาการตามแบบฟอร์มแล้วปิดผนึกไว้ด้านบนของกล่อง ทั้ง ๔ ชุด (สำหรับคณะกรรมการประเมิน) โดยให้นำส่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๕๖๖๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้อำนวยการโรงเรียนทุกแห่งทราบว่า ให้จัดส่งรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) จำนวน ๓ ชุด จัดส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนอีก ๑ ชุด ให้ผู้เสนอขอเก็บไว้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการประเมินทั้งสองด้าน ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบเสนอขอรับการประเมินของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา ขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (วฐ. ๑) ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เสนอขอรับการประเมิน ผู้ฟ้องคดี ได้จัดทำรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ชื่อ รายงานการพัฒนาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๔ ชุด โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้วซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตรวจสอบและรับรองผลงานของผู้ฟ้องคดี จากนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้วได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓.๑๐๓/๔๒๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นำส่งกล่องบรรจุรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ กล่อง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีนำส่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อไป และในวันส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดทำแบบบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โดยแยกแต่ละสาขาไว้ตามที่ผู้เสนอขอรับการประเมินผลงานได้ยื่นเสนอขอรับการประเมินตามแบบ วฐ. ๑ ในส่วนของสาขาวิชาคณิตศาสตร์ได้ระบุชื่อผู้ส่งผลงาน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งรวมถึงรายชื่อของ

/ผู้ฟ้องคดีไว้...

ผู้ฟ้องคดีไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงจัดส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) โดยเขียนระบุว่า รายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ตามเลขที่หนังสือนำส่ง ที่ ศธ ๐๔๐๒๓.๑๐๓/๔๒๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ลงลายมือชื่อพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ตามแบบบัญชีรายชื่อที่เจ้าหน้าที่ได้จัดเตรียมไว้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ผู้ส่งผลงานประเมินทุกคนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องและปิดผนึกกล่องด้วยตนเองก่อนส่งมอบให้เจ้าหน้าที่ จากนั้นเจ้าหน้าที่ได้จัดส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เป็นผู้ประเมินต่อมา คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ได้ประเมินผลงานของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่ผ่านการประเมิน และในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ของผู้ฟ้องคดี ตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจัดส่งผลงานให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เป็นผู้ประเมิน ซึ่งไม่ตรงตามสาขาที่จะขอรับการประเมินในสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนการจัดส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ประเมินอีกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๕๒๐๖ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี และหากผู้ฟ้องคดีประสงค์ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ ให้ผู้ฟ้องคดีจัดส่งผลงานใหม่ในสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ พร้อมกับแจ้งให้โรงเรียนวัดช่างเคี่ยนซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ประเมิน ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา

/ว่าผู้ถูกฟ้องคดี...

ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหน้าที่ต้องดำเนินการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีใหม่ ตั้งแต่การส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตรงกับผลงานของผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประเมิน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตาม อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี นั้น เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า การให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะใด และการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใด ต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตาม มาตรา ๔๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสบการณ์ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ โดยกำหนดวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เลื่อนเป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ในข้อ ๔. การตั้งคณะกรรมการประเมิน ข้อ ๔.๒ กรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่จะตรวจและประเมิน จากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.ค.ศ. กำหนด ตามความเหมาะสม เป็นกรรมการประเมินผล การปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ การประเมินผู้ขอหนึ่งราย ให้มีกรรมการประเมินสามคน ข้อ ๕.๒ กรณีผ่านการประเมินทั้งสองด้าน ให้แจ้งผู้ขอรับการประเมินเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการ อย่างละ ๔ ชุด ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อตรวจสอบ และรับรอง แล้วเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภายในรอบปีที่เสนอขอ หากไม่ส่งตามกำหนด ถือว่าสละสิทธิ์ ข้อ ๖. ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการให้กรรมการประเมินผลงานพิจารณา

/และข้อ ๗...

และข้อ ๗. เมื่อกรรมการประเมินเสร็จแล้ว ให้นำผลการประเมินเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาพิจารณา

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ และเป็นผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านคุณภาพการปฏิบัติงานแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำรายงาน ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ชื่อ รายงานการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยในวันยื่นผลงานดังกล่าว เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบความถูกต้องของผลงานและปิดผนึกกล่องด้วยตนเองก่อนนำส่ง ให้เจ้าหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อส่งผลงานในบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ รุ่นที่ ๔ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จากนั้น เจ้าหน้าที่ได้จัดส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เป็นผู้ประเมิน ต่อมา คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ได้ประเมิน ผลงานแล้ว เห็นว่า ผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน และในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการจัดส่งผลงานของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้ประเมิน ไม่ตรงตามสาขาการศึกษาพิเศษ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะส่งผลงานประเมินในสาขาการศึกษาพิเศษ แต่ในวันส่งผลงาน ประเมิน เจ้าหน้าที่ไม่ได้จัดทำแบบบัญชีรายชื่อผู้ส่งผลงานประเมินในสาขาดังกล่าว และเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะแยกส่งในสาขาการศึกษาพิเศษภายหลัง ผู้ฟ้องคดี จึงตรวจสอบความถูกต้องก่อนบรรจุผลงานลงกล่องและระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานที่ ผู้ฟ้องคดีนำส่งปิดผนึกไว้บนกล่อง โดยระบุว่า กลุ่มสาระวิชาคณิตศาสตร์ สาขาการศึกษา พิเศษ และรายละเอียดเกี่ยวกับรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่และผลงาน ทางวิชาการ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงลงลายมือชื่อส่งผลงานในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ตามแบบ บัญชีรายชื่อที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดเตรียมไว้ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า

/การส่งรายงาน...

การส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการดังกล่าว ต้องส่งไปตามกลุ่มสาระ/สาขาวิชา ที่ผู้ขอแสดงเจตนาไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ซึ่งสามารถขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ มิได้พิจารณาจากชื่อเรื่อง หรือเนื้อหาสาระในเล่มเอกสาร ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือนำเสนอและกล่องบรรจุรายงานผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (วฐ. ๒/๑) และผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีมาส่งด้วยตนเอง และลงชื่อส่งลงในแบบบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานด้านที่ ๓ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ เห็นว่า โดยที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้กำหนดวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โดยจะต้องผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่จากคณะกรรมการประเมินซึ่งมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่จะตรวจและประเมิน นอกจากนี้ หากผู้ขอประเมินประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาขาวิชาที่ส่งประเมินให้แตกต่างไปจากที่ผู้ขอได้แสดงเจตนาไว้ในแบบเสนอขอรับการประเมิน (วฐ. ๑) ก็ย่อมกระทำได้ โดยผู้ขอประเมินจะต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบก่อนที่จะมีการประเมินผลงาน และแม้กรณีอันเป็นข้อพิพาทคดีนี้จะมีข้อโต้แย้งกันอยู่ว่าผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบหรือไม่ว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์จะส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ชื่อรายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในกลุ่มสาระวิชาคณิตศาสตร์ สาขาการศึกษาพิเศษ แต่เมื่อตามแบบสรุปจำนวนผู้เสนอขอให้มีวิทยฐานะ รุ่นที่ ๔ กลุ่มสาระ/สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีผู้ยื่นคำขอไว้ ๑๓ ราย ส่งผลงานด้านที่ ๓ จำนวน ๑๐ ราย รวมผู้ฟ้องคดีด้วย สำหรับกลุ่มสาระ/สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ไม่มีผู้ยื่นคำขอและส่งผลงานด้านที่ ๓ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อส่งผลงานในแบบบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ส่งผลงานด้านที่ ๓ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะส่งผลงานในสาขาการศึกษาพิเศษ แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้จัดทำแบบบัญชีรายชื่อผู้ส่งผลงานประเมินในสาขาดังกล่าว และเจ้าหน้าที่ได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะแยกส่งในสาขาการศึกษาพิเศษภายหลัง นั้น ผู้ฟ้องคดีก็ไม่มีพยานหลักฐานยืนยันข้อกล่าวอ้างดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะส่งผลงานด้านที่ ๓ ในสาขา

การศึกษาพิเศษ ซึ่งแตกต่างไปจากสาขาวิชาคณิตศาสตร์ที่ผู้ฟ้องคดีได้แสดงความประสงค์ไว้เดิม ผู้ฟ้องคดีย่อมจะต้องทำหนังสือยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะส่งผลงานในสาขาการศึกษาพิเศษ อันเป็นการรักษาสิทธิของตนมิให้นำมาเป็นข้อกล่าวอ้างเมื่อทราบว่าผลงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน อีกทั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานดังกล่าว ก็ไม่มีหน้าที่ต้องพิจารณาผลงานของผู้ฟ้องคดีจากเนื้อหาในแผ่นซีดี สำเนาปกแผ่นซีดีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกคู่มือและคำชี้แจงการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกเอกสารประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปกรายงานการพัฒนา ปกแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และหนังสือตอบรับการเผยแพร่สื่อนวัตกรรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รวมทั้งชื่อรายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ตารางการคูณ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะส่งผลงานในสาขาวิชาคณิตศาสตร์หรือไม่ กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จัดส่งผลงานทางวิชาการ (ด้านที่ ๓) ในสาขาวิชาการพิเศษแต่อย่างใด ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดส่งผลงานของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานสาขาวิชาคณิตศาสตร์เป็นผู้ประเมิน โดยมีได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานสาขาการศึกษาพิเศษ จึงเป็นการกระทำที่ชอบแล้ว ประกอบกับคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีก็ได้ฟ้องโต้แย้งผลการประเมินของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานสาขาวิชาคณิตศาสตร์ จึงไม่มีกรณีต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งในคำแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีมติไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเมื่อศาลได้วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาข้ออุทธรณ์อื่นๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอีก เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหน้าที่ต้องดำเนินการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีใหม่ตั้งแต่การส่งผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงาน

/ทางวิชาการ...

ทางวิชาการที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตรงกับผลงานของผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประเมิน นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

นายอนุพงศ์ สุขเกษม  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชาย เอ็มโอช  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชิ่งทอง โอภาสศิริวิทย์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจักริน วงศ์กุลฤดี  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจिरศักดิ์ จิรวดี  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวีระ แสงสมบูรณ์

วันที่อ่าน ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

นาลีณี : ผู้พิมพ์



○ คำพิพากษา  
(อุทธรณ์)

(จ. ๒๒.๑)



คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๖/๒๕๕๘  
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙๙/๒๕๖๔

## ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

### ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๐ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายณัฐพล วันอุบล

ผู้ฟ้องคดี

{ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม  
(เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๑  
ประธานคณะกรรมการข้าราชการครู  
และบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๒๐/๒๕๕๔  
หมายเลขแดงที่ ๖๖๘/๒๕๕๘

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต ๒  
ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๘/๖๖๐ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดี  
มารายงานตัวเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง  
ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง  
โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์  
๒๕๕๒ บรรจุผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและแต่งตั้งให้ดำรง

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งครูผู้ช่วย โดยให้เตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มเป็นเวลา ๒ ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเริ่มทดลองเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นต้นมา โดยการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๖ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมิน โดยคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ในการประเมินผลครั้งที่ ๔ ถึงครั้งที่ ๘ มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธาน คณะกรรมการ และผลการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๗ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน อันเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งให้กรรมการทุกคน ประเมินผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน และให้ผู้ฟ้องคดีปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ และประพฤติตนใหม่ หลังจากได้มีการทบทวนแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงผ่านการประเมิน สำหรับการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๘ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นายจรล อุ่นรั้ว และนายวิชัย อวยพรชัยสกุล ซึ่งเป็น คณะกรรมการฯ มีเจตนาจะให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่ง โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ด้วยเหตุที่ไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมีคำสั่งให้การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดีครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี และให้แก้ผลการประเมินเป็นผ่านเกณฑ์การประเมิน กับให้ได้รับ สิทธิและผลประโยชน์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นับตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้บรรจุ กลับเข้ารับราชการครู

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี และให้ผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน และให้

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกผู้ฟ้องคดีกลับบรรจุเข้ารับราชการครู โดยให้ได้รับสิทธิและผลประโยชน์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นับตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้บรรจุเข้ารับราชการครู

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เรื่อง หลักสูตรการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้ หมวดที่ ๑ การปฏิบัติตน หมวดที่ ๒ การปฏิบัติงาน ซึ่งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มได้ประเมินผู้ฟ้องคดีครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๘ ดังนี้ ครั้งที่ ๑ เป็นการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวเขมณิชา เขมาเมทินี) ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๗๕ ครั้งที่ ๒ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๖.๕๒ ครั้งที่ ๓ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๘.๒๙ ครั้งที่ ๔ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๐๖ ครั้งที่ ๕ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ครั้งที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๘ ครั้งที่ ๗ ครั้งแรก ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ มีการทบทวนการประเมินใหม่ได้คะแนนร้อยละ ๖๒ ครั้งที่ ๘ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ โดยเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน ดังนี้ ในส่วนเกี่ยวกับการปฏิบัติตน วินัย คุณธรรม จริยธรรม ผู้ฟ้องคดีมีความบกพร่องในการรักษาวินัยและไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยเมื่อวันที่ ๗ และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งใบลาป่วย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อนุญาตการลาดังกล่าว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้ป่วยจริง ผู้ฟ้องคดีจึงขาดราชการในวันที่ ๗ และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเมื่อวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ขาดราชการไปโดยไม่ทราบสาเหตุและไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เมื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ส่งใบลาป่วยย้อนหลัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่เป็นความจริง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ไปที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อนุญาตการลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงขาดราชการในวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ละทิ้งหน้าที่อยู่เวรยามและขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาในวันที่ ๑๖ วันที่ ๒๐ วันที่ ๒๔ วันที่ ๒๘ และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ วันที่ ๓ วันที่ ๗ วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๕ วันที่ ๑๙ วันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒ วันที่ ๖ วันที่ ๑๐ วันที่ ๑๔ วันที่ ๒๒ และวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑ และวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดี

/ได้รับทราบ...

ได้รับทราบคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่เวรเวลากลางคืนโดยชอบแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่เวรยามตามวันดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตักเตือนและชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจในระเบียบของทางราชการแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้บันทึกว่า ผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่เวรยามและขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาไว้ในสมุดหมายเหตุรายวัน ผู้ฟ้องคดีบกพร่องและย่อหย่อนต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘

สำหรับการปฏิบัติงานการเรียนการสอน ผู้ฟ้องคดีบกพร่องและย่อหย่อน ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีนักเรียนจำนวน ๒๗ คน แต่ไม่เตรียมการสอน ไม่ส่งบันทึกการสอน ทำการวัดผลและประเมินผลนักเรียนไม่เป็น ทำหลักฐานการประเมินไม่ถูกต้อง ในขณะที่ทำการสอน ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตนักเรียน โดยในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำการนิเทศการสอนในสาระวิทยาศาสตร์ เรื่อง การคายน้ำของพืช ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีได้สั่งให้นักเรียนนำถุงพลาสติกคลุมศีรษะและผูกปลายถุงพลาสติกบริเวณลำคอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกรงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่นักเรียน จึงให้ยุติการสอน ตักเตือน และให้คำแนะนำแก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมชอบอนาจารนักเรียนหญิง และทุบตีนักเรียนชาย จนเป็นเหตุให้นักเรียนไม่ชอบ โดยได้ทำหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้เรียกผู้ฟ้องคดีมาอบรมชี้แจง ไม่ให้ประพฤติดังกล่าวอีกหลายครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีแสดงความไม่พอใจ และมีได้ปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นแต่อย่างไร กลับแสดงอาการกระด้างกระเดื่องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีความเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการครู คณะกรรมการฯ จึงประเมินให้คะแนนผู้ฟ้องคดีหมวดที่ ๒ ไม่ผ่านการประเมิน อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดียังมีพฤติกรรมลงโทษนักเรียนแบบวิบัติถาวรและโหดร้าย โดยเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงโทษนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๒ โดยการบีบคอและแขน จนเป็นเหตุให้นักเรียนดังกล่าวได้รับอันตรายแก่กาย และผู้ปกครองนักเรียนได้แจ้งความให้ดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี ขอให้ทำร้ายร่างกายที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และยังมีนักเรียนที่ถูกผู้ฟ้องคดีลงโทษในลักษณะเดียวกันจำนวนหลายคน ซึ่งผู้ปกครองนักเรียนก็ได้ทำหนังสือร้องเรียนมายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ขณะประชุมข้าราชการครูในโรงเรียน ซึ่งมีข้าราชการครูเข้าประชุมทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีได้แสดงกิริยากระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา

สืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยนำนักเรียนเข้าค่าย ปฏิบัติธรรมตลอดทั้งวันเป็นเวลา ๓ วัน แต่ผู้ฟ้องคดีขอยังไม่อยู่ควบคุมนักเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุญาตและกำชับให้ผู้ฟ้องคดีมาให้ทันกิจกรรมในภาคเช้าซึ่งจะเริ่มเวลา ๔ นาฬิกา เพื่อจะได้ควบคุมนักเรียนตามกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ผู้ฟ้องคดีแสดงความไม่พอใจ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีพูดต่อรองว่าขอมาปฏิบัติหน้าที่เวลา ๖ นาฬิกา ได้หรือไม่ เพราะแม่ไม่ค่อยสบาย ตีสี่ มาไม่ทัน และพูดข่มขู่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยน้ำเสียงดุดันต่อหน้าบุคลากรทุกคนว่า “ถ้าแม่ ผมเป็นอะไรไปมีเรื่องแน่” ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ผู้ฟ้องคดีกล่าวคำขอโทษหลายครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมขอโทษ พร้อมกับจ้องหน้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่ประชุมด้วยสีหน้า และแววตาอาฆาตอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องยุติการประชุม ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ให้นายวินัย พราหมณ์เล็ก ซึ่งเป็นเพื่อนของผู้ฟ้องคดี มาข่มขู่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในโรงเรียน โดยกล่าวว่า “หากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้อำนวยการ จะต้องเลือดออกซิบๆ และจะต้องตายแน่” ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้นำเรื่องดังกล่าวแจ้งความ ต่อตำรวจ ซึ่งได้ส่งเรื่องให้อัยการส่งฟ้องต่อศาล

ผู้ฟ้องคดีได้เป็นพยานในการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ปลอมลายมือชื่อในการ ทำเรื่องเบิกจ่ายเงินของทางราชการ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดี ทราบว่าไม่ผ่านการประเมิน ผู้ฟ้องคดีจึงได้วางแผนใช้เอกสารเป็นเครื่องมือในการบีบบังคับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้มมีมติให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมิน และผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนให้ ดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลจังหวัดราชบุรีได้ออกหมายจับผู้ฟ้องคดี ส่วนเอกสาร ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น มีใช้เอกสารในระบบราชการแต่อย่างใด ซึ่งหน่วยตรวจสอบภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๒ ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ของระบบการเงินและงบประมาณของโรงเรียนไม่พบความผิดหรือข้อบกพร่องใดๆ ของโรงเรียน

ผู้ฟ้องคดีชอบเก็บตัวเงียบอยู่คนเดียวไม่มาสังสรรค์กับบุคคลอื่น เข้ากับบุคลากร ในโรงเรียนไม่ได้ ไม่รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงาน โรงเรียนและชุมชน แม้จะมีหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งก็ตาม

พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการกระทำผิดวินัย ผิดจรรยาบรรณ ระเบียบ คุณธรรม จริยธรรมข้าราชการโดยชัดเจน กระทำตนเป็นคน ที่มีปัญหา อยู่กับนักเรียนและข้าราชการครูไม่ได้ อยู่กับชุมชนก็ไม่ได้ รวมทั้งความรู้

ความสามารถในการปฏิบัติงานก็ย่อหย่อน ไม่พัฒนาตนเอง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้เชิญผู้ฟ้องคดีมาชี้แจงระเบียบราชการ การปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งการนิเทศทางวิชาการ ด้านการเรียนการสอน แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ปฏิบัติตามแต่อย่างใด การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยข้าราชการครู โดยเคร่งครัด และเป็นความผิดปรากฏชัดแจ้ง หากให้รับราชการต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ ไม่เป็นธรรม นั้น โดยความเป็นจริงแล้วข้าราชการครูในโรงเรียน ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการครูทุกคนโดยเท่าเทียมกัน ถึงแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้รับทราบพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจากสมุดหมายเหตุรายวันที่น่างสาวเขมณิซ เขมาเมธินี ได้บันทึกว่า ผู้ฟ้องคดีกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา การทำร้ายร่างกายนักเรียน การละเลยการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี และในครั้งที่นางสาวเขมณิซได้แต่งตั้งให้นางดารณี ตรีสาทร เป็นครูพี่เลี้ยงให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ภายหลังนางดารณีได้ทำหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอลถอนตัวจากการเป็นครูพี่เลี้ยงผู้ฟ้องคดี เนื่องจากพฤติกรรมกระด้างกระเดื่อง ไม่เชื่อฟัง และก้าวร้าวของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งให้นายจรัส อุ่นรั้ว เป็นครูพี่เลี้ยงให้แก่ผู้ฟ้องคดีแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่เคยที่จะมีอคติใดๆ แม้ผู้ฟ้องคดี จะปฏิบัติตนย่อหย่อนตลอดมา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะกรรมการฯ และคณะครูในโรงเรียน ได้ขอร้องให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตนให้ดีขึ้น เพื่อจะได้เป็นข้าราชการที่ดีต่อไป คณะกรรมการฯ จึงให้คะแนนประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๕ และครั้งที่ ๖ ผ่านเกณฑ์การประเมินเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่ผู้ฟ้องคดี โดยหวังว่าผู้ฟ้องคดีจะสามารถปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมให้มีความเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการครูที่ดีต่อไปได้ การประเมินในแต่ละครั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการถูกต้องตามหลักเกณฑ์ โดยจะมีการประชุมคณะกรรมการฯ จำนวน ๓ คน เพื่อทำการประเมิน และเมื่อทราบผลการประเมินแล้วจะมีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อรายงานผลการประเมิน ดังนั้น ผลการประเมินจึงเป็นความเห็นของคณะกรรมการฯ มิใช่ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงผู้เดียว การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ จึงดำเนินการตามหลักเกณฑ์แล้ว และในการออกคำสั่งโรงเรียน

วัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ได้รับความเห็นชอบจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต ๒ ให้ความเห็นชอบแล้ว การดำเนินการดังกล่าวจึงถูกต้องตามหลักเกณฑ์แล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ตามคำสั่งโรงเรียน วัดเวฬุวันนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๒๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะ ปริยาประชาสรรค์) ที่ ๒๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มสำหรับผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับ ราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในตำแหน่งครูผู้ช่วย ผลการประเมินปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินในครั้งที่ ๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการด้วยเหตุที่ไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ กรณีไม่ผ่านการประเมิน เติร์ยมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ดังนั้น ความเดือดร้อนเสียหายหรือการกระทำ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคดีนี้ จึงมิได้เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ คำสั่งให้ออกจากราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๑๘๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี ให้แจ้งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ชี้แจงเหตุผลในการพิจารณาออกคำสั่ง รวมทั้งให้ชี้แจงเหตุผล ในการพิจารณารายงานการสั่งให้ออกจากราชการ และเหตุผลในการพิจารณามีมติ ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต ๒ ด้วย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๘/๒๖๐๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลดังกล่าว พร้อมจัดส่งหนังสือโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม ที่ ศธ ๔๑๒๘.๑๒๕/๑๒๗ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงเหตุผลในเรื่องเดียวกันไปยัง

สำนักงาน ก.ค.ศ. จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ ต่อ ก.ค.ศ. อีกฉบับหนึ่ง

ต่อมา อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ทำการแทน คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๒๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มครูผู้ช่วย โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธาน นายวิชัย อวยพรชัยสกุล และนายจรัส อุ่นริ้ว เป็นกรรมการ ซึ่งผลการประเมินปรากฏว่า ครั้งที่ ๑ ได้คะแนน ๗๔.๗๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๒ ได้คะแนน ๗๖.๕๒ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๓ ได้คะแนน ๗๘.๒๙ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๔ ได้คะแนน ๘๔ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๕ ได้คะแนน ๘๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๖ ได้คะแนน ๘๙ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๗ ได้คะแนน ๔๕ มีการทบทวนใหม่ได้ ๖๒ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๘ ได้คะแนน ๔๕ ไม่ผ่านการประเมิน ซึ่งตามหลักเกณฑ์กำหนดว่า หากการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๔ อย่างต่ำร้อยละ ๕๐ สำหรับครั้งที่ ๕ ถึงครั้งที่ ๘ ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ออกจากราชการต่อไป ซึ่งในครั้งที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินต่ำกว่า คือ ๔๕ คะแนน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งโรงเรียน วัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้ม และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ เห็นชอบ การดำเนินการของโรงเรียน การดำเนินการดังกล่าวถูกต้องตามหลักเกณฑ์แล้ว

ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า การให้คะแนนผลการประเมินไม่เป็นกลาง เนื่องจากมีปัญหาความขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องที่ได้เป็นพยานในการ แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีปลอมลายมือชื่อนายวินัย พรหมมณีเล็ก ในการทำเรื่องเบิกจ่ายเงินของทางราชการ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีการแจ้งความ ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกรณีปลอมลายมือชื่อจริง แต่ผลการสอบสวน ของพนักงานสอบสวนปรากฏว่า ผู้กระทำความผิด คือ ผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลจังหวัดราชบุรีได้ออก หมายจับแล้ว แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีปัญหาความขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง แต่ในการประเมิน



การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ ๓ คน ประกอบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวณัฐฎิภา ลิ้มเฉลิม) เป็นประธานและกรรมการอีก ๒ คน ซึ่งเป็นคณะกรรมการ สถานศึกษาและข้าราชการครู และทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้ม โดยในการประเมินแต่ละครั้งจะมีการประชุมคณะกรรมการฯ ดังนั้น ผลการประเมิน จึงเป็นความเห็นของคณะกรรมการทั้งสามคนร่วมกัน มิใช่ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งในการทำความเห็นและสรุปผลการประเมินทุกครั้ง นายจรล อุ่นรั้ว ซึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ และทำหน้าที่เป็นครูพี่เลี้ยงให้แก่ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้รายงาน ผลการประเมิน โดยตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี และจากพฤติการณ์ที่ผ่านมาของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่า เคยมีปัญหาขัดแย้งกับนางดารณี ตรีสาทร ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นครูพี่เลี้ยงคนก่อน โดยมีพฤติการณ์ไม่เชื่อฟัง คำแนะนำ เพิกเฉย และมีแววตาไม่เป็นมิตร จนต้องขอเปลี่ยนผู้ทำหน้าที่ครูพี่เลี้ยงใหม่ อีกทั้ง ยังเคยมีปัญหาขัดแย้งกับผู้อำนวยการโรงเรียนคนเดิม (นางสาวเขมณิชา เขมาเมทินี) ด้วย และตามบัญชีลงเวลาปฏิบัติงานและการอยู่เวรยามรักษาการณ์ ผู้ฟ้องคดีมักจะขาดงาน และไม่มาอยู่เวรยามบ่อยครั้งโดยไม่ทราบสาเหตุ ประกอบกับได้มีข้อร้องเรียนถึงพฤติกรรม การปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีจากผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนว่า ผู้ฟ้องคดี มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง และขอปลงโทษนักเรียนชายด้วยวิธีรุนแรง จากพฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมิน การที่ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ จึงไม่ได้เกิดจากการกลั่นแกล้งจากผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี คำร้องทุกข์ฟังไม่ขึ้น จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือแจ้งผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต ๒ และผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๓๐๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๓๐๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี คำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย โดยให้เตรียม ความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มเป็นเวลาสองปีก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูตามมาตรา ๕๖

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษา (นายวิชัย อวยพรชัยสกุล) เป็นกรรมการ และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่งตั้ง ให้ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี (นายเจษฎา พันธุ์กิตติกุล นางดารณี ตรีสาทร และนายจรัส อุ่นรัมย์) เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยประเมินผลในองค์ประกอบ ทั้งการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงาน ซึ่งการประเมินครั้งที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๗๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๒ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๖.๕๒ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๓ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๘.๒๙ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๔ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๐๖ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๕ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๙ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๗ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ ทบทวนแล้ว ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๖๒ ผ่านการประเมิน และครั้งที่ ๘ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ ไม่ผ่านการประเมิน ซึ่งคณะกรรมการได้รายงานผลการประเมินให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ทุกครั้งที่มีการประเมิน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม ดูแล การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ของผู้ฟ้องคดี (ครูพีเลียง) ก็ได้มีการรายงานการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเป็นระยะ สำหรับการประเมินผลครั้งที่ ๘ ที่ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ ไม่ผ่านการประเมิน นั้น คณะกรรมการฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้พิจารณาทบทวนและประเมินให้คะแนนองค์ประกอบในส่วนการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการสังเกต พฤติกรรม สอบถามครูและผู้บริหาร การรายงานของครูพีเลียง การรายงานของผู้ที่เกี่ยวข้อง แผนการจัดการเรียนรู้ รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน และสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมปฏิบัติตนและปฏิบัติงานไม่เหมาะสมและบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่หลายประการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการลา ไม่อยู่เวร

/ตามที่...

ตามที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินให้ร้าย กลั่นแกล้งและให้ข้อมูลเป็นเท็จทำให้ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเกิดความเสียหาย ต้องคดีอาญา โดยศาลจังหวัดราชบุรีออกหมายจับในข้อหาปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม ไม่ส่งรายงานโครงการ/งานที่ได้รับมอบหมายในหน้าที่ตามแผนปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒ ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้และเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง ไม่จัดส่งแผนการเรียนรู้ตั้งแต่เปิดภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ไม่ค้นคว้าแสวงหาและมีเทคนิคด้านวิชาการที่ก้าวหน้าและเป็นที่ยอมรับมาสอนนักเรียน ไม่มีการมอบหมายการบ้านให้แก่นักเรียนจนถูกผู้ปกครองนักเรียนร้องเรียนหลายครั้ง เป็นต้น คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาประเมินให้คะแนนผู้ฟ้องคดีองค์ประกอบที่ ๑ การประพฤติตน และองค์ประกอบที่ ๒ การปฏิบัติงาน รวมแล้วได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยข้อเท็จจริงในประเด็นนี้ ปรากฏพยานหลักฐานและพยานบุคคลเป็นจำนวนมากยืนยันได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์การปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานไม่เหมาะสมและบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่คณะกรรมการฯ กล่าวอ้างจริง และที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า มิได้มีพฤติการณ์ดังกล่าวนั้น ผู้ฟ้องคดีก็มิได้มีพยานหลักฐานใดยืนยันหักล้างข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ ต่อมาคณะกรรมการฯ โดยนายจรัส ซึ่งเป็นครูพี่เลี้ยงและเป็นกรรมการและเลขานุการ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานผลการประเมินดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ไม่สมควรให้รับราชการต่อไป จึงอาศัยอำนาจในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยวันออกจากราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม กรณีจึงเห็นได้ว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าว ได้มีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด สำหรับการกระทำนั้น และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความขัดแย้งและมีอคติกับผู้ฟ้องคดี โดยประเมินให้คะแนนผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินนั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/อยู่ในฐานะ...

อยู่ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบและกำกับดูแลความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี โดยมีการตำหนิผู้ฟ้องคดีและขอให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัดนั้น ก็เป็นเพียงการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น หาได้มีอคติและทำให้เกิดความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใดไม่ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวฟังไม่ขึ้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม นั้น จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคู่กรณีมีความขัดแย้งและมีข้อพิพาทกับผู้ฟ้องคดีหลายเรื่อง ทั้งยังมีอำนาจชี้นำกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงทำหน้าที่ประธานกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประเมินผู้ฟ้องคดีอย่างมีอคติและไม่เป็นธรรม มีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ซึ่งตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับว่า มีปัญหาขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีจริง แต่ศาลปกครองชั้นต้นมิได้นำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาพิจารณา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในสถานศึกษา การหาข้อเท็จจริงเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความเป็นกลางแก่ผู้ฟ้องคดี ย่อมเป็นไปได้ยาก ดังนั้น การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ ซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการประเมินจึงเป็นโมฆะ และไม่ชอบตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม นั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบบันทึกการประชุมคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แล้ว

/ปรากฏว่า...

ปรากฏว่า การประชุมครั้งดังกล่าวไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ มีการจัดทำเอกสารขึ้นโดยนายจรล อุ่ณรั้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพราะผู้มาประชุมและผู้เข้าร่วมประชุม ไม่มีผู้ใดลงนามในการประชุมเลยนอกจากนายจรล ผู้บันทึกการประชุม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ตรวจบันทึกการประชุม เท่านั้น หากจะอ้างว่า ผู้มาประชุมได้ลงนามแล้วตามเอกสาร หน้า ๑๕/๓๐ ก็เป็นการให้การเท็จ เนื่องจากนายวิชัย อวยพรชัยสกุล กรรมการ และนายจรล ไม่ได้ลงวันที่ประชุม มีเพียงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนางสาวณัฐจิภา ลิ้มเฉลิม ที่ลงนาม และลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ไว้ นอกจากนี้ การลงลายมือชื่อของนายวิชัย ในการประชุมแต่ละครั้งไม่เหมือนกัน จึงไม่แน่ใจว่าเป็นลายมือของนายวิชัยจริงหรือไม่ จึงไม่อาจเชื่อได้ว่าการประชุมครั้งดังกล่าวเป็นการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เลิกประชุมเวลา ๑๗ นาฬิกา หรือเป็นการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ หรือไม่มี การประชุม หรือเป็นการทำเอกสารย้อนหลัง การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๘ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในการประชุมคณะกรรมการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ระเบียบวาระที่ ๔ ที่มีการอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มาอยู่เวรยามรักษาสถานที่ราชการ ตามที่ได้รับมอบหมายในระหว่างวันที่ ๓ วันที่ ๗ วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๕ วันที่ ๑๙ วันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒ วันที่ ๖ วันที่ ๑๐ วันที่ ๑๔ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑ และวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นการทำเอกสารย้อนหลังขึ้นมาเพื่อใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ ถ้ายสำเนาสมุดบันทึกเวรยามเก็บไว้เป็นหลักฐานว่า ในวันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้มาอยู่เวรยามตามปกติ และนายจรลก็ได้ลงนามผู้ตรวจเวรทุกวัน เอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขัดแย้งกับเอกสาร ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งหากพิจารณาคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำเดือน มกราคม ๒๕๕๔ เวรกลางคืนตั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกา ถึง ๖ นาฬิกา นอกจากนี้ ตามสมุด หมายเหตุรายวัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้บันทึกไว้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาอยู่เวรยามในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะต้องอยู่เวรยาม แต่เนื่องจากมารดาของผู้ฟ้องคดี ไม่สบาย ผู้ฟ้องคดีต้องดูแลมารดา จึงได้รายงานให้นายจรลทราบ และได้ฝากเวรยามไว้ ให้นายจรลอยู่เวรยามแทน ซึ่งนายจรลได้บันทึกในสมุดเวรยามว่า ได้มาปฏิบัติหน้าที่รักษา เวรยามรักษาสถานที่ราชการแทนผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บันทึกในสมุดหมายเหตุ

/รายวันว่า...

รายงานว่า ไม่พบครูเวรนั้น เพื่อให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มาปฏิบัติเวรยาม เป็นการกลั่นแกล้ง ผู้ฟ้องคดี สร้างหลักฐานเท็จ ดังจะเห็นได้จากการจดบันทึกของสมุดหมายเหตุรายวัน หากวันใดที่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่เวรยาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะบันทึกว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มาอยู่เวรยาม นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กลั่นแกล้งจัดสรรเวลาปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษา สถานที่ราชการให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่มากกว่าคนอื่น เพื่อหาเรื่องจับผิดผู้ฟ้องคดี โดยก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีข้อพิพาทกับผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ก็ได้มีการจัดลำดับเวรยามตามปกติ และนับแต่ผู้ฟ้องคดีมีปากเสียงกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ขอโทษผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พยายามกลั่นแกล้งและกล่าวหาผู้ฟ้องคดีตลอดมา โดยได้ทำเอกสารขึ้นมาเป็นหลักฐานให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สมควรทำหน้าที่ครูต่อไป และใช้เป็นข้ออ้างในการประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีขาดราชการ ๒ ครั้ง จำนวน ๕ วัน ละทิ้งเวรยาม และขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาเป็นเวลาติดต่อกันถึง ๔ เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จึงไม่เป็นความจริง และเป็นกลั่นแกล้งใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการตามปกติ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บันทึกในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่เวรยาม ซึ่งสมุดหมายเหตุรายวันดังกล่าว เป็นเอกสารเท็จที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำขึ้นเพื่อใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี และเพื่อให้ศาลหลงเชื่อ ซึ่งผิดตามมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ข้อ (๕) ของข้อบังคับของกระทรวงธรรมการว่าด้วยสมุดหมายเหตุรายวัน และข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยสมุดหมายเหตุรายวัน พ.ศ. ๒๕๔๙ นอกจากนั้น เอกสารสมุดหมายเหตุรายวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นพร้อมคำให้การ นั้น ไม่ได้ลงข้อความให้เป็นปัจจุบัน ซึ่งขัดต่อข้อบังคับและระเบียบดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปลอมแปลงเอกสารสมุดหมายเหตุรายวันโรงเรียนวัดเวฬุวันนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) และใช้เอกสารปลอมนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ ในการพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีจึงได้แจ้งความดำเนินคดีที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก

จังหวัดราชบุรี ซึ่งต่อมา ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ดำเนินคดีต่อไป และขณะนี้ยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการของ ป.ป.ช. ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักฐานสมุดหมายเหตุร้ายวันจะสังเกตได้ว่า มีการเขียนข้อความที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้ฟ้องคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าไม่ดี จึงสันนิษฐานได้ว่า มีการเขียนข้อความขึ้นมาใหม่ภายหลังทั้งสิ้น โดยดูจากอักษรเขียนด้วยลายมือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีลักษณะแตกต่างกัน ความถี่ห่างของตัวอักษร ลักษณะลายเส้นตัวอักษร ไม่ได้เขียนไว้ในคราวเดียวกัน และทำให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสาเหตุโกรธเคืองกัน และสร้างเอกสารอ้างอิงฝ่ายเดียว จึงไม่อาจเชื่อได้ว่า เป็นเรื่องจริงตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง คะแนนในการประเมินของผู้ฟ้องคดีต้องได้ ๓ คะแนน จะมาลดทอนคะแนนของผู้ฟ้องคดีให้เหลือ ๑ คะแนน จาก ๓ คะแนน ไม่ได้

ในการประชุมคณะกรรมการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้ให้คะแนนประเมินผู้ฟ้องคดี ๘๕ คะแนน โดยกล่าวอ้างเหตุผลว่า ต้องการสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ฟ้องคดีในการประพฤติและปฏิบัติงาน เนื่องจากมีปัญหาในการทำงานกับผู้บริหารงานคนก่อน จึงต้องการให้โอกาสในการปฏิบัติงาน ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าว หลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีความขัดแย้งกันเอง เพราะหากคณะกรรมการฯ มีแนวทางการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มด้วยวิธีการสร้างขวัญและกำลังใจตามที่กล่าวอ้าง การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดีก็เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังขัดแย้งกับเหตุผลของตนเอง ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๘/๑๒๗ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อีกด้วย โดยในการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีได้ ๘๙ คะแนน แต่ในการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีได้ ๔๕ คะแนน ซึ่งผิดสังเกต สาเหตุอาจเกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีข้อพิพาทกันหลายเรื่อง การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ จึงไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีได้ไปเป็นพยานให้กับนายวินัย พราหมณ์เล็ก ในการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ปลอมลายมือชื่อในการทำเรื่องเบิกจ่ายเงินของทางราชการ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผลการประเมินฯ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

/เมื่อวันที่ ๑๔...

เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า การแจ้งความดังกล่าว เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะไม่ผ่านการประเมิน จึงไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประเมินผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์ เนื่องจากเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ได้ไปเป็นพยานให้กับนายวินัย ซึ่งเอกสารที่นายวินัยนำไปแจ้งความนั้น เป็นเอกสารที่มีลายมือชื่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นายจรัส อุ่นรัมย์ และครูที่มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินปรากฏอยู่ด้วย จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่พอใจเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่นายวินัยได้แจ้งความดำเนินคดี กับผู้ปลอมลายมือชื่อ ก็สืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไปแจ้งความลงบันทึกประจำวัน ต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ กรณีที่นายวินัยไปสอบถามข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการปลอมลายมือชื่อของตน ซึ่งเป็นข้อขัดแย้งของนายวินัยกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นเพื่อนของนายวินัยเท่านั้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำ เอกสารตั้งเบิกขึ้นมาแล้วนำมามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงลายมือชื่อในภายหลัง และได้ใช้อำนาจให้ผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งปรากฏลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวให้การต่อพนักงานสอบสวน ประກปร่าใส่ร้ายผู้ฟ้องคดีว่า เป็นผู้นำเอกสารดังกล่าวมาให้ลงลายมือชื่อ โดยขณะที่ผู้ฟ้องคดี นำเอกสารมาให้ลงลายมือชื่อนั้น ปรากฏลายมือชื่อของนายวินัยอยู่ในเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดแล้ว ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องเก็บรักษา เอกสารดังกล่าวไว้เพื่อดำเนินคดีและลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียง ครูผู้ช่วยไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินของทางราชการ เอกสารดังกล่าว เป็นเอกสารที่ได้นำไปใช้ในการเบิกเงินของทางราชการจริง แต่ในขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีอำนาจในการบริหารจัดการภายในโรงเรียน ดังนั้น เอกสารต่างๆ ย่อมสามารถ จัดทำขึ้นมาใหม่ได้ รวมทั้งทำลายหรือซ่อนเร้นเอกสารต่างๆ ก็ทำได้โดยง่าย

ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้พิจารณาเหตุผลและหลักฐานสำคัญตามคำคัดค้าน คำให้การของผู้ฟ้องคดี ที่ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติของผู้ฟ้องคดี ทั้งประวัติ การศึกษาและประวัติการทำงานก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะสอบบรรจุเข้ารับราชการครูในตำแหน่งครู ผู้ช่วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ที่มีความประพฤติกระด้างกระเดื่อง ไม่เชื่อฟังและก้าวร้าว ผู้ฟ้องคดีสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้ดี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสพการณ์ทำงานอย่างดี ผู้ฟ้องคดีเป็นกำลังหลัก ของครอบครัว ต้องเลี้ยงดูมารดาที่อายุมากและร่างกายไม่แข็งแรง เมื่อสอบบรรจุเข้ารับ

/ราชการครูได้...



ราชการครูได้ ผู้ฟ้องคดีพยายามพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และให้การประเมินการเตรียมความพร้อมผ่านเกณฑ์ ทั้งได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสุดความสามารถ ใช้วิชาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อสอนนักเรียน ผลการทำงานของผู้ฟ้องคดีก็ เห็นประจักษ์ชัด จนนักเรียนได้รับรางวัลเกียรติบัตรเหรียญทองหลายรางวัล สร้างชื่อเสียง ให้กับโรงเรียน และผู้ฟ้องคดีได้เข้าอบรมหลักสูตรต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่มี คุณภาพดียิ่งขึ้น

ผู้ฟ้องคดีได้ส่งแผนการจัดการเรียนรู้ของภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และได้มีข้อเสนอแนะว่า “แก้ไขตามที่เขียนให้และให้พัฒนาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอบถามจาก ครูวิชาการและครูพี่เลี้ยง” แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยส่งแผน การจัดการเรียนรู้ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอคติ มีเจตนากลั่นแกล้ง และใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผลการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ จึงไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ผลการประเมินของผู้ฟ้องคดีในครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๕ และครั้งที่ ๖ ผ่านเกณฑ์ ด้วยคะแนน ๙๔ คะแนน ๘๕ คะแนน และ ๘๙ คะแนน ตามลำดับ เป็นเพราะเพื่อสร้างขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน เห็นแก่อนาคต และหวังว่าจะสามารถปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม ของผู้ฟ้องคดีให้มีความเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการครูที่ดีต่อไปได้ จึงขัดแย้งกับเหตุผล การสรุปผลการประเมินและความเห็นของผู้ประเมินในการประเมินครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความเหมาะสมกับตำแหน่งและผ่านเกณฑ์การประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มที่มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธาน กรรมการ มิได้ใช้เกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่อยู่ที่ความพึงพอใจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะให้ ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินหรือไม่ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดี ปลอมลายมือชื่อในเอกสาร จนผู้ฟ้องคดีถูกศาลออกหมายจับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไม่ดำเนินการมีคำสั่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือสั่งพักราชการ หรือให้ ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้ก่อน ซึ่งอัยการจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี รวมทั้ง กรณีที่มีผู้ปกครองนักเรียนกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทำอานาจารย์นักเรียนหญิง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงและขอกกล่าวหา เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจง

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริง ตลอดจนไม่ดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวน และแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อันเป็นการแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า ความดังกล่าวเป็นความเท็จและไม่เป็นความจริง เป็นการใส่ความและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ นายจรลซึ่งเป็นครูที่เลี้ยงได้มาเจรจากับผู้ฟ้องคดีให้ไปแจ้งนายวินัยให้ถอนคำร้องทุกข์ และได้กล่าวว่าผู้ฟ้องคดีได้ตั้งใจทำงานดีขึ้น อะไรมอบหมายให้ก็เสร็จเรียบร้อยดี

ส่วนที่มีการกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีลงโทษนักเรียนชายด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมและมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง จนถูกนักเรียนและผู้ปกครองมีหนังสือร้องเรียน นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นครูผู้ช่วยไม่เคยเกิดเหตุการณ์ตามที่กล่าวอ้างดังกล่าว ทั้งยังไม่มีหลักฐานและไม่มีการอธิบายว่า พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือวิบัติตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง นั้น มีพฤติกรรมอย่างไร แต่เป็นการให้นักเรียนและผู้ปกครองเขียนข้อความในกระดาษเปล่าเพื่อใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี เนื่องจากการลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลา ๘ วัน ซึ่งเป็นการทำเอกสารย้อนหลังใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี และหากเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้ดำเนินการใดๆ เลย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษาตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบและกำกับดูแลความประพฤติ และการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี โดยมีการตำหนิผู้ฟ้องคดี และขอให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีอคติและทำให้เกิดความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ในการประชุมครุครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้แสดงกิริยากระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งให้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ เนื่องจากต้องนำนักเรียนเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรมตลอดทั้งวันเป็นเวลา ๓ วัน

/ตั้งแต่วันที่...

ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๔ นาฬิกา ถึง ๒๒ นาฬิกา แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่ปฏิบัติตาม โดยจะขอลับบ้านเวลา ๒๒ นาฬิกา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุญาต และกำชับให้ผู้ฟ้องคดีมาให้ทันกิจกรรมในภาคเช้า ซึ่งจะเริ่มเวลา ๔ นาฬิกา แต่ผู้ฟ้องคดี แสดงความไม่พอใจ และได้มาพูดต่อรองว่า ขอมาปฏิบัติหน้าที่เวลา ๖ นาฬิกา ได้หรือไม่ เพราะแม่ไม่ค่อยสบาย ตีสี่มาไม่ทัน และพูดข่มขู่ว่า “ถ้าแม่ผมเป็นอะไรไปมีเรื่องแน่” โดยพูด ต่อหน้าบุคลากรครูทุกคน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ผู้ฟ้องคดีกล่าวคำขอโทษหลายครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมขอโทษ และได้จ้องหน้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะที่การประชุมด้วย จนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องยุติการประชุม ภายหลังจากการประชุม ผู้ฟ้องคดีได้มาขอโทษผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ถือโทษโกรธใดๆ และได้พูดให้กำลังใจผู้ฟ้องคดีว่า ทุกอย่าง จบในห้องประชุมแล้ว ไม่ต้องกังวล โดยมีนายจรัส อุ่ณรั้ว และบุคลากรครูคนอื่นอยู่ด้วย กรณีจึงไม่มีการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบและกำกับดูแลความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี และได้ ดำเนินผู้ฟ้องคดี และขอให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและระเบียบ ของทางราชการอย่างเคร่งครัด นั้น เป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นโจทก์ฟ้องนายวินัย พราหมณ์เล็ก เป็นจำเลย ข้อหาความผิดต่อเสรีภาพ นั้น เนื่องจากเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ นายวินัยได้มา ที่ห้องทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่เพียงลำพัง นายวินัยถามว่า ผู้ฟ้องคดี ต้องออกจากงานหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตอบว่า ไม่รู้ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตนของผู้ฟ้องคดี ขณะนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้สึกกลัว จึงให้นักเรียนไปตามนายจรัสมาร่วมรับฟังด้วย จากนั้น นายวินัยได้นำเอกสารมาสอบถามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า เคยเห็นเอกสารนี้หรือไม่ และนำ เอกสารจัดซื้อจัดจ้างมาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดู และพูดต่อไปว่า ถ้าผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องเลือดออกซิบๆ และจะต้องตายแน่ ซึ่งนายจรัสกล่าวว่า เอกสารนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำมาและเป็นผู้จัดการทั้งหมด นายวินัยได้พูดจาข่มขู่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่นานพอสมควร เพื่อให้เกิดความกลัว จะได้ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า คำข่มขู่ ดังกล่าว เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน จึงได้ไปแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงาน

/สอบสวน...

สอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับนายวินัย และพนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นส่งอัยการจังหวัดราชบุรี ซึ่งได้มีคำสั่งฟ้องต่อศาลแขวงราชบุรี โดยศาล ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๙๕/๒๕๕๕ ยกฟ้อง แต่ให้ชั่งจำเลยระหว่างอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายืน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้สิทธิดำเนินคดีอาญา ก็เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้เสียหาย ส่วนผู้ฟ้องคดีเป็นพยานในคดีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้มีความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดี และพยานไม่ได้เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับได้ แต่ต้องนำ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๓ (๔) และมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับ นอกจากนี้ หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้ม ได้กำหนดให้ข้าราชการครูตำแหน่งครูผู้ช่วยต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้มเป็นเวลาสองปี และให้มีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียม ความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มทุกสามเดือน ตลอดระยะเวลาสองปี รวมแปดครั้ง โดยให้ ผู้อำนวยการสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้มของครูผู้ช่วยจำนวน ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ทำการประเมินแล้วได้รายงานต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ซึ่งผลการประเมินผู้ฟ้องคดีทั้งแปดครั้ง ปรากฏว่า ครั้งที่ ๑ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๗๕ ครั้งที่ ๒ ได้คะแนนร้อยละ ๗๖.๕๒ ครั้งที่ ๓ ได้คะแนน ร้อยละ ๘๗.๒๙ ครั้งที่ ๔ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๐๖ ครั้งที่ ๕ ได้คะแนนร้อยละ ๘๕ ครั้งที่ ๖ ได้คะแนนร้อยละ ๘๙ คะแนน ครั้งที่ ๗ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ และมีการทบทวน การประเมินได้คะแนนร้อยละ ๖๒ คะแนน ครั้งที่ ๘ ได้คะแนนร้อยละ ๔๕ เมื่อผู้ฟ้องคดี ได้คะแนนประเมินครั้งที่ ๘ ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งโรงเรียน วัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้ม และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ เห็นชอบกับ

/การดำเนินการ...

การดำเนินการดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า คณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดีให้คะแนนการประเมินไม่เป็นกลาง เนื่องจากมีปัญหาความขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นความจริง

ส่วนกรณีการปลอมลายมือชื่อนายวินัย พราหมณ์เล็ก ในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของทางราชการเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และนายวินัยได้ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และศาลจังหวัดราชบุรีได้ออกหมายจับผู้ฟ้องคดี แต่อัยการจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้รายงานเรื่องข้าราชการครูต้องคดีอาญาให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ทราบ และได้มีการตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายงานการสอบสวนต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีจนถึงขนาดปฏิบัติราชการด้วยกันไม่ได้

เหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีบกพร่องในการรักษาวินัย และไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการและไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ดังนี้ เมื่อวันที่ ๗ และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด ต่อมา เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลาป่วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ไม่เป็นความเป็นจริง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ลงบันทึกการอยู่เวรยามในเวลากลางคืน และได้มีคนเข้ามาชมขุผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในโรงเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อนุญาตการลาป่วยของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงขาดราชการในวันที่ ๗ และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ลาป่วยเมื่อวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นั้น ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ และนายจรล อุ่นรั้ว ก็ไม่เคยแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีขอลาป่วย ประกอบกับวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ป่วยจริง โดยได้ไปพยานที่สถานีตำรวจภูธรหลักห้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อนุญาตให้ลาป่วย และถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการในวันดังกล่าว อนึ่ง นายจรลได้รับมอบหมายให้ทำหน้าทำงานฝ่ายบุคคล มีหน้าที่ตรวจสอบจำนวนวันลาและรายละเอียดในการเขียนใบลาของข้าราชการครูในโรงเรียน

/แล้วเสนอ...

แล้วเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาอนุญาตการลาต่อไปเท่านั้น แต่นายจรัสไม่มีหน้าที่ในการออกความเห็น หรืออนุญาตการลาของข้าราชการครูแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีได้ละทิ้งหน้าที่ราชการและขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา โดยไม่อยู่เวรยามตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นเวลา ๔ เดือน ซึ่งการจัดเวรยาม นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธุรการเป็นผู้จัดเวรยาม โดยจะแบ่งให้บุคลากรครูอยู่เวรยามตามจำนวนวันในแต่ละเดือนเท่ากัน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เน้นย้ำเรื่องการอยู่เวรยามเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานที่ราชการให้บุคลากรครูถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังละทิ้งเวรยาม และได้มาลงชื่อการอยู่เวรยามในภายหลัง โดยเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มาตรวจดูความเรียบร้อยของโรงเรียน แต่ไม่พบผู้ใดอยู่เวรยาม ซึ่งการอยู่เวรยามแทนกันนั้น ตามระเบียบแล้วจะต้องมีการทำหนังสือขอแลกเปลี่ยนเวรยามเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาอนุญาตก่อน จึงจะมีการแลกเปลี่ยนเวรยามหรืออยู่เวรยามแทนกันได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับแจ้งหรือได้รับบันทึกข้อความใดๆ จากผู้ฟ้องคดีเลย

โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) มีปัญหาด้านการพัฒนาการคุณภาพการศึกษาอย่างหนัก โดยไม่ผ่านการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ถึงร้อยละ ๕๙.๑๗ อยู่อันดับที่ ๑๖๗ จากทั้งหมด ๑๗๕ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒ เมื่อได้รับคำสั่งให้ย้ายมาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) จึงต้องเร่งรัดพัฒนาและส่งเสริมให้ครูทุกคนร่วมแรง ร่วมใจ พัฒนางานด้านการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับไม่ทุ่มเท เสียสละ อุทิศตน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ แสดงกิริยาก้าวร้าว จึงประเมินให้คะแนนไม่ผ่านการประเมินในครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ และมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีบกพร่องและย่อหย่อนต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

กรณีสมุดหมายเหตุร้ายวันเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้สร้างพยานหลักฐานเท็จเพื่อเอาผิดกับผู้ฟ้องคดี แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทราบจากนายจรัสตามหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานการปฏิบัติหน้าที่เวรยามของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบและลงในสมุดหมายเหตุร้ายวันถูกต้องตามความจริงว่า วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

/หยุดเรียน...

หยุดเรียนวันอาทิตย์ และวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ บันทึกว่า วันนี้เปิดเรียน เป็นวันที่ ๑๖๓/๒๕๕๓ มีนักเรียนจำนวน ๑๖๗ คน ชาย ๑๐๓ คน หญิง ๖๔ คน มีครูมาปฏิบัติหน้าที่ ๑๒ คน วันนี้ได้รับหนังสือจากนักเรียนเรื่องพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี เหตุการณ์อื่นปกติ ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้บันทึกข้อความว่า วันนี้ได้รับแจ้งจากนายจรลว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่เวรยามในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันนี้ได้รับแจ้งจากนายจรลว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่เวรยามในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยสมุดหมายเหตุรายวัน พ.ศ. ๒๕๔๙ และการบันทึกการไม่อยู่เวรยามของผู้ฟ้องคดีเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับรายงานจากนายจรล จึงได้มีการตรวจสอบให้แน่ชัด และได้ลงบันทึกเพิ่มเติม ให้สมบูรณ์ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ส่วนเหตุที่มีการสำเนาเอกสารไว้ ๒ ฉบับ เนื่องจากมีเอกสารในโรงเรียนสูญหาย โดยข้าราชการครูได้นำเอกสารออกไปภายนอกโรงเรียน และทำสำเนาโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้เมื่อบันทึกหมายเหตุรายวันครั้งแรกแล้ว จึงสำเนาเอกสารไว้ทุกครั้ง การส่งเอกสารต่อศาลปกครองชั้นต้น นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งไปในคราวเดียวกัน มิได้หลงลืมแต่ประการใด โดยส่งเฉพาะบันทึกเหตุการณ์ในสมุดหมายเหตุรายวันอย่างรอบคอบแล้ว ไม่ได้ปลอมแปลงเอกสารของผู้ใด และมีได้มีเจตนาให้มีผลทางใดทางหนึ่งกับผู้ใด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ทำให้เกิดความเสียหายแก่ตนนั้น มิได้เกิดจากการจัดทำเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้จัดทำเอกสารด้วยอำนาจหน้าที่จริงให้ถูกต้อง และบริสุทธิ์ใจ ส่วนเอกสารบันทึกการประชุมคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๘ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นการพิมพ์ผิดพลาดในระบบการพิมพ์เท่านั้นที่ถูกต้อง คือ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ขอบอณาจารย์นักเรียนหญิง และขอบทูนักเรียนชาย จนเป็นเหตุให้นักเรียนได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีผู้ปกครองนักเรียนในเขตบริการของโรงเรียนได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยระบุบุคคลที่ได้รับความเสียหายมาในคำร้องเรียนหลายฉบับ กล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมขอบอณาจารย์เด็กนักเรียนหญิง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยการสอบถามเด็กนักเรียนและผู้ปกครอง ต่างก็ยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมตามที่ร้องเรียนจริง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เรียกผู้ฟ้องคดีมาว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาและชี้แจงว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย มิให้ประพฤติตนเช่นนี้อีก หากมีพฤติการณ์ดังกล่าวอีก จะดำเนินการทางวินัย

/แต่ผู้ฟ้องคดี...

แต่ผู้ฟ้องคดีได้แสดงความไม่พอใจ และมีได้ปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้นแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีทันที เนื่องจากเห็นแก่อนาคตของผู้ฟ้องคดี และกรณีดังกล่าวสามารถแก้ไขปรับปรุงได้ ส่วนกรณีที่ผู้ปกครองนักเรียนได้ทำหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ร้องเรียนพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไปแล้ว นั้น เนื่องจากผู้ปกครองนักเรียนดังกล่าวไม่ทราบว่าผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไปแล้ว เมื่อโรงเรียนได้รับเรื่องจึงได้แจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและบันทึกในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียน ไม่มีการจัดทำเอกสารขึ้นเพื่อใส่ความผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้ปกครองนักเรียนจำนวน ๖ คน ที่โรงเรียนผู้ฟ้องคดีต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ขอลาหมิ่นประมาท โดยการโฆษณาด้วยเอกสาร นั้น พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและสรุปสำนวนมีความเห็นควรไม่สั่งฟ้องผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการจังหวัดราชบุรี และพนักงานอัยการจังหวัดราชบุรีมีความเห็นว่า หนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นเรื่องของการแสดงข้อความโดยสุจริตเพื่อความชอบธรรม ป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตน ตามคลองธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๙ (๑) จึงไม่มีมูลเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ จึงไม่อาจเป็นความผิดฐานหมิ่นผู้อื่นซึ่งกระทำได้โดยการโฆษณาด้วยเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๙ จึงมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ปกครองนักเรียนดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีเป็นครูสอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีนักเรียน ๒๗ คน ในขณะที่สอนมีพฤติกรรมจับมือเด็กนักเรียนหญิง ตบหรือทุบนักเรียนชาย โดยไม่มีสาเหตุไม่เคยเตรียมการสอน ไม่ส่งแผนการจัดการเรียนรู้ บันทึกหลังการสอน ไม่จัดทำการวัดผลประเมินผลนักเรียนไม่เป็น และทำหลักฐานการประเมินไม่ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องแก้ไขปัญหาด้วยการทำแบบรายงานผลการเรียนของนักเรียนเป็นกระดาษแผ่นเดียวให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบแทน ไม่จัดทำรายงานผลการเรียน (ปพ. ๕) ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา นอกจากนั้น ในการสอนสาระวิทยาศาสตร์ เรื่องการคายน้ำของพืช ผู้ฟ้องคดีสั่งให้นักเรียนนำถุงพลาสติกมาคลุมศีรษะ และผูกปลายถุงบริเวณลำคอ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกรงว่าจะเกิดอันตรายกับนักเรียน จึงให้ผู้ฟ้องคดียุติการสอน ตักเตือนและให้คำแนะนำแก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีมีบุคลิกภาพ

/ชอบเก็บตัวเงียบ...



ชอบเก็บตัวเงียบอยู่คนเดียว ไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของเพื่อนร่วมงาน โรงเรียน และชุมชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายให้นายจรัสทำหน้าที่ครูพี่เลี้ยงให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้รับรายงานจากนายจรัสว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นายจรัสต้องเป็นผู้ดำเนินการและปฏิบัติงานแทนตลอด

พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังที่กล่าวมา เป็นการกระทำผิดวินัย ผิดจรรยาบรรณ ระเบียบ วินัย คุณธรรมของข้าราชการครูอย่างชัดเจน และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หากให้รับราชการต่อไปก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ คณะกรรมการประเมิน การเตรียมพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม จึงพิจารณาไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๘ ซึ่งการประเมินดังกล่าวได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นฟ้องด้วยกับ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ในประเด็นเดิม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ไม่มีประเด็นที่เป็นข้ออ้างข้อเถียงขึ้นมาใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอถือเอาคำให้การลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ได้ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจง ฉบับลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ และฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกัน และมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำชี้แจง ฉบับลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๑ และฉบับลงวันที่ ๖

พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกัน และมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับ คำแก้อุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลง เป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี คำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบ คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่น จากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวเขมณิชา เขมาเมทินี) ได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ บรรจุผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันได้เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย โดยให้เตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มกับผู้ฟ้องคดีเป็นเวลาสองปี และให้มีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดีทุกสามเดือนตลอดระยะเวลา สองปีรวมแปดครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ประกอบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวเขมณิชา เขมาเมทินี) เป็นประธานกรรมการ นายวิชัย อวยพรชัยสกุล (ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ สถานศึกษา) เป็นกรรมการ และนายเจษฎา พันธุ์กิตติกุล (ครูพี่เลี้ยง) เป็นกรรมการและ เลขานุการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๗๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๒ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๖.๕๒ ผ่านการประเมิน หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการและเลขานุการ (ครูพี่เลี้ยง) จากนายเจษฎา เป็นนางดารณี ตรีสาทร ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้ประเมินผู้ฟ้องคดีในครั้งที่ ๓ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๘.๒๙ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๔ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๐๖ ผ่านการประเมิน

/ต่อมา...

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวณัฐฎิภา ลิ้มเฉลิม) ได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มแทนคณะกรรมการชุดเดิม โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวณัฐฎิภา ลิ้มเฉลิม) เป็นประธานกรรมการ นายวิชัย อวยพรชัยสกุล เป็นกรรมการ และนายจรัส อุ๋นรั้ว (ครูพี่เลี้ยง) เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๙ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๗ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ เมื่อมีการทบทวนการให้คะแนนใหม่ ได้คะแนนเป็นร้อยละ ๖๒ ผ่านการประเมิน และครั้งที่ ๘ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ไม่ผ่านการประเมินและไม่ทบทวน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ค.ศ. แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และให้เรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการครุ รวมทั้งให้ได้รับสิทธิและผลประโยชน์ตามกฎหมายนับตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้กลับเข้ารับราชการครุ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า การพิจารณาให้คะแนนประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นพิจารณาโดยคณะที่ห้ามพิจารณาทางปกครอง หรือมีเหตุที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณา

/ทางปกครอง...

ทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า... คู่กรณี หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ (๑) เป็นคู่กรณีเอง... มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้น จะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ทำหน้าที่ประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ทุกสามเดือนตลอดระยะเวลาสองปีรวมแปดครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิใช่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง จึงไม่ถือว่าเป็นคู่กรณีตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีหลายเรื่องและมีอคติกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีอำนาจชี้้นำกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม นั้น ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจด้วยความอคติลำเอียง สั่งการหรือชี้้นำกรรมการในการพิจารณาประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มในลักษณะที่ไม่เป็นกลางแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา และเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบและกำกับดูแลความประพฤติในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งอาจมีการตำหนิผู้ฟ้องคดี และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและระเบียบของทางราชการ

/อย่างเคร่งครัด...

อย่างเคร่งครัด เป็นเพียงการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น กรณีจึงยังไม่ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเหตุที่มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้น แต่ถ้าผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งครูผู้ช่วย ให้ผู้นั้นเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มเป็นเวลาสองปีก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครู ทั้งนี้ การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าในระหว่างการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม แล้วแต่กรณี ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความเหมาะสม หรือมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยไม่ควรรับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มหรือไม่ก็ตาม... และ ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ สรุปได้ว่า ๑. ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษา ๑ คน เป็นกรรมการ และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผู้อำนวยการสถานศึกษา แต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลการเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้ม เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม โดยประเมินผลทุกสามเดือน รวมแปดครั้ง ใช้แบบประเมินเดียวกัน ๒. ในการประเมินผลการเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย มีองค์ประกอบในการประเมิน ดังนี้ องค์ประกอบที่ ๑ การปฏิบัติตน ประกอบด้วย วินัย คุณธรรม จริยธรรมสำหรับข้าราชการ มาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพครู เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู การพัฒนาตนเอง การพัฒนา บุคลิกภาพ และการดำรงชีวิตที่เหมาะสม องค์ประกอบที่ ๒ การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาวิชาการ การพัฒนาการศึกษา และความสัมพันธ์ กับชุมชน ซึ่งการประเมินแต่ละองค์ประกอบแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับ ๑ หมายถึง ต้องปรับปรุง ระดับ ๒ หมายถึง พอใช้ ระดับ ๓ หมายถึง ดี โดยครูผู้ช่วยต้องได้คะแนน การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ อย่างต่ำร้อยละ ๕๐ สำหรับการประเมินครั้งที่ ๕ ครั้งที่ ๖ ครั้งที่ ๗ และครั้งที่ ๘ ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ จึงจะถือว่า ผ่านการประเมินแต่ละครั้ง และการ ประเมินผลในองค์ประกอบที่ ๑ การปฏิบัติตน ให้สังเกตพฤติกรรม สอบถามหรือสัมภาษณ์ ครู ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษา การประเมินผลในองค์ประกอบที่ ๒ การปฏิบัติงาน ให้พิจารณาจากแผนการจัดการเรียนรู้ สอบถามหรือสัมภาษณ์ครู ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. เมื่อผู้อำนวยการสถานศึกษาได้รับรายงานผลการประเมิน แต่ละครั้งดังกล่าว ให้ดำเนินการ ดังนี้ ๓.๑ เห็นว่า ผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และผู้อำนวยการสถานศึกษาเห็นว่า ควรทบทวนก็อาจให้คณะกรรมการไปพิจารณา ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง และหากผลการประเมินยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ ได้รับ รายงานแล้วแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว ๓.๒ กรณีที่ผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และผู้อำนวยการสถานศึกษาเห็นเช่นเดียวกับคณะกรรมการก็สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ ได้รับรายงาน แล้วแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว ๓.๓ กรณี ผลการประเมินเป็นไปตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้มีการเตรียมความพร้อมและพัฒนา อย่างเข้มต่อไป และเมื่อผ่านการประเมินทุกครั้งจนครบสองปีแล้ว และเห็นว่า ผู้นั้น

/ควรรับราชการ...

ควรรับราชการต่อไป ก็ให้รายงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาอนุมัติ และแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาส่งแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งครูต่อไปพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งทราบ

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว และหลักเกณฑ์และวิธีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ เห็นว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และบุคลิกลักษณะในการปฏิบัติวิชาชีพทั้งการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู สำหรับผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งครูผู้ช่วย การประเมินผลการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มในตำแหน่งครูผู้ช่วยตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ได้กำหนดองค์ประกอบในการประเมินสององค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การปฏิบัติตน และองค์ประกอบที่ ๒ การปฏิบัติงาน และครูผู้ช่วยที่รับการประเมินจะต้องมีผลการประเมินทั้งสององค์ประกอบทุกสามเดือนรวมแปดครั้งผ่านเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้ จึงจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครู หากผลการประเมินเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยไม่ควรรับราชการต่อไป ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ผู้ฟ้องคดีจึงต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มในตำแหน่งครูผู้ช่วยเป็นเวลาสองปีก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ประกอบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวเขมณิชา เขมาเมทินี) เป็นประธานกรรมการ นายวิชัย อวยพรชัยสกุล เป็นกรรมการ และนายเจษฎา พันธุ์กิตติกุล (ครูพีเลี่ยม) เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๗๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๒ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๖.๕๒ ผ่านการประเมิน หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการและเลขานุการ (ครูพีเลี่ยม) จากนายเจษฎา เป็นนางดารณี ตรีสาทร ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้ประเมินผู้ฟ้องคดีในครั้งที่ ๓ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๘.๒๘ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๔ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๐๖

/ผ่านการประเมิน...

ผ่านการประเมิน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวณัฐฎิภา ลิ้มเฉลิม) ได้มีคำสั่งโรงเรียน วัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปรียาประชาสรรค์) ที่ ๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม แทนคณะกรรมการ ชุดเดิม โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวณัฐฎิภา ลิ้มเฉลิม) เป็นประธานกรรมการ นายวิชัย อวยพรชัยสกุล เป็นกรรมการ และนายจรัล อุ่นรั้ว (ครูพีเลี้ยง) เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ผ่านการประเมิน ครั้งที่ ๖ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๙ ผ่านการประเมินครั้งที่ ๗ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ทบทวน เป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๖๒ ผ่านการประเมิน และครั้งที่ ๘ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๕ ไม่ผ่านการประเมินและไม่ทบทวน กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย ครั้งที่ ๘ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามสรุปผลการประเมินว่า คณะกรรมการฯ ได้ลงนามผลการประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ และได้ลงนามผลการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ดังนั้น การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ของครูผู้ช่วย ครั้งที่ ๘ จึงเป็นการสังเกตพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีภายหลังการประเมินครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการปฏิบัติตนของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง และลงโทษนักเรียนชายโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม โดยผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนได้มีหนังสือร้องเรียนมายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลายฉบับ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่เวรยามรักษาสถานที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายจรัล อุ่นรั้ว ครูพีเลี้ยงของผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยาม รักษาสถานที่ราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมาย ในวันที่ ๓ วันที่ ๗ วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๕ วันที่ ๑๙ วันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒ วันที่ ๖ วันที่ ๑๐ วันที่ ๑๔ และวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑ และวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่ผู้ฟ้องคดี ได้มีการบันทึกการอยู่เวรยาม นอกจากนั้น พนักงานสอบสวนภูธรหลักห้า อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ได้มีหนังสือที่ รบ ๐๔๒๙.๑(๘๓๒)/๒๖๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่อง แจ้งข้าราชการครูต้องคดีอาญา แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นายวินัย พราหมณ์เล็ก ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญา

/กับผู้ที่...



กับผู้ที่ปลอมลายมือชื่อตน จากการสอบสวนปรากฏว่า ผู้กระทำความผิดคือ ผู้ฟ้องคดี ศาลจังหวัดราชบุรีได้ออกหมายจับ ที่ จ.๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ร่วมกันจับกุมตัวผู้ฟ้องคดีตามหมายจับดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ และผู้ฟ้องคดีได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในวันเดียวกัน สำหรับการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่จัดส่งแผนการเรียนรู้อย่างถูกต้องตั้งแต่เปิดภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ แม้ตามข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้จัดส่งแผนการจัดการเรียนรู้อาเภอเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้องแล้ว และให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้อตามที่ถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้คำแนะนำแล้วก็ตาม แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งแผนจัดการเรียนรู้อและโครงการที่รับผิดชอบของภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ให้ทันภายในกำหนดเวลา ซึ่งไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้อตามที่ถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แนะนำและจัดส่งแผนการจัดการเรียนรู้อภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างไรก็ตาม กรณีจึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้จัดส่งแผนจัดการเรียนรู้อของภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่า มิได้มีพฤติการณ์ดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีก็มิได้มีพยานหลักฐานใดยืนยันหักล้างข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ เมื่อการประชุมคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้พิจารณาประเมินให้คะแนนผู้ฟ้องคดีในองค์ประกอบที่ ๑ การปฏิบัติตน และองค์ประกอบที่ ๒ การปฏิบัติงาน รวมแล้วได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๕ ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วย ครั้งที่ ๘ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อต่อมา คณะกรรมการฯ โดยนายจรล อุ่นรัมย์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานผลการประเมินดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มของครูผู้ช่วยต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ไม่สมควรให้รับราชการต่อไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (เลี่ยมชนะปริยาประชาสรรค์) ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการด้วยเหตุไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มาปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการในวันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒ วันที่ ๖ และวันที่ ๒๖

มกราคม ๒๕๕๔ แต่ นายจรัล อุ๋นริ้ว ได้มีหนังสือที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการ ในวันดังกล่าว จึงเป็นการทำเอกสารย้อนหลังเพื่อใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี และมีการเขียนข้อความ อันเป็นเท็จในสมุดหมายเหตุรายวัน นอกจากนี้ สำนวนสมุดหมายเหตุรายวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นางสาวณัฐฎิภา ลิ้มเฉลิม) ยื่นเป็นพยานหลักฐานต่อศาลสองฉบับ มีข้อความที่ได้บันทึกไว้ ไม่ตรงกัน แสดงว่าต้องมีฉบับใดฉบับหนึ่งไม่ตรงกับต้นฉบับอย่างแน่นอน ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง ให้ดำเนินคดีอาญากับนางสาวณัฐฎิภา ขอให้ปลอมแปลงเอกสารราชการ ใช้เอกสารราชการปลอม และนำสืบ หรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี และเป็นพยานหลักฐานสำคัญ ในคดี และได้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น เห็นว่า แม้ในวันที่ ๒๓ วันที่ ๒๗ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๒ วันที่ ๖ และวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีจะได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมายก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามที่นายจรัล อุ๋นริ้ว ได้มีหนังสือที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รายงานการไม่ปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ยังปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามรักษาสถานที่ราชการในวันอื่นหลายครั้ง อีกทั้ง การที่คณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ได้ประเมินให้ผู้ฟ้องคดี ไม่ผ่านการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๘ คณะกรรมการฯ ไม่ได้พิจารณาเฉพาะกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรยามรักษาสถานที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น แต่ยังมี การพิจารณาการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในส่วนอื่นประกอบอีก ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง ให้ดำเนินคดีอาญากับนางสาวณัฐฎิภา นั้น ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า สถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง ได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๑๕(บก.น ๒)๗/๔๑๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งนางสาวณัฐฎิภาว่า พนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องนางสาวณัฐฎิภาในข้อหาดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดราชบุรี ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือที่ ปช ๐๐๓๔(รบ)/๐๗๙๔ แจ้งนางสาวณัฐฎิภาว่า กรณีที่กล่าวหาว่า นางสาวณัฐฎิภาเพิ่มเติม ข้อความลงในสมุดหมายเหตุรายวัน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติไม่รับเรื่องไว้ดำเนินการ

/ไตสวน...

ใต้สวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๔ กรณีจึงรับฟังได้ว่า นางสาวณัฐฎิภาไม่ได้ปลอมแปลงสมุดหมายเหตุรายวันตามที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้าง อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยลงโทษนักเรียนชายด้วยวิธีการ ที่ไม่เหมาะสม และไม่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิงจนถูกร้องเรียน ทั้งไม่มี หลักฐานและไม่มี การอธิบายว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมดังกล่าวอย่างไร แต่เป็นการให้ นักเรียนและผู้ปกครองเขียนข้อความในกระดาษเปล่าเพื่อใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี โดยได้ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ออกจากราชการไปแล้ว นั้น เห็นว่า นักเรียน และผู้ปกครองได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของผู้ฟ้องคดีหลายฉบับ แม้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หนังสือร้องเรียนบางฉบับจะไม่ได้ลงวันที่ และบางฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออก จากราชการไปแล้วก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าวสอดคล้อง กับข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้บันทึกไว้ในสมุดหมายเหตุรายวันเกี่ยวกับพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของผู้ฟ้องคดีขณะเป็นครูผู้ช่วย แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปลอมแปลงสมุดหมายเหตุรายวัน แต่ก็ไม่ได้ปรากฏพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีที่แสดง ให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปลอมแปลงสมุดหมายเหตุรายวัน เป็นเพียงข้อสันนิษฐาน ของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น กรณีจึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน ตามที่มีการร้องเรียนจริง อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้พิจารณาเหตุผล และหลักฐานสำคัญตามคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี ที่ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ประวัติผู้ฟ้องคดี ทั้งประวัติการศึกษาและประวัติการทำงานก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะสอบบรรจุ เข้ารับราชการครูในตำแหน่งครูผู้ช่วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นระยะ เวลานาน ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ที่มีความประพฤติกระด้างกระเดื่อง ไม่เชื่อฟังและก้าวร้าว ผู้ฟ้องคดีสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ทำงานอย่างดี ผู้ฟ้องคดีเป็นกำลังหลักของครอบครัว ต้องเลี้ยงดูมารดาที่อายุมาก และร่างกายไม่แข็งแรง ผู้ฟ้องคดีได้พัฒนาตนเองเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ ได้ปฏิบัติหน้าที่ อย่างสุดความสามารถ ใช้วิชาความรู้ ประสบการณ์เพื่อสอนนักเรียน นักเรียนได้รับรางวัล เกียรติบัตรเหรียญทองหลายรางวัล สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน และผู้ฟ้องคดีได้เข้าอบรม

/หลักสูตร...

หลักสูตรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น นั้น เห็นว่า การประเมิน การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มตามที่พิพาทในคดีนี้ เป็นการประเมิน การปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีระหว่างการปฏิบัติราชการในตำแหน่งครูผู้ช่วย นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูเป็นเวลาสองปี แต่ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างดังกล่าว เป็นพฤติกรรมก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งเป็นครูผู้ช่วย แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีพฤติกรรมตามที่กล่าวอ้างจริง แต่ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้ม นำพฤติกรรมก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นครูผู้ช่วย มาพิจารณาประกอบการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มด้วยแต่อย่างใด นอกจากนั้น การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว มิได้พิจารณาเฉพาะการที่นักเรียนได้รับรางวัลและผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ เท่านั้น แต่ได้กำหนดองค์ประกอบในการประเมินสององค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ ๑ การปฏิบัติตน ประกอบด้วย วินัย คุณธรรม จริยธรรมสำหรับข้าราชการ มาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพครู เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู การพัฒนาตนเอง การพัฒนาบุคลิกภาพ และการดำรงชีวิตที่เหมาะสม โดยให้สังเกตพฤติกรรม สอบถามหรือสัมภาษณ์ครู ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษา และองค์ประกอบที่ ๒ การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาวิชาการ การพัฒนาการศึกษา และความสัมพันธ์กับชุมชน โดยให้พิจารณาจากแผนการจัดการเรียนรู้ สอบถาม หรือสัมภาษณ์ครู ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้ปกครอง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี มีพฤติการณ์การปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานไม่เหมาะสม รวมทั้งมีข้อบกพร่องในการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ การประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๘ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การประชุมคณะกรรมการประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ไม่ถูกต้อง ตามระเบียบราชการ นั้น เห็นว่า เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ในศาลปกครองชั้นต้น และไม่ใช่ว่าปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจยกข้ออุทธรณ์ดังกล่าว

/ขึ้นว่ากล่าว...

ขึ้นว่ากล่าวในชั้นอุทธรณ์ได้ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว  
ของผู้ฟ้องคดี ตามนัยข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ  
ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุด  
เห็นฟ้องด้วย

พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

วันที่อ่าน ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔

นวลจันทร์ : ผู้พิมพ์